

Προγραμμαμένη η
Κοινωνική Ασφάλιση
ΣΕΛΙΔΑ 9

Ως φάρσα προσπαθούν
να αναβιώσουν
τη «σκληρή
διαπραγμάτευση»
ΣΕΛΙΔΑ 8

Αρχισε το πογκρόμ
κατά προσφύγων και
μεταναστών
ΣΕΛΙΔΑ 16

Επιταχύνουν τη διαδικασία
αποχαρκτηρισμού και
ιδιωτικοποίησης δασών με
το κόλπο των βοσκοτόπων
ΣΕΛΙΔΑ 9

Δίκη νεοναζί ΧΑ
Καταπέλτες οι
αυτόπτες μάρτυρες
ΣΕΛΙΔΑ 12

Βενεζουέλα
Η κατάρρευση ενός
ψευδεπίγραφου σοσιαλισμού
ΣΕΛΙΔΑ 4

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 848 - 12 Δεκέμβρη 2015

www.eksegersi.gr

ΥΠΟΤΑΓΗ ή ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ; Το μόνο υπαρκτό δίλημμα

Scripta... Verba...

Βεβαίως είναι ζήτημα πώς μπορεί να επιβιώσει γενικά ο Έλληνας πολίτης με όλα αυτά, με την κρίση που βιώνουμε. Δεν είναι το αγροτικό ζήτημα κάτι ξεχωριστό, από αυτήν την άποψη. Πρέπει όλοι μας να κάνουμε μια προσπάθεια γιατί είναι μονόδρομος το να ανασυγκροτηθούμε και ιδιαίτερα να αντιμετωπίσουμε το μεγάλο πρόβλημα της ύφεσης. Επιτέλους πρέπει να μπει η χώρα μας σε μια πορεία ανάπτυξης. Αυτό είναι το ζητούμενο.

Βαγγέλης Αποστόλου

«Φάτε» και το τρίτο Μνημόνιο, μετά τα άλλα δύο, γιατί είναι μονόδρομος. Συμπάσχει και αυτός, όπως συνέπασχαν ο Βενιζέλος με τον Σαμαρά.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο προς ψήφιση Προϋπολογισμός φέρει ένα τριπλό αποτύπωμα. Αφ' ενός εγγράφει τους αρνητικούς δείκτες μίας χώρας λεηλατημένης και καθημαγμένης από το δόγμα ύφεσης και λιτότητας των προηγούμενων ετών. Αφ' ετέρου, μέσα σε ένα δύσκολο δημοσιονομικό πλαίσιο αφήνει ένα αριστερό αποτύπωμα κοινωνικής δικαιοσύνης και ταξικής μεροληψίας.

Φωτεινή Βάκη

Η εν λόγω κυρία είχε το θράσος να διανείμει με προσωπικό της e-mail στα ΜΜΕ την ομιλία της στη Βουλή για τον προϋπολογισμό. Παίζουν και με τα νεύρα μας τα θρασίμια του ΣΥΡΙΖΑ.

Για εμάς είναι από τις μεγάλες χαρές να σας βλέπουμε σε αυτή την κατάσταση. Είναι ένα είδος ανταποδόσεως γι' αυτά που περάσαμε πέντε χρόνια.

Μαυρουδής Βορίδης

Το άχτι του τσεκουροφόρου. Ο οποίος μιλάει ως ΛΑ-ΟΣ και ΝΔ, γι' αυτό κάνει λόγο για πενταετία.

Η διαπλοκή και ατιμωρησία των Μεγάλων Παλαιών Παικτών γέννησε την αυθαιρεσία και την ανομία των Μικρών Νέων Ελπίδων και οι δύο μαζί έχουν θρυμματίσει το κοινωνικό συμβόλαιο και οδηγούν τη χώρα σε εμφύλια ρήξη.

Ιωάννης Πανούσης

Εμπρός στο δρόμο που χάραξε ο Πάγκαλος.

Η μειζων αντιπολίτευση αποδείχτηκε πολιτικό κουφάρι της ιστορίας και η ελάσσων αντιπολίτευση βρίσκεται είτε προσκολλημένη σε αρχαϊκές ιδεολογίες είτε βαθιά διχασμένη, διότι ποτάμια χωρίς πηγή ιδεών και αξιών δεν υπάρχουν.

Θεοδώρα Τζάκρη

Σήμα-κατατεθέν της «δεύτερης φοράς αριστεράς».

Σηκώσατε τη σημαία της επανάστασης απέναντι στους τοκογλύφους και καταλήξατε ραντιέρης του διεθνούς κεφαλαίου.

Ιωάννης Πλακογιαννάκης

Απευθυνόμενος στον Τσίπρα!

ΡΙΠΕΣ

◆ Λοιπόν, η ρήτρα μηδενικού ελλείμματος καταργήθηκε ◆ Πλέον θα έχουμε «κανόνα βιωσιμότητας» ◆ Όπως η τρόικα έγινε «θεσμοί» ένα πράμα ◆ Επίσης, ο πρωθυπουργός αισθάνεται ασφαλής με τους 153 ◆ Και δε θέλει στήριξη από κανένα ◆ Χτες ήθελε στήριξη ◆ Και έβαζε την Ολγα και τον κυρ-Αλέκο να τη ζητήσουν ◆ Όταν του την αρνήθηκε ακόμα και ο Λεβέντης, πείσμωνσε η πρωθυπουργά ◆ Και το παίζει «όλοι σας και μόνος μου» ◆ Πίσω έχει η αγλάδα την ουρά, Αλεξάκη ◆ Με θράσος αρουραίου ο Μάρδας δήλωσε ότι θα παραιτηθεί αν βρουν ότι είπε την έκφραση ότι τα μνημόνια δεν εφαρμόστηκαν κατά γράμμα ◆ Το «τρέναρε η εφαρμογή κάποιων μέτρων» είναι... διαφορετικό ◆ Ευτυχώς που υπάρχει και ο Ζουράρις και αποκτά λίγο ενδιαφέρον η Βουλή ◆ Μάθημα σολφέζ και στο καπάκι μάθημα γλωσσ-

σοπλαστικής ◆ Και σταθερότητα στο «ναι σε όλα», βεβαίως, βεβαίως ◆ Τι δεν καταλαβαίνετε στην περίπτωση του υπουργού Σταθάκη; ◆ Όταν κολυμπάς στα εκατομμύρια, λογικό είναι να ξεχάσεις να δηλώσεις καναδυό ◆ Σιγά το πράμα για δυο ψωροεκατομμύρια ◆ Και μην ακούσω λαϊκισμούς του τύπου «όλα τα φτωχόπαιδα μαζεύτηκαν στον ΣΥΡΙΖΑ» ◆ Το ανέκδοτο της εβδομάδας ◆ Ο Τζίτζι έχει σχέδιο για να βγάλει τη χώρα από την κρίση ◆ Η κρίση το ξέρει; ◆ Δε θέλω να πιστέψω ότι οι άνθρωποι της γερμανικής πρεσβείας διαβάζουν ευλαβικά Κόντρα ◆ Και ότι διάβασαν τα περι «παιδικής χαράς» του Μαξίμου και απεφάνθησαν ότι η Ελλάδα είναι «πρακτικά ακυβέρνητη» ◆ Οι γερμανοί ιμπεριαλιστές είναι μανούλες στην οργάνωση της πίεσης προς τους υποτελείς ◆ Το έδειξε η πανικόβλητη αντίδραση της «παιδικής χαράς» ◆

Βγάζει, μωρέ, ανακοίνωση μια κυβέρνηση επειδή κάτι έγραψε μια ξένη εφημερίδα; ◆ Εκτός αν χρησιμοποιείται κι αυτό στο πλαίσιο της τακτικής «λύκος στα πρόβατα» ◆ Ητοι: μας πολεμούν τα ξένα κέντρα της αντίδρασης, γι' αυτό συσπειρωθείτε και ψηφίστε ό,τι φέρνει η κυβέρνηση ◆ Εστω και με κρύα καρδιά ◆ Πάντως, τον Λεβέντη τον εκτιμά ο Τσίπρας ◆ Διότι είναι άνθρωπος με χιούμορ, όπως είπε ◆ Αλλά καταγγέλλει και το μιντιακό σύστημα που τον έχει καταστήσει ρυθμιστή της πολιτικής ζωής ◆ Κάτι δηλώσεις του μέντορά του κυρ-Αλέκου για τον Λεβέντη δεν τις άκουσε; ◆ Ο Τσακαλώτος επιδεικνύει το δικό του χιούμορ ◆ Το οποίο εμάς μας φέρνει προς κωλοπαιδισμό ◆ Καβαλημένο καλαμάκι ◆ Καλά, αυτοί δεν ήταν ενάντια στο θεσμό της ανθρωποφαγικής αριστείας; ◆ Πώς βρέθηκε ο Φίλης «γλάστρα» στη φιέ-

στα της Eurobank για «αριστούχους»; ◆ Εντάξει, είπαν και μια μαλακία ο Μπαλτάς με τον Κουράκη, για να περάσει η ώρα ◆ Αλλωστε, αυτοί έφυγαν από το Παιδείας ◆ Εμάς τώρα γιατί μας φαίνεται στημένο όλο αυτό με την περίθαλψη των κρατούμενων; ◆ Το έκανε θέμα το ραδιόφωνο του Χατζηπαπάρα κι αμέσως παρενέβη ο Τσίπρας και έδωσε εντολή στους υπουργούς ◆ Φυσικά, η κατάσταση θα παραμείνει η ίδια, αλλά η προπαγάνδα έγινε ◆ Κάπως έτσι θα ξετυλίγεται το «παράλληλο πρόγραμμα» του ΣΥΡΙΖΑ ◆ Με προπαγάνδα και παρεμβάσεις σε αυτονόητα, που δεν κοστίζουν δημοσιονομικά ◆ «Ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας διαθέτει και στο Ιράν, όπως και σε όλες τις πρωτεύουσες που έχω επισκεφθεί, μεγάλο κύρος και δημοφιλία» ◆ Σλουρπ, σλουρπ ◆ Ο ΥΠΕΞ Κοτζιάς, άλλοτε θαυμαστής του δημοφιλούς ΓΑΠ ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Η κυρία Τζίνα Τσαλικιάν, μητέρα του Αλέξη Γρηγορόπουλου, έχει δικαίωμα να συμφωνεί ή να διαφωνεί με τις απόψεις που εξέφρασε στο γνωστό κείμενό του ο Νίκος Ρωμανός, όπως ο καθένας και η καθεμία έχει δικαίωμα να συμφωνεί ή να διαφωνεί με τις πολιτικές απόψεις του οποιουδήποτε. Δεν έχει, όμως, κανένα δικαίωμα να χαρακτηρίζει αυτές τις απόψεις προσβολή στη μνήμη του γιου της. Ο Ν. Ρωμανός υπήρξε στενός φίλος και σύντροφος του Αλέξη Γρηγορόπουλου, ο οποίος δολοφονήθηκε δίπλα του. Και δεν μιλά εκ μέρους του νεκρού συντρόφου του, αλλά για δικό του λογαριασμό. Η κυρία Τσαλικιάν θα έπρεπε να σκεφτεί μήπως είναι η δική της δήλωση προσβολή στη μνήμη του δολοφονημένου Αλέξη.

φίστηκε σε διάφορες πόζες, πάντα με κατακόκκινα ρούχα (ούτε διαφήμιση του γαύρου να ήταν). Και οι Louboutin γόβες δικές της, παρακαλώ, όχι

Κ Πού να φτουρήσει τώρα η Τζάκρη; Η «κόκκινη Ραχήλ» (έτσι την αποκαλεί το lifestyle περιοδικό) φωτογρα-

δανεικές για τη φωτογράφιση. Αν δεν το θυμόσαστε, η «κόκκινη Ραχήλ» είναι στέλεχος της ΛΑΕ, αφού προηγουμένως διετέλεσε κατά σειρά βουλευτίνα των ΑΝΕΛ (τότε δε ντυνόταν στα κόκκινα, αλλά χτυπούσε τατού την περικεφαλαία του

Λεωνίδα) και του ΣΥΡΙΖΑ. Και μετά μας φτάνει ο Λεβέντης...

Κ Υπάρχουν κάτι τύποι στις παρυφές του ΠΑΣΟΚ που είναι πραγματικά ακούραστοι, αφού καταφέρνουν να αλλάζουν συνεχώς όνομα στο σχήμα που διατηρούν, εξασφαλίζοντας μια μικρή προβολή από μερίδα του αστικού Τύπου. Το τελευταίο «μαγαζί» που έστησαν το ονόμασαν «Κινήσεις Πολιτών για τη Σοσιαλδημοκρατία» και την παρουσίαση την έκαναν στο κυριλέ μπαρ-εστιατόριο «Η μαύρη πάπια»! Ονομα και πράμα.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η παρένθεση της αριστερής μελαγχολίας έχει κλείσει. Είναι η ώρα για πολύ σκληρή δουλειά, με αποφασιστικότητα και τόλμη. Είναι στη δική μας ευθύνη να επαναφέρουμε την αξία της πολιτικής στο κοινωνικό γίγνεσθαι.

Χρήστος Μαντάς

(κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος ΣΥΡΙΖΑ)

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

12/12: Ημέρα ψηφιακής αλληλεγγύης, Κένυα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1963), Σαλβαδόρ: Ημέρα Ινδιάνων 12/12/1947: **Θανατική καταδίκη 29 κομμουνιστών (στρατοδικείο Θεσσαλονίκης)** 12/12/1948: Κατάληψη Καρδίτσας από αντάρτες, στρατολόγηση 1.067 νέων-νεανίδων, επικεφαλής ο καπετάν Γιώτης (Φλωράκης) 12/12/1969: Βόμβα στην πιάτσα Φοντάνα (Μιλάνο), δεκαέξι νεκροί, ενενήντα τραυματίες 12/12/2005: Βόμβα Επαναστατικού Αγώνα στο υπουργείο Οικονομικών 13/12: Μάλτα: Ημέρα δημοκρατίας 13/12/1967: Αποτυχημένο βασιλικό αντιπραξικόπημα, ο Κωνσταντίνος Γκλίξμπουργκ φεύγει για το εξωτερικό 13/12/1976: **Εκτέλεση Ευάγγελου Μάλλιου (17Ν)** 14/12: Σαλβαδόρ: Ημέρα επανάστασης 14/12/1968: Βόμ-

βα (ΔΕ) στον κινηματογράφο «Παλλάς» (Αθήνα), ένας ελαφρά τραυματίας 14/12/1970: Ανακαλύπτονται εκρηκτικοί μηχανισμοί στη Σχολή Ευελπίδων, στο «Χίλτον» και σε γραφεία Ολυμπιακής 14/12/1972: Σύζυγοι πολιτικών κρατούμενων ζητούν γενική αμνηστία 15/12/1954: **Διαδήλωση για Κυπριακό (Αθήνα), 25 αστυνομικοί και 38 πολίτες τραυματίες** 15/12/1967: Ίδρυση «Ρήγα Φεραίου» από φοιτητές ΠΑΜ, πρώτη προκήρυξη 16/12: Μπαχρέιν: Εθνική γιορτή, Μπαγκλαντές: Ημέρα νίκης (1971), Νεπάλ: Ημέρα συντάγματος (1962) 16/12/1976: Κηδεία Μάλλιου. «Αγανακτισμένοι» αστυνομικοί και χουντικοί τραυματίζουν μαζί-κά δημοσιογράφους 16/12/1990: Δύο ρουκέτες κατά γραφείων ΕΟΚ (17Ν) 16/12/1990: Ο Αυγου-

στίνος Καντιώτης αφορίζει τον θόδωρο Αγγελόπουλο 17/12: Κολομβία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1819), Μπουτάν: Εθνική γιορτή 17/12/1954: **Διαδήλωση για Κυπριακό, συγκρούσεις φοιτητών-αστυνομίας, 51 τραυματίες (Θεσσαλονίκη)** 17/12/1978: 39 βόμβες ακροδεξιών σε Αθήνα-Πειραιά ως «μνημόσυνο» για τον Μάλλιο, επτά τραυματίες 17/12/1981: Απαγωγή αμερικανού στρατηγού Τζέιμς Λι Ντόζιερ (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 18/12: Ημέρα μετανάστη, Νίγηρας: Ημέρα δημοκρατίας (1958) 18/12/1954: Γενική απεργία, διαδηλώσεις, 35 τραυματίες, 37 συλληψείς (Κύπρος) 18/12/1978: 51 βόμβες σε διάστημα λίγων ωρών (Αθήνα), σύλληψη υπολοχαγού ε.α. Ανδρέα Πετρόπουλου και ελληνο-αμερικανού Θ. Κουταβά.

Ο Λεβέντης «παίζει» τον Τσίπρα

Είπε ο πρωθυπουργός Τσίπρας συνεντευξιαζόμενος στην ΕΡΤ στις 7 Δεκέμβρη: «Εγώ δεν χρειάζομαι αυτήν την στιγμή, αισθάνομαι πάρα πολύ ασφαλής με την κυβερνητική πλειοψηφία των 153 βουλευτών και δεν έχω στόχο -όλη αυτή η διαδικασία δεν είχε στόχο ούτε το να αλλάξει η κυβέρνηση ούτε με το να συμπληρωθεί με άλλους το κυβερνητικό σχήμα, ούτε το να διευρυνθεί η κυβερνητική πλειοψηφία, πόσο δε μάλλον να πάμε σε μία οικομηνική κυβέρνηση».

Ποιος άνοιξε αυτό το θέμα; Το άνοιξε μήπως κανένα από τα κόμματα της αντιπολίτευσης; Όχι. Το άνοιξε ο αστικός Τύπος; Όχι. Το άνοιξε η ίδια η κυβέρνηση Τσίπρα και μάλιστα όχι κάποιοι τυχαίραστος υπουργός που του αρέσει να φλυαρεί, αλλά το ίδιο το μεγάλο Μαξίμου. Ήταν η κυβερνητική εκπρόσωπος Γεροβασίλη που δήλωνε μια βδομάδα πριν (30 Νοέμβρη): «Όχι μόνο δεν κινδυνεύει η κοινοβουλευτική πλειοψηφία, αλλά -αντίθετα- είναι πολύ πιθανόν και να ενισχυθεί στο μέλλον». Το ίδιο βράδυ, βγήκε στην ΕΡΤ ο υπουργός Επικρατείας Φλαμπουράρης και ανήγγειλε ότι θα υπάρξει συνάντηση Τσίπρα-Λεβέντη, τονίζοντας με νόημα ότι ο Λεβέντης «δεν θέλει να μπει στην κυβέρνηση, θέλει να στηρίξει, και αυτό είναι πολύ θετικό».

Επομένως, ο ισχυρισμός Τσίπρα είναι αληθινός κατά το ένα τρίτο, ενώ κατά τα δύο τρίτα είναι ένα ακόμα χοντρό ψέμα. Το μέγαρο Μαξίμου πράγματι δεν έθεσε ποτέ ζήτημα σχηματισμού οικομηνικής κυβέρνησης, έθεσε όμως -με

τον πιο επίσημο τρόπο- ζήτημα διεύρυνσης της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας και ζήτημα στήριξης της κυβέρνησης από άλλα κόμματα και συγκεκριμένα από τον Λεβέντη. Και δε θα το έπαιρνε πίσω αυτό ο Τσίπρας, αν ο Λεβέντης δεν αρνιόταν τη στήριξη και δεν άρχιζε τα «κορδελάκια». Αλλά είχε πει φαίνεται στον φίλο του τον Φλαμπουράρη και άλλα αποφάσισε μετά, γιατί του το ζήτησαν οι εκλογείς του, όπως λέει!

Από μια άποψη, ο Τσίπρας την πάτησε όπως την είχε πατήσει πριν από πολλά χρόνια ο Π. Παναγιωτόπουλος. Κάλεσε τον Λεβέντη στην εκπομπή του και στο τέλος έβγαλε να τον κεράσει πίτσα, για να τον κοροϊδέψει. Ο Λεβέντης του είπε δυο τρεις φορές «δεν ντρέπεστε, κύριε Παναγιωτόπουλε;» και τον έκανε ρόμπα στο πανελλήνιο (από τότε η τηλεοπτική καριέρα του πήρε την κατιούσα). Έτσι και ο Τσίπρας, έστησε σκηνικό στήριξης της κυβέρνησης από τον Λεβέντη, τον οποίο θα υποδεχόταν ως μεγάλη πολιτική προσωπικότητα στο Μαξίμου, και τώρα είναι αναγκασμένος να τα μαζέψει, καθώς βλέπει τον Λεβέντη, ξεσαλωμένο πια, να φιλοξενείται σε καθημερινή βάση από τα ΜΜΕ, να τον αποκαλεί πανικόβλητο, να λέει ότι δεν πρόκειται να γίνει τσόντα της κυβέρνησης και να καλεί τον Τσίπρα να πάνε μαζί στο Βερολίνο, για να χρησιμοποιήσει ο Λεβέντης τη γνωριμία του με τη Μέρκελ (!) και να βγάλει την κυβέρνηση από τη δύσκολη θέση! Ο παλιός καλός Λεβέντης ή αλλιώς η εκδίκηση του trash.

Μετρήστε πόσες φορές είπε ο Τσίπρας τη φράση «δε θέλω στήριξη» στη συνέντευξή του στην ΕΡΤ. Αυτό δείχνει απώλεια ψυχραιμίας. Διότι ο ίδιος είχε ανοίξει το θέμα και στην προσπάθειά του να το κλείσει (όταν δεν του βγήκε τίποτα, από σύσκεψη στο προεδρικό μέχρι Λεβέντη - προς το παρόν) απλώς επιβεβαίωσε τους φόβους του.

Την ανασφάλειά του την έδειξε ο Τσίπρας και όταν παράτησε την πολιτική και έπιασε τη συνταγματολογία, λέγοντας τα εξής για τη δεδηλωμένη: «Η δεδηλωμένη δεν χάνεται ακόμη κι αν συμβεί κάτι σε ένα νομοσχέδιο. Μια κυβέρνηση χάνει τη δεδηλωμένη όταν υπάρξει πρόταση μομφής ή ψήφος εμπιστοσύνης. Εμείς έχουμε πάρει δύο ψήφους εμπιστοσύνης μέσα σε δύο μισιμήνες. Μία οι προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης και μία ο προϋπολογισμός». Αλλά έλεγε τον Αύγουστο, όμως, όταν επικαλούνταν την απώλεια της δεδηλωμένης για να πάει σε εκλογές. Και επέμενε, μολονότι τα κόμματα της μνημονιακής αντιπολίτευσης διαβεβαίωναν ότι δε θέλουν την πτώση της κυβέρνησης και ότι θα ψηφίζουν μαζί της όλα τα κρίσιμα νομοσχέδια. Τι θα γίνει, για παράδειγμα, αν σε ένα κρίσιμο νομοσχέδιο (π.χ. Ασφαλιστικό) η κυβερνητική πλειοψηφία πέσει κάτω από 151; Τυπικά, με βάση το σύνταγμα, δεν υπάρχει απώλεια της δεδηλωμένης (αυτή μπορεί να διαπιστωθεί μόνο μετά από πρόταση δυσπιστίας από την αντιπολίτευση ή ψήφου εμπιστοσύνης από την κυβέρ-

νηση). Πολιτικά όμως; Πολιτικά θα είναι ξεκάθαρο ότι αυτή η κυβέρνηση μετράει μέρες, καθώς είναι όμηρος της ίδιας της κοινοβουλευτικής της πλειοψηφίας, η οποία λειτουργεί σαν ακορντέον.

Όταν ο Τσίπρας ρωτήθηκε ευθέως αν «το ασφαλιστικό ενέχει ψήφο εμπιστοσύνης», προτίμησε να πετάξει τη μπάλα στην κερκίδα απαντώντας ότι «όλες αυτές οι ψηφοφορίες, είναι δύσκολες». Δηλαδή, δεν απάντησε. Και λίγο μετά, πέρασε σε προληπτική επίθεση κατά των εν δυνάμει «ανταρτών» του ΣΥΡΙΖΑ, λέγοντας: «Εάν, όπως λέτε εσείς, υπάρχουν διαφοροποιήσεις, θα είναι εξαιρετικά ύποπτες αυτές οι διαφοροποιήσεις, διότι δεν μπορεί να κρύβονται στις λίστες για να εκλεγείς, όταν γνωρίζεις ποια είναι η συμφωνία και μετά να διαφοροποιείσαι εκ των υστέρων»!

Όταν ο ίδιος δηλώνει ότι δε θα περικοπούν κύριες συντάξεις και θα φέρει νομοσχέδιο με περικοπές, δε δικαιούται κάποιοι βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ να καταψηφίσουν; Γιατί θα είναι ύποπτος; Και τι σημαίνει ύποπτος; Ότι τον έπιασαν οι σκοτεινές δυνάμεις της διαπλοκής, τον έβαλαν να λουφάξει για να εξασφαλίσει την εκλογή του και στην κρίσιμη στιγμή τον χρησιμοποίησαν για να ρίξουν την κυβέρνηση της αριστεράς; Όταν ένας πρωθυπουργός φτάνει στο σημείο να κάνει προληπτικά τόσο χοντρό εκβιασμό στους βουλευτές του, σημαίνει ότι δεν είναι καθόλου σίγουρος για τη συμπεριφορά τους στις κρίσιμες ψηφοφορίες.

Κο-κο-κο...

«Είμαι πρωθυπουργός της χώρας. Δεν είμαι Χρυσός Οδηγός να σας λέω ονόματα. Εγώ βάζω κανόνες, έχω την ευθύνη να βάλω κανόνες». Έτσι απάντησε ο Τσίπρας, όταν του ζήτησαν να πει ποι-οι είναι οι διαπλεκόμενοι επιχειρηματίες και μιντιάρχες. «Η διαπλοκή στον τόπο δεν είναι το πρόβλημα κάποιων ονομάτων. Είναι μιας διαδικασίας», είπε στη συνέχεια, βγάζοντας ένα λογύδριο για το «τρίγωνο της αμαρτίας». Θύμισε έτσι τον Καραμανλή, που μίλαγε για τους «πέντε νταβατζήδες» χλαπακιάζοντας κεμπάπ στο Μοναστηράκι, για να καταπιεί μετά (μαζί με τα κεμπάπ) και αυτή τη φράση, η οποία τον ακολουθούσε κοροϊδευτικά σε όλη την υπόλοιπη πρωθυπουργική καριέρα του.

Ο Τσίπρας δεν είναι χαζός να εκτεθεί. Κάποτε, όταν ήταν στην αντιπολίτευση, μπορεί να έλεγε και κάνα όνομα. Τώρα, όντας στην κυβέρνηση και αφού έκανε τα «νταλαβέρια» του με τους «διαπλεκόμενους», πετάει απλά γενικόλογες παπάρες. «Αυτή είναι μία παθολογία του ελληνικού συστήματος που υπάρχει τα 20 τελευταία χρόνια, δεν υπήρχε παλαιότερα, όταν είχε αξιοπιστία το πολιτικό σύστημα, όταν οι πρωθυπουργοί και τα κόμματα ήταν ισχυροί», είπε σε άλλο σημείο του λογύδριου του. Αφήνοντας κατά μέρος το γεγονός ότι αποκρύπτει την υποταγή του πολιτικού συστήματος στις απαιτήσεις της αστικής τάξης, που ίσχυε πάντα (απλά παλιότερα υπήρχαν και κάποια όρια σχετικής αυτονομίας του πολιτικού συστήματος), ρωτάμε: είναι ο Τσίπρας ένας ισχυρός πρωθυπουργός, επικεφαλής ενός ισχυρού κόμματος, ώστε να μην έχει ανάγκη τους μιντιάρχες και τους καπιταλιστές που συσπειρώνονται γύρω τους;

Μέσα σε ελάχιστα χρόνια, ο ΣΥΡΙΖΑ εκτινάχτηκε από ένα μικρό κόμμα που σε κάθε εκλογή ζούσε το ψυχόδραμα «μπαίνω δε μπαίνω στη Βουλή», σε κόμμα εξουσίας. Ποτέ δεν απέκτησε ρίζες (δείτε τι χάλι έχει η συνδικαλιστική του εκπροσώπηση). Μια μεσσιανική εκλογική φούσκα είναι. Πλέον, ο μεσσιανισμός διαψεύστηκε και η πιστή εφαρμογή της βάρβαρης μνημονιακής πολιτικής κάνει τη δουλειά της. Ο Τσίπρας όχι μόνο δεν πρόκειται να συγκρουστεί με τους μιντιάρχες, αλλά θα γαντζωθεί κυριολεκτικά πάνω τους, για να σώσει την παρτίδα για όσο περισσότερο χρόνο μπορέσει. Γι' αυτό κάνει κο-κο-κο όταν του λένε να πει ονόματα και πετάει τσογλανίστικες εξυπναδίσες του στιλ «δεν είμαι ο χρυσός οδηγός, είμαι ο πρωθυπουργός».

Δεν είχε καλό λογιστή!

Είδετε τι παθαίνει ο άνθρωπος άμα δεν έχει καλό λογιστή; Ξεχνάει να του βάλει κάποια εκατομμύρια και τρεις ντουζίνες οικόπεδα στο «πόθεν έσχες» και μετά αναγκάζεται να δίνει εξηγήσεις στους πολιτικούς του αντιπάλους.

Είναι πραγματικά εκπληκτική η δικαιολογία που έδωσε ο Γ. Σταθάκης για την «πειραγμένη» δηλώσή του. Τα 38 αγροτικά ακίνητα είναι της συζύγου του, το ποσοστό συμμετοχής της είναι γύρω στο 3%, τελούν υπό δικαστική διεκδίκηση και γι' αυτό δεν τα δήλωσε. Και άντε, αυτό να το φάμε, τα 1,8 εκατομμύρια ευρώ όμως; Οι λογαριασμοί είναι της μητέρας μου και με είχε συνδικαιούχο, εξηγεί ο Σταθάκης. Δεν τους δήλωσα το 2012, τους δήλωσα το 2013 και το 2014 «είχα αποσυρθεί από τους λογαριασμούς». Αυτό το δε δηλώνω - δηλώνω - αποσύρομαι, όταν αφορά ασύλληπτα για κάθε εργαζόμενο ποσά, δημιουργεί περισσότερα ερωτηματικά απ' αυτά που απαντιούνται με την τυπική διαδικασία. Είναι πάρα πολλά τα λεφτά, πώς να το κάνουμε; Και δεν μπαίνοβγαίνεις σε τόσο χοντρούς λογαριασμούς λες και πρόκειται για το βιβλι-άριο σπουδών του παιδιού σου.

Δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι το όλο θέμα θα «ρυθμιστεί». Ο,τι ήταν να βγάλει η αντιπολίτευση το έβγαλε και ο Σταθάκης είναι από τους αγαπημένους της μπουρζουαζίας, όχι μόνο γιατί είναι γόνος μεγαλοαστικής οικογένειας, αλλά και γιατί είναι ένα από τα πιο δεξιά στοιχεία του ΣΥΡΙΖΑ, από τους πιο αδιάτακτους στην εφαρμογή της μνημονιακής πολιτικής. Τέτοια κελειπούρια δεν τ' αφήνουν να σωριαστούν κάτω από το βάρος προσωπικών σκανδάλων.

Ιστορίες της τουαλέτας

Απασφάλισε ο Αλέξης Μητρόπουλος και βγάζει στο φως ακόμα και ιστορίες της τουαλέτας, με μινιελίκια on air. Ιστορίες που κανείς, πλην του ίδιου, δεν μπορεί να διαβεβαιώσει. Συναντήθηκαν, λέει, με τον Φλαμπουράρη έξω από την τουαλέτα, αυτός του ανακοίνωσε ότι ο Τσίπρας θέλει να τον βάλει δεύτερο στο ψηφοδέλτιο Αττικής (όλα τα σοβαρά πράγματα στο κατούρημα τα ρυθμίζουν οι συριζαίοι!), ο Μητρόπουλος του είπε να πάει να... απαυτωθεί και ο Φλαμπουράρης του είπε ότι θα τον σκίσουν οι οικονομικοί εισαγγελείς!

Εμείς ένα πράγμα δεν έχουμε καταλάβει. Το ΣΔΟΕ «κυνηγούσε» τον Μητρόπουλο επί κυβέρνησης Σαμαροβενιζέλων. Κι αυτός κατήγγειλε πολιτική δίωξη. Τον «κυνηγούσε» και επί κυβέρνησης Τσιπροκαμμένων. Κι αυτός ξανακατήγγειλε πολιτική δίωξη. Τελικά, έχει υπάρξει γενική πολιτική συναίνεση για την πολιτική εξόντωση αυτού του μεγάλου μαχητή των λαϊκών συμφερόντων;

Τσιράκια του αμερικανο-σιωνισμού

Το είδαμε κι αυτό. Μια αστική ΜΚΟ να καταγγέλλει την κυβέρνηση της «πρώτη φορά Αριστεράς» ότι λειτουργεί σαν τσιράκι των σιωνιστών, παραβιάζοντας ακόμα και απόφαση της Κομισιόν! Με το αμερικανόδουλο καθεστώς των Τσιπροκαμμένων, όμως, τίποτα δεν πρέπει να μας εκπλήσσει. Σε γεωστρατηγικό επίπεδο είναι απόλυτα προσοδεμένη στον αμερικάνικο άξονα και υπηρετεί πιστά τα συμφέροντά του στην περιοχή της Μεσογείου, όπως έκαναν και οι προηγούμενες ελληνικές κυβερνήσεις, που δημιούργησαν την περιβόητη «στρατηγική συμμαχία» Ελλάδας-Ισραήλ.

Η Action Aid, μια αστική φιλανθρωπική ΜΚΟ, απήυθνε επιστολή στον υπουργό Εξωτερικών Νίκο Κοτζιά με αφορμή την απόφαση της κυβέρνησης να μην εφαρμόσει την ευρωπαϊκή οδηγία για επισημάνση των προϊόντων που προέρχονται από τους ισραηλινούς εποίκισμούς που έχουν χτιστεί σε παλαιστινιακά εδάφη που το Ισραήλ κατέχει παράνομα από το 1967.

Σύμφωνα με ρεπορτάζ που δημοσιεύτηκε στη σιωνιστική φυλλάδα The Times of Israel, μετά την πρόσφατη επίσκεψη του

Τσίπρα στο Ισραήλ (τότε που χαρακτήρισε την Ιερουσαλήμ «ιστορική πρωτεύουσα» του Ισραήλ, ξεπερνώντας κάθε όριο), ο υπουργός Εξωτερικών Κοτζιάς έστειλε επιστολή στον πρωθυπουργό του σιωνιστικού μορφώματος Μπ. Νετανιάχου, με την οποία τον ενημέρωσε ότι η ελληνική κυβέρνηση αποφάσισε να μην ακολουθήσει τη συγκεκριμένη κοινοτική οδηγία.

Η κοινοτική οδηγία προβλέπει ότι προϊόντα που προέρχονται από εποίκισμούς σε κατεχόμενα εδάφη (Δυτική Οχθη, Λωρίδα της Γάζας, Ανατολική Ιερουσαλήμ και Υψίπεδα του Γκολάν) δεν πρέπει να φέρουν την ανακριβή και παραπλανητική ετικέτα «Made in Israel», αλλά να επισημαίνονται με τρόπο ώστε να αναφέρεται η ακριβής προέλευσή τους. Διότι οι εποίκισμοί είναι παράνομοι σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο, διότι παραβιάζουν το άρθρο 49 της Τέταρτης Συνθήκης της Γενεύης, που ορίζει ότι μια δύναμη κατοχής απαγορεύεται να μεταφέρει πληθυσμούς της στις περιοχές που κατέχει.

Η συγκεκριμένη οδηγία εκδόθηκε από την Κομισιόν σε μια προσπάθεια τήρησης κάποιων ισορροπιών. Αλλωστε, μια σει-

ρά χώρες-μέλη της ΕΕ είχαν από χρόνια αποφασίσει την επισήμανση των προϊόντων που προέρχονται από ισραηλινούς εποίκισμούς. Η ακροδεξιά σιωνιστική κυβέρνηση, όμως, ξεσήκωσε τον κόσμο, θεωρώντας ότι αυτή η οδηγία αποτελεί ενθάρρυνση προς το κίνημα που ζητά να επιβληθεί μοϊκοτάζ γενικά στα ισραηλινά προϊόντα, διότι το Ισραήλ εφαρμόζει πολιτικές απαρτχάιντ και γενοκτονίας σε βάρος του παλαιστινιακού λαού. Και στην προσπάθειά της να σπάσει την εφαρμογή της οδηγίας, βρήκε ευήκοα ώτα στον Τσίπρα, τον Κοτζιά και την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ.

Δεν πρέπει να είναι πολλά τα προϊόντα από εποίκισμούς που εισάγονται στην Ελλάδα. Η απόφαση της ελληνικής κυβέρνησης, όμως, έχει πολιτική σημασία. Είναι αυτό που ήθελε το Ισραήλ για ν' ανοίξει «πόλεμο» κατά της Κομισιόν και να την αναγκάσει να πάρει πίσω την οδηγία. Σε τι σημείο ξενοδολείας και αμοραλισμού πρέπει να έχει φτάσει μια κυβέρνηση για να προχωρά σε μια τέτοια πρόκληση, προσβάλλοντας με τον πιο βάνουσο τρόπο τα αισθήματα του ελληνικού λαού;

Η κατάρρευση ενός ψευδεπίγραφου «σοσιαλισμού»

Δύομις χρόνια μετά από το θάνατο του Τσάβες και 17 χρόνια από την εκλογική του νίκη, ο «σοσιαλισμός του 21ου αιώνα» δέχτηκε το μεγαλύτερο πλήγμα στην ιστορία του. Οι εκλογές της περασμένης Κυριακής έδωσαν στη δεξιά αντιπολίτευση μια άνετη πλειοψηφία. Από τα 13.5 εκατομμύρια ψηφοφόρους (74.25% συμμετοχή) τα 7.5 εκατομμύρια γύρισαν την πλάτη στον «σοσιαλισμό» (ποσοστό 55%)! Πώς είναι δυνατόν να γίνεται κάτι τέτοιο;

Η αλήθεια είναι ότι δεν είναι η πρώτη φορά που τέτοιου τύπου «σοσιαλιστικά» καθεστώτα πέφτουν με εκλογές. Το ίδιο είχε γίνει στη Νικαράγουα με τους Σαντινίστας, οι οποίοι πολύ αργότερα ξαναγύρισαν στην εξουσία «μεταλλαγμένοι» στο πιο δεξιό, με τον αρχηγό τους, Ντανιέλ Ορτέγκα να παίρνει ξανά την εξουσία το 2007, ευθυγραμμισμένος απόλυτα με την καπιταλιστική τάξη πραγμάτων στη χώρα. Παρόμοια ήταν και η ήττα των περονιστών στην Αργεντινή, αν και οι περονιστές ποτέ δε βάρφισαν τη διαχείρισή τους «σοσιαλισμό».

Οι τακτικοί αναγνώστες της «Κ» σίγουρα δεν αιφνidiάστηκαν από τις εξελίξεις. Αλλωστε, η οριακή νίκη του διαδόχου του Τσάβες, Νικολάς Μαδούρο πριν από δύομις χρόνια (με μόλις 2% περισσότερες ψήφους από το δεξιό αντίπαλό του Ενρίκε Καπρίλες) είχε δείξει τα όρια αυτού του τύπου της διακυβέρνησης.

Πρόβλημα...

«συνειδητοποίησης»!

Η φιλοταβική προπαγάνδα χρεώνει τις αλλεπάλληλες ήττες του ταβισμού στην έλλειψη «υψηλής συνειδητοποίησης του λαού» που δεν αντέχει να υπομένει την έλλειψη λαδιού ή οδοντόπαστας, το διπλάσιό της τιμής της μπίρας μέσα σ' ένα μήνα ή τα περιστασιακά μπλακ-άουτ (βλ. παλαιότερο άρθρο στο <http://venezuelanalysis.com/analysis/8638>). Αδυνατεί να κατανοήσει ότι ο «σοσιαλισμός» δεν είναι τίποτε άλλο παρά... το μοίρασμα της φτώχειας. Από τη στιγμή που μειώθηκαν οι πεινασμένοι στη χώρα, οι υπόλοιποι θα πρέπει να κάτσουν στ' αυγά τους και να αρκεστούν στα ψίχουλα που τους παρέχει ο «σοσιαλισμός».

Φυσικά τα ψίχουλα προορίζονταν μόνο για τις λαϊκές μάζες, γιατί για τους καπιταλιστές εξακολούθησε να υπάρχει άλλο καθεστώς. Καπιταλιστές στο σοσιαλισμό; Αυτή ήταν μία από τις μεγαλύτερες «ανακαλύψεις» του σοσιαλισμού του Τσάβες! Ο τελευταίος το μόνο που αρκέστηκε να κάνει ήταν να «εθνικοποιεί» εγκαταλελειμμένες ή χρεοκοπημένες επιχειρήσεις ή να αποζημιώνει πλήρως τους καπιταλιστές των οποίων «απαλλοτρίωσε» τα εργοστάσια.

Αντεργατικές μεθοδεύσεις

Ας πάρουμε για παράδειγμα την πρώτη εθνικοποίηση που έγινε από τη «μπολιβαριανή επανάσταση», έξι χρόνια μετά την εκλογή του Τσάβες. Στις 19 Γενάρη του 2005, ο Τσάβες υπογράφει το διάταγμα με αριθμό 3438, με το οποίο απαλλοτριώνει την εταιρία Venepal (μία από τις μεγαλύ-

τερες χαρτοβιομηχανίες της χώρας), της οποίας η ιδιοκτησία περνά στο κράτος με «εργατική συνδιαχείριση». Εκ πρώτης όψεως αυτό φαινόταν σαν μια ποιοτική εξέλιξη της «μπολιβαριανής επανάστασης», σαν πέρασμα από τα λόγια στην πράξη. Μια πιο προσεκτική ματιά, όμως, αποδεικνύει ότι τα πράγματα δεν είναι ακριβώς έτσι.

Η Venepal απαλλοτριώνεται αφού οι καπιταλιστές έχουν κηρύξει δύο φορές πτώχευση. Την πρώτη φορά τον Ιούλη του 2003, αφήνοντας 600 εργάτες στο δρόμο, και τη δεύτερη ένα χρόνο μετά, το Σεπτέμβρη του 2004, αφού είχαν αθετήσει τη συμφωνία με το κράτος και είχαν αφήσει τους 400 εργάτες που είχαν επαναπροσληφθεί απλήρωτους! Τι συμφωνία είχαν κάνει με το κράτος; Εκεί να δείτε... σοσιαλισμό! Μετά από αγώνα 77 ημερών, **οι εργάτες της Venepal είχαν αναγκαστεί να συμφωνήσουν σε απολύσεις** (της τάξης του 33%, δηλαδή να φύγει ο ένας στους τρεις), με αντάλλαγμα να πάρουν πίσω τα λεφτά που τους χρωστούσαν (και μάλιστα όχι αμέσως, αλλά τμηματικά), ενώ **το κράτος δέχτηκε όχι μόνο να «εξοχώσει» τα 30 εκατ. δολάρια που του χρωστούσαν οι ιδιοκτήτες της Venepal (οι οποίοι, σημειωτέον, ήταν ακραιφνώς αντι-ταβιστές και από τους πρώτους που είχαν βγει να πανηγυρίσουν υπέρ του αποτυχημένου πραξικοπήματος το 2002), αλλά και να τους παράσχει φτηνές πιστώσεις!**

Ανοιχτή καταστολή

Θέλετε άλλο παράδειγμα εφαρμογής του... ταβικού σοσιαλισμού; Πάρτε την Ternium Sidor, την τέταρτη μεγαλύτερη χαλυβουργία στη Λατινική Αμερική. Στις 14 Μάρτη του 2008, οι εργάτες της Sidor επιχείρησαν να κλείσουν την εθνική οδό, κατά τη διάρκεια απεργίας για αυξήσεις στους μισθούς και για την υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας, που είχε καθυστερήσει 13 ολόκληρους μήνες. Απέναντί τους βρήκαν τα... «σοσιαλιστικά ΜΑΤ»! **Η εθνοφρουρά μαζί με την αστυνομία τους τσάκισαν στο ξύλο, πνίγοντάς τους στα χημικά και πυροβολώντας ακόμη και με πλαστικές σφαίρες.** Αποτέλεσμα; Δεκαπέντε εργάτες κατέληξαν στο νοσοκομείο και πάνω από 50 συνελήφθησαν (βλ. http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=5380&cat_id=20&pos=2&issue_id=176).

Οι εργάτες τελικά πήραν αυξήσεις μόλις στα 2/3 της αρχικής διεκδίκησης του συνδικάτου τους, το οποίο αναγκάστηκε να μειώσει το αίτημά του δύο φορές κατά τη διάρκεια του αγώνα. Ήταν μια μερική νίκη, που αφορούσε όμως μόνο το 30% των εργατών της Sidor (από τους 13.600 εργάτες μόνο οι 4.000 ήταν μόνιμοι), ενώ από τους 9.600 συμβασιούχους εργάτες μόνο 800 έγιναν μέλη του συνδικάτου, σύμφωνα με τη συμφωνία που επιτεύχθηκε, σε αντίθεση με τη διεκδίκηση του συνδικάτου να ενταχθούν στη συλλογική σύμβαση όλοι οι εργάτες (αναλυτικότερα βλ. http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=5269&cat_id=20).

Λίγο καιρό αργότερα, η Sidor εθνικοποιήθηκε. Και **οι καπιταλιστές αποζημιώθηκαν πλήρως** τέσσερα χρόνια αργότερα, παίρνοντας όλο το ποσό των 136,7 εκατ. δολαρίων που είχε συμφωνηθεί (βλ. <http://www.eluniversal.com/economia/121010/venezuela-compensates-ternium-for-nationalization-of-sidor>).

Η αστυνομική καταστολή δεν εφαρμόστηκε μόνο στην περίπτωση των εργατών της Sidor. Το Γενάρη του 2009, οι εργάτες του εργοστασίου της Μίτσουμπισι ένωσαν κι αυτοί το «χάδι» των «σοσιαλιστικών ΜΑΤ», όταν τόλμησαν να αντισταθούν στις απολύσεις 135 συμβασιούχων συνάδελφων τους (για περισσότερες λεπτομέρειες βλ. http://www.eksegersi.gr/article.php?article_id=3692&cat_id=20&pos=2&issue_id=142)!

Ακρίβεια

Το φιλολαϊκό προφίλ του Τσάβες, που βαφτίστηκε «σοσιαλιστικό», χτίστηκε πάνω στο αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι έδωσε λίγο παραπάνω «ψωμί στο λαό», μειώνοντας το ποσοστό φτώχειας που την εποχή πριν την προεδρία του (γύρω στο 1997-98) κινούνταν στα εξωφρενικά επίπεδα του 44% με 55%. Ο Τσάβες είχε αυτή τη δυνατότητα, γιατί ο εξαπλάσιος των τιμών του πετρελαίου στα χρόνια της διακυβέρνησής του έφερε τεράστια έσοδα στα κρατικά ταμεία. Τα έσοδα υπερδιπλασιάστηκαν μέσα σε επτά χρόνια (από 5.8% του ΑΕΠ το 1998 σε 15.9% το 2006). Η εμφάνιση της παγκόσμιας κρίσης έδωσε όμως τέλος σε αυτό το πλεονέκτημα. Οι τιμές του πετρελαίου καταβαραθρώθηκαν διεθνώς και τα κρατικά ταμεία έχασαν ένα εισόδημα με το οποίο η

κυβέρνηση μπορούσε να ασκεί «κοινωνική» πολιτική στο πλαίσιο του καπιταλισμού.

Η ακρίβεια άρχισε να καλπάζει. Σύμφωνα με την ίδια την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της χώρας (INE), στους πίνακες του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή (ΔΤΚ) που δημοσιεύει στην ιστοσελίδα της, ο ΔΤΚ τον Γενάρη του 2014 είχε τετραπλασιαστεί σε σχέση με το 2007, ενώ τον Νοέμβρη του 2014 ήταν σχεδόν οκταπλάσιος! Έτσι, **μόνο μέσα στο 2014 ο ΔΤΚ διπλασιάστηκε**. Την ίδια στιγμή, η κυβέρνηση σχεδίαζε να αυξήσει τον βασικό μισθό μόλις κατά 15%!

Στις 15 Οκτώβρη (δηλαδή ενάμιση μήνα πριν από τις εκλογές), ο Μαδούρο αύξησε το βασικό μισθό κατά 30%. Σύμφωνα με το φιλοταβικό πρακτορείο Venezuelanalysis (<http://venezuelanalysis.com/news/11576>), ήταν η τέταρτη αύξηση του βασικού μισθού μέσα στο 2015. Το πρακτορείο δε δίνει στοιχεία για το πόσο αυξήθηκε ο βασικός μισθός από τις αρχές του 2015. Αναφέρει όμως ότι η εκτίμηση του ίδιου του Μαδούρο για τον πληθωρισμό στη χώρα είναι ότι θα «τρέξει» σε επίπεδα του 80%, που είναι το μισό από αυτό που υπολογίζει το ΔΝΤ (159%). Η κεντρική τράπεζα της Βενεζουέλας δεν έχει δώσει στατιστικά στοιχεία για τον πληθωρισμό του 2015, με τα τελευταία να αναφέρονται στον Δεκέμβρη του 2014 που κατέγραψε πληθωρισμό της τάξης του 68.5% (<http://venezuelanalysis.com/analysis/11739>).

Και ελλείψεις

Ταυτόχρονα με την εκτίναξη των τιμών, εμφανίστηκαν και ελλείψεις προϊόντων στην αγορά. Οι ελλείψεις αφορούσαν ειδή πρώτης ανάγκης, ακόμη και φάρμακα. Για παράδειγμα, σε μία παλαιότερη συνέντευξη στο τηλεοπτικό κανάλι Televen (<http://www.eluniversal.com/nacional-y-politica/140821/venezuelan-pharmaceutical-federation-reports-lack-of-antihypertensive->), ο πρόεδρος της Φαρμακευτικής Ομοσπονδίας της Βενεζουέλας (FFV), Φρέντι Σεμπάγιο, έστειλε μήνυμα στον υπουργό Υγείας, Φρανσίσκο Αρμάδα, ότι δεν υπάρχουν αντιυπερτασικά φάρμακα στη Βενεζουέλα. «Δεν είναι φανταστική πραγματικότητα. Το losartan potassium, το παραγόμενο φάρμακο που συνήθως αγοράζουν οι ασθενείς των πιο χαμηλών εισοδημάτων, δεν μπορεί να βρεθεί» στην αγορά της Βενεζουέλας είπε ο Ceballos, υποστηρίζοντας ότι ο φαρμακευτικός τομέας χρειάζεται περισσότερο ξένο συνάλλαγμα από αυτό που έχει ήδη δοθεί. Αντί των 1.4 δισ. δολαρίων απαιτούνται 5 δισ.!

Αποτέλεσμα των ελλείψεων ήταν να σχηματιστούν τεράστιες ουρές στα καταστήματα, που πλέον έχουν γίνει μέρος της καθημερινότητας. Όπως μας πληροφορεί το λατινοαμερικάνικο ειδησεογραφικό πρακτορείο Telesur, σε ανταπόκριση που αναδημοσιεύτηκε από το Venezuelanalysis μία μέρα πριν από τις εκλογές (<http://venezuelanalysis.com/analysis/11747>), για να προμηθευτούν οι καταναλωτές βασικά προϊόντα από τα σούπερ μάρκετ χρειάζεται να κάτσουν στις ουρές. Ορισμένες φορές η προσπά-

θεια αποδεικνύεται άκαρπη, αφού βρίσκουν «άδεια ράφια εκεί που κάποτε συνήθιζαν να βρίσκουν βασικά προϊόντα όπως αυγά, ρύζι, χαρτί τουαλέτας και πάνες». Η κυβερνητική προπαγάνδα, που αποδίδει αυτές τις ελλείψεις στον «οικονομικό πόλεμο από την αντιπολίτευση», δεν ήταν δυνατό να πείσει το λαό της Βενεζουέλας, μετά μάλιστα από 17 χρόνια «σοσιαλισμού»!

Από τη Σκύλλα στη Χάρυβδη

Το ποιόν αυτού του «σοσιαλισμού» της κακιάς ώρας, αποκαλύπτει άθελά του ένα παλαιότερο άρθρο του Venezuelanalysis με τίτλο: «Επανάσταση, αντεπανάσταση και οικονομικός πόλεμος στη Βενεζουέλα» (<http://venezuelanalysis.com/analysis/11171>). Το φιλοταβικό πρακτορείο αναγκάζεται να ομολογήσει τα εξής αποκαλυπτικά: «Ο ηγέτης της αντιπολίτευσης Καπρίλες λέει σίγουρα σωστά ότι το τωρινό οικονομικό μοντέλο δεν είναι σταθερό, όμως ποιο είναι αυτό το μοντέλο; Ενώ υπάρχει αρκετά μεγάλη κρατική παρέμβαση στην οικονομία και σημαντικές κοινωνικές επενδύσεις μέσω των αποστολών του ταβισμού, **η Βενεζουέλα εξακολουθεί να είναι μια καπιταλιστική χώρα και οι εισαγωγές και διανομές τροφίμων βρίσκονται κυρίως σε ιδιωτικά χέρια**, παρά τον αυξανόμενο αριθμό των κοπερατίβων και των σοσιαλιστικών ή μικτών εταιριών» (οι εμφάσεις δικές μας).

Στο άρθρο αναφέρεται ότι **είναι οι καπιταλιστές που ελέγχουν την εισαγωγή, παραγωγή και διανομή των τροφίμων και άλλων προϊόντων** και κερδοσκοπούν ασύστολα, **αγοράζοντας επιδοτούμενα προϊόντα διατροφής για να τα πουλήσουν σε υψηλότερες τιμές** στην εγχώρια αγορά. Ποιος όμως ήταν αυτός που τους επέτρεψε να κάνουν κάτι τέτοιο; Πώς είναι δυνατόν, μετά από 17 χρόνια «σοσιαλισμού», οι καπιταλιστές να εξακολουθούν να έχουν καθοριστική θέση στην παραγωγή;

Δεν ήταν επομένως περίεργο που κατόρθωσε να κερδίσει η αντιπολίτευση με τον περίεργο τίτλο «Στρογγυλό Τραπέζι της Δημοκρατικής Ενότητας» - MUD (Mesa de la Unidad Democratica), που αποτελείται από 29 αντιπολιτευόμενα δεξιά κόμματα. Κέρδισε, μάλιστα, με διευρυμένη πλειοψηφία, αφού κατόρθωσε να καταλάβει τις 112 από τις 167 έδρες της νέας βουλής. Εχοντας τα 2/3 των εδρών του νέου κοινοβουλίου αποκτά διευρυμένες εξουσίες, όπως να διορίσει δικούς της ανθρώπους σε σημαντικά αξιώματα (π.χ. Ανώτατο Δικαστήριο), να μπορεί να προκηρύσσει δημοψηφίσματα κτλ.

Ο Μαδούρο έσπευσε να αναγνωρίσει την ήττα του, υποστηρίζοντας ότι η «επανάσταση» περνάει σε άλλη φάση, και υποσχέθηκε ότι θα «αντισταθεί». Η «αντίστασή» του όμως θα είναι μια μάχη για την εξουσία μακριά από τα λαϊκά συμφέροντα που θα συνεχίσουν να πλήττονται, καθώς τα οικονομικά προβλήματα δεν πρόκειται να τα λύσει ούτε η δεξιά αντιπολίτευση που θα σκύψει περισσότερο τη μέση απέναντι στους ιμπεριαλιστές πάτρωνες και τα αρπακτικά τους.

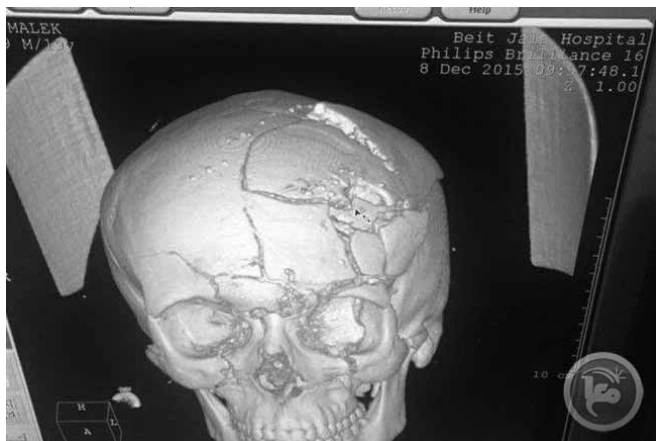
Δυτική Οχθη

Απαγορευμένα όπλα εναντίον της παλαιστινιακής εξέγερσης

Ο Μαλίκ Ακράμ Σαχίν ήταν μόλις 19 χρόνων όταν σκοτώθηκε από πυρά του ισραηλινού στρατού, κατά τη διάρκεια συγκρούσεων στη Βηθλεέμ της Δυτικής Οχθης, τη Δευτέρα 7 Δεκεμβρίου. Η νεκροψία αποκάλυψε ότι η σφαίρα που σφηνώθηκε στο κεφάλι του Σαχίν, σπάζοντας τη δεξιά πλευρά του σε κομμάτια, ήταν σφαίρα ντουμ-ντουμ, η οποία εκρήγνυται τη στιγμή της πρόσκρουσης με το στόχο.

Εδώ και χρόνια, η χρήση του συγκεκριμένου πυρομαχικού έχει χαρακτηριστεί έγκλημα πολέμου με βάση τη συμφωνία της Χάγης του 1899. Βέβαια, τα αυτί των σιωνιστών δεν ιδρώνει, ούτε είναι η πρώτη φορά που το Ισραήλ κάνει χρήση απαγορευμένων όπλων στη Γάζα και στη Δυτική Οχθη. Δεν είναι εξάλλου πολλά τα χρόνια που πέρασαν από τότε που σιωνιστικά βομβαρδιστικά σφυροκόπησαν τις εγκαταστάσεις του ΟΗΕ στη Γάζα με απαγορευμένες βόμβες φωσφόρου, οι οποίες καίνε σε βάθος τη σάρκα με την οποία έρχονται σε επαφή, οδηγώντας σε μαρτυρικό θάνατο τα θύματά τους.

Πρέπει να είναι κάποιοι αφέλγης για να πιστεύει ότι τέτοιες διακηρύξεις έχουν καμιά σημα-

σία για τους ιμπεριαλιστές και τα τσιράκια τους ανά τον κόσμο, οι οποίοι θυμούνται την ύπαρξή τους μόνο όταν είναι να ανατρέψουν κάποιον δικτάτορα που δεν εξυπηρετεί τους σχεδιασμούς τους, όπως ο Καντάφι, ο Μιλόσεβιτς κ.ά.

Ο νεκρός νέος ήταν μέλος του Λαϊκού Μετώπου και όπως προαναφέρθηκε σκοτώθηκε κατά τη διάρκεια συγκρούσεων που ξέσπασαν όταν ο ισραηλινός στρατός εισέβαλε στο στρατόπεδο προσφύγων Αϊντα στη Βηθλεέμ, με στόχο να συλλάβει μέλη της οργάνωσης. Η κηδεία του μάρτυρα την επόμενη μέρα μετατράπηκε γρήγορα σε ογκώ-

δη αντικατοχική διαδήλωση, ενώ μετά το τέλος της εκατοντάδες Παλαιστίνιοι συγκρούονταν για ώρες με τον ισραηλινό στρατό, τιμώντας με αυτό τον τρόπο τον δολοφονημένο Σαχίν.

Παράλληλα, οι σιωνιστές έχουν βάλει στο στόχαστρό τους από την πρώτη στιγμή τα παιδιά, προκειμένου να καταστείλουν την εξέγερση. Την Κυριακή 6 Δεκεμβρίου, στη Χεβρόνα, ισραηλινός στρατιώτης εκτόξευσε δεκάδες παιδικές στέλνοντας δεκάδες παιδιά στο νοσοκομείο με αναπνευστικά προβλήματα. Στη συνέχεια, εισέβαλαν στα νοσοκομεία που νοσηλεύονταν τα παιδιά συλλαμ-

βάνοντας πολλά από αυτά και κατηγορώντας τα ότι πετροβολούσαν ισραηλινούς στρατιώτες.

Την Κυριακή 6 Δεκεμβρίου, ισραηλινό στρατιωτικό δικαστήριο καταδίκασε την παλαιστίνη βουλευτίνα Χαλίντα Τζαράρ, στέλεχος του Λαϊκού Μετώπου, σε 15 μήνες φυλάκιση για την πολιτική της δράση ενάντια στο Ισραήλ. Αρχικά, η Τζαράρ είχε φυλακιστεί με το καθεστώς της διοικητικής κράτησης χωρίς δίκη, με αρχική ποινή φυλάκισης 6 μηνών, η οποία θα ανανεωνόταν συνεχώς, αφού αυτό αποτελεί πάγια τακτική των σιωνιστών. Κάτω όμως από την πίεση του κινήματος αλληλεγγύης, το Ισραήλ αναγκάστηκε να παύσει τη διοικητική κράτηση και να παραπέμψει την Τζαράρ σε δίκη.

Σύμφωνα με στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα τη Δευτέρα 7 Δεκεμβρίου η Επιτροπή για Θέματα Φυλακισμένων της Παλαιστινιακής Αρχής, 520 παλαιστίνιοι διοικητικοί κρατούμενοι βρίσκονται στις ισραηλινές φυλακές, από τους οποίους οι 150 έχουν φυλακιστεί κατά τη διάρκεια της εξέγερσης στη Δυτική Οχθη από την 1η Οκτωβρίου. Ανάμεσά στους κρατούμενους είναι πέντε παιδιά και δυο μέλη του Παλαιστινικού Νομοθετικού Συμβουλίου.

Καταδικάζουν σε αργό θάνατο τη Γάζα

Για περισσότερες από 300 μέρες αυτή τη χρονιά, οι αιγυπτιακές αρχές έχουν κρατήσει κλειστό το συνοριακό πέρασμα της Ράφα, το μοναδικό παράθυρο προς τον έξω κόσμο για τα 1.9 εκατομμύρια Παλαιστίνιους που ζουν στη Λωρίδα της Γάζας, επιτρέποντας το άνοιγμά του μόνο για 19 μη συνεχόμενες μέρες. Το ίδιο διάστημα, κράτησαν κλειστό το συνοριακό πέρασμα για 100 συνεχόμενες μέρες για ανθρώπους που έχουν ανθρωπιστικούς λόγους, ασθενείς που χρειάζονται ιατρική περίθαλψη στην Αίγυπτο ή σε άλλες χώρες, φοιτητές που σπουδάζουν στο εξωτερικό, ανθρώπους που έχουν διαβατήρια άλλων χωρών κ.ά. Η τελευταία φορά που άνοιξε το πέρασμα της Ράφα ήταν τρεις μέρες στις αρχές Σεπτεμβρίου και μια μέρα αργότερα τον ίδιο μήνα, για να μπορέσουν να περάσουν οι Παλαιστίνιοι που είχαν προορισμό το προσκύνημα στη Μέκκα, αλλά δεν επιτράπηκε καμιά έξοδος για ανθρωπιστικούς λόγους.

Τελικά, κάτω από την πίεση της συνεχιζόμενης εξέγερσης του παλαιστινιακού λαού, το συνοριακό πέρασμα άνοιξε μόνο για δύο μέρες, 3 και 4 Δεκεμβρίου, κατά τη διάρκεια των οποίων κατάφεραν να φύγουν από τη Γάζα μόνο 500 άτομα για ανθρωπιστικούς λόγους, όταν αυτοί που έχουν καταγραφεί και περιμένουν να φύγουν για τους ίδιους λόγους ξεπερνούν τις 25.000!

Ο διπλός αποκλεισμός και ο οικονομικός στραγγαλισμός της Γάζας από τους σιωνιστές και τη στρατιωτική χούντα της Αιγύπτου χρησιμοποιήθηκε εξ αρχής ως πολιτικό όπλο για να καμφθεί η Παλαιστινιακή Αντίσταση και να ανατραπεί η Χαμάς από την εξουσία. Ο στρατηγός Σίσι και η στρατιωτική χούντα αποδείχτηκαν ακόμη πιο στενοί και πολύτιμοι συνεργάτες των σιωνιστών από το διαβόητο δικτάτορα Χόσνι Μουμπάρακ. Επικαλούμενοι λόγους ασφάλειας, δεν έχουν περιοριστεί μόνο στο σχεδόν μόνιμο κλείσιμο του συνοριακού περάσματος της Ράφα, από το οποίο επιτρέπεται μόνο η διέλευση ανθρώπων, αλλά προχώρησαν στην κατεδάφιση χιλιάδων σπιτιών κατά μήκος (12 χλμ) των συνόρων μεταξύ Γάζας και Αιγύπτου, επεκτείνοντας την ουδέτερη ζώνη, και κατέστρεψαν ή πλημμύρισαν με θαλασσινό νερό εκατοντάδες τούνελ, για να αποτρέψουν δήθεν το πέρασμα όπλων και μαχητών στο ισλαμικό αντάρτικο στη Χερσόνησο του Σινά.

Όλα αυτά με τη συναίνεση και τη συνεργασία της κατάπτυστης κλίκας της Παλαιστινιακής Αρχής και του Μαχμούτ Αμπάς, ο οποίος σε συνέντευξή του στην αιγυπτιακή εφημερίδα «Αλ Ακμπάρ» είχε δηλώσει ότι η καταστροφή των τούνελ είναι η καλύτερη λύση για να σταματήσουν οι κάτοικοι της Γάζας να κάνουν παράνομο εμπόριο προς όφελός τους! Πρόσθεσε ότι περίπου 1.800 Γαζαίοι έχουν γίνει εκατομμυριούχοι με το εμπόριο μέσω των τούνελ. Το πρόβλημά του βέβαια δεν είναι οι εκατομμυριούχοι της Γάζας, αλλά το γεγονός ότι τον έλεγχο του εμπορίου μέσω των τούνελ τον είχε η κυβέρνηση της Χαμάς, η οποία επέβαλε φόρους στους εμπόρους για τα προϊόντα που έκαναν εισαγωγή στη Γάζα, ενισχύοντας έτσι τον προϋπολογισμό της.

Οι σιωνιστές, σε αгаστή συνεργασία με τη στρατιωτική χούντα της Αιγύπτου και την προδοτική κλίκα του Αμπάς, έχουν κάνει τη ζωή στη Λωρίδα της Γάζας αβίωτη σε τέτοιο βαθμό ώστε η έκθεση της Διάσκεψης του ΟΗΕ για το Εμπόριο και την Ανάπτυξη, που δόθηκε στη δημοσιότητα τον περασμένο Σεπτέμβριο να προειδοποιεί ότι η Γάζα θα γίνει «ακατοίκητη» σε λιγότερα από πέντε χρόνια, αν συνεχιστεί η σημερινή οικονομική κατάσταση.

Περιφερειακές Εκλογές στη Γαλλία

Φασιστική επέλαση και μεγάλη αποχή

Οκτώ μήνες μετά από τη νίκη της γαλλικής δεξιάς στις εκλογές 101 διαμερισμάτων (έγιναν στα τέλη του περασμένου Μάρτη και η δεξιά κέρδισε συνολικά ένα ποσοστό γύρω στο 45%), οι εκλογές στις περιφέρειες επιβεβαίωσαν τη δεξιά μετατόπιση των ψηφοφόρων. Για την ακρίβεια, η μετατόπιση δεν ήταν απλά δεξιά, αλλά ακροδεξιά, με το Εθνικό Μέτωπο (ΕΜ) να βγαίνει νικητής, κερδίζοντας το 28% στον πρώτο γύρο με πάνω από έξι εκατομμύρια ψήφους, σε αντίθεση με τις προηγούμενες εκλογές που πήρε γύρω στα 2.2 εκατομμύρια. Στις εκλογές των διαμερισμάτων, το Εθνικό Μέτωπο είχε κερδίσει γύρω στις 5.1 εκατομμύρια ψήφους. Δηλαδή, μέσα σε ένα οκτάμηνο κέρδισε κοντά στο ένα εκατομμύριο ψήφους.

Αν και ο αριθμός των ψήφων που κέρδισε το ΕΜ δεν είναι ο μεγαλύτερος στην ιστορία του (το 2012 η Λε Πεν είχε κερδίσει 6.4 εκατομμύρια ψήφους), το ποσοστό που προκύπτει είναι μεγάλο, λόγω της τεράστιας αποχής που έφτασε στο 50.09% (βλ. <http://elections.interieur.gouv.fr/regionales-2015/FE.html>). Αν

αφαιρέσει κανείς τα άκυρα και λευκά (γύρω στο 2%), θα διαπιστώσει ότι οι ψηφισάντες δεν ξεπερνούν το 48% του συνόλου των εγγεγραμμένων ψηφοφόρων! Γι' αυτό και το πραγματικό ποσοστό του ΕΜ ήταν μόλις 13.3%.

Η ξενοφοβία και ο ρατσισμός,

που σίγουρα εντάθηκαν μετά από τις επιθέσεις στο Παρίσι, αποτέλεσαν αέρα στα πανιά του φασιστικού ΕΜ, που έχει πλέον μετατραπεί σε «σοβαρή» πολιτική δύναμη που χωράει απόλυτα στο πλαίσιο της γαλλικής ιμπεριαλιστικής πολιτικής σκακιέρας.

Ταυτόχρονα, όμως, επισφραγίζεται μια άρνηση συμμετοχής στο εκλογικό «παιχνίδι», που έχει πλειοψηφικό χαρακτήρα. Γι' αυτό και οι φασίστες δε μπορούν να είναι ακόμα σίγουροι ότι πατάνε σε σταθερό έδαφος.

Λιβύη: Συμφωνία μπροστά στο φόβο του ISIS

Την Κυριακή 6 Δεκεμβρίου, τα δυο μεγαλύτερα αντίπαλα στρατόπεδα, το δυτικόφιλο εξόριστο Κοινοβούλιο της Λιβύης και το Γενικό Εθνικό Κογκρέσο με βάση του την Τρίπολη, στο οποίο κυριαρχούν οι λεγόμενοι μετριοπαθείς ισλαμιστές, προχώρησαν σε συμφωνία κατάπαυσης του πυρός, διενέργειας εκλογών για το σχηματισμό κυβέρνησης εντός δύο χρόνων και αναδιάρθρωσης του συστήματος διακυβέρνησης της χώρας.

Δεν είναι η πρώτη φορά που τα δυο στρατόπεδα συνάπτουν συμφωνία για το μοίρασμα της εξουσίας, ποτέ όμως κάποια από τις συμφωνίες αυτές δεν έχει οδηγήσει πουθενά, με αποτέλεσμα το χάος και η διάλυση της χώρας να συνεχίζονται. Ήδη, οι πρώτες αντιδράσεις ενάντια στη συμφωνία ξεκίνησαν, με πολλά μέλη των δυο κυβερνήσεων να την απορρίπτουν, ενώ είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν θα καταφέρουν οι εμπνευστές της να την περάσουν από τα νομοθετικά συμβούλια των δυο κοινοβουλίων.

Η σύναψη της συμφωνίας έρχεται λίγες μέρες μετά την απόρριψη από τις δυο de facto κυβερνήσεις της χώρας της πρότασης του ΟΗΕ για τη συγκρότη-

ση ενός εννιαμελούς προεδρικού συμβουλίου. Σημείο τριβής μεταξύ των δυο κυβερνήσεων αποτελεί ο στρατηγός Χαλίφα Χαφτάρ που διοικεί το στρατό του εξόριστου κοινοβουλίου. Οι ισλαμιστές του Γενικού Εθνικού Κογκρέσου, οι οποίοι έχουν μπει στο στόχαστρό του στο παρελθόν, επιδιώκουν την αποκαθίλωσή του, ενώ το Κοινοβούλιο της Λιβύης θέλει να αναλάβει τη διοίκηση του στρατού της κυβέρνησης που θα προκύψει από τη συμφωνία.

Βασικό κίνητρο για την σύναψη συμφωνίας είναι η συνεχής ενίσχυση με ταχύ ρυθμό του Ισλαμικού Κράτους στη χώρα. Σύμφωνα με δυτικούς στρατιωτικούς αναλυτές, το ISIS διαθέτει δύο με τρεις χιλιάδες μαχητές στη Λιβύη, πολλοί από τους οποίους είναι βετεράνοι του πολέμου στη Συρία, άλλοι είναι αποστάτες από ένοπλες ισλαμιστικές ομάδες της χώρας και άλλοι εθελοντές από τις γειτονικές χώρες του Μαγκρέμπ. Αυτή τη στιγμή, το ISIS ελέγχει τη Σύρτη που διαθέτει αεροδρόμιο και λιμάνι καθώς και τεράστια αποθέματα πετρελαίου στο γειτονικό λεκανοπέδιο της Σύρτης, κέντρο της βιομηχανίας εξόρυξης πετρελαίου της Λιβύης.

στο φαχνό

Λαίλαπα

Εξανέστη ο πρωθυπουργός μ' εκείνους που μιλούν για φορολαίλαπα και... χαλάνε την ψυχολογία του κόσμου. Διότι η οικονομία είναι και ψυχολογία και όσοι καλλιεργούν ένα σκηνικό Αποκάλυψης στραπατσάρουν την ψυχολογία και καθυστερούν την ανάκαμψη. Ενώ τα πράγματα δεν είναι έτσι. Είναι δύσκολα, αλλά δεν έχουν καμιά σχέση με το παρελθόν.

Αν ο Σαμαράς δεν είχε χρησιμοποιήσει τον όρο και δεν του είχε προσδώσει μια ανεξίτηλη αρνητική χροιά, θα ήταν ο Τσίπρας που θα μιλούσε για success story. Δεν χρησιμοποίησε τον όρο, περιέγραψε όμως το περιεχόμενό του.

Λίγο προτού ο Τσίπρας κλείσει την επί του προϋπολογισμού κοινοβουλευτική συζήτηση, ο Τσακαλώτος, μ' εκείνα τα θαυμάσια ελληνικά του, ξεστόμισε τη μεγάλη αλήθεια: «Είναι δύσκολος Προϋπολογισμός για το λόγο που είπε ο κ. Καραθανασόπουλος από το ΚΚΕ. Είναι δύσκολος γιατί έρχεται και συσσωρεύεται πάνω σε αυτό που ήταν πριν. Έτσι είπε ο κ. Καραθανασόπουλος και έχει δίκιο».

Για πρώτη φορά ένα κορυφαίο κυβερνητικό στέλεχος ομολογεί ότι το τρίτο Μνημόνιο έρχεται να προστεθεί στα δύο προηγούμενα. Κατά τα άλλα, όμως, αυτό το Μνημόνιο, που προσθέτει μέτρα στα δύο προηγούμενα, που χαρακτηρίζονταν και από τον ΣΥΡΙΖΑ επαχθή, αντιλαϊκά, βάρβαρα κτλ., συνιστά... ήπια προσαρμογή.

Δοκίμασε όμως να επαναλάβει και το θέατρο της «σκληρής διαπραγμάτευσης» η δεύτερη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου. Αλλά από το Βερολίνο και τις Βρυξέλλες της διαμήνυσαν ότι τα έχουν βαρεθεί πια αυτά τα παιχνίδια και πως καλά θα κάνει να συμμορφωθεί ταχέως και να θεσπίσει όσα έχει συμφωνήσει.

Το ψευτο-αντάρτικο κατά του ΔΝΤ και του Σόιμπλε κράτησε μόνο δυο μέρες. Ο Δραγασάκης δέχτηκε τον γερμανό πρέσβη για να ζητήσει συγγνώμη και η Γεροβασίλη ντύθηκε λαγουδάκι για ν' απολογηθεί με τη γνωστή ατάκα: «Εφαρμόζουμε το Μνημόνιο και λέμε και καμιά αντιγερμανική μακακία για να περνάει η ώρα».

Στο μεταξύ, αυτό το τριήμερο της ψευτο-αντίστασης ήταν αρκετό για να στηθεί το νέο ψευτο-δίλημμα: «σάρωμα συντάξεων ή Grexit;». Δεν ακούσατε τον Σόιμπλε που μας είπε να προσέχουμε τη στάμνα γιατί μπορεί να σπάσει; Στη γωνία περιμένει για να μας πετάξει από το ευρώ ο μοχθηρός. Και μην τολμήσει κανένας βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ να καταψηφίσει, γιατί η στάση του θα είναι ύποπτη και θα τον κατατάξει αυτόματα στη χορεία των πρακτόρων των διαπλεκόμενων συμφερόντων.

Όλα αυτά θα ήταν εξόχως διασκεδαστικά, καθώς μάλιστα στην πολιτική σκηνή κυριαρχεί πλέον κι ένας λεβέντης αρκουδιάρης, έτοιμος να πάρει τον Τσίπρα από το χεράκι και να τον πάει στη φίλη του τη Μέρκελ για ν' αλλάξουν την ατζέντα, αν σε πρακτικό επίπεδο δεν συνέβαινε αυτό που ομολόγησε ο εραστής του τζόκερ Τσακαλώτος: συσσωρεύεται.

Συσσωρεύονται τα αντιλαϊκά μέτρα, συσσωρεύονται τα αντεργατικά μέτρα, σταθεροποιείται και βαθναι η κινεζοποίηση του ελληνικού λαού. Διέξοδος στον ορίζοντα δε φαίνεται. Φαίνεται μόνο -πεντακάθαρο πια- το πραγματικό δίλημμα: υποταγή ή αντίσταση; Υποταγή στη χωρίς τέλος συσσώρευση αντιλαϊκών μέτρων ή εξέγερση ενάντια στη μνημονιακή πολιτική και τους φορείς της;

Οι αυταπάτες πρέπει να τελειώσουν. Αυτό είναι το πρώτο βήμα. Για να μπορέσουμε να σκεφτούμε υπό ποιους όρους πρέπει να εξεγερθούμε.

Έτσι και τοποθετήσεις στη θέση του Σκουρλέτη τον Λαφαζάνη, θα πάρεις την απόλυτη repetition. Ιδιο γραφείο, ίδιος ο πίνακας στον τοίχο, ίδιοι οι ρώσοι επίσημοι: ο υπουργός Ενέργειας Αλεξάντρ Νόβακ και οι συνεργάτες του από τα ρωσικά μονοπώλια ενέργειας. Τα λόγια, βέβαια, διέφεραν. Και δεν εννοούμε την απουσία του «ταβάριτσι» (που του ξέφευγε καμιά φορά του Λαφαζάνη), αλλά τις αναφορές στον περιβόητο Greek Stream. Ο Λαφαζάνης τον παρουσίαζε σαν σίγουρο. Οι Ρώσοι όχι, αλλά τον άφηναν να παίξει το παιχνίδι του (κερδισμένοι σε επίπεδο προπαγάνδας έβγαιναν). Τώρα, όπως ανακοίνωσε ο Σκουρλέτης, «αναγνωρίστηκε ότι το σχέδιο έχει στρατηγική αξία για τα δύο μέρη», αλλά «επιβεβαιώθηκαν οι τρέχουσες δυσκολίες για την εξέλιξή του» (οποία κομψότης στην έκφραση). Παρά ταύτα, «κοινή ήταν η πεποίθηση για την αναγκαιότητα διατήρησης της προοπτικής του»! Στις ελληνικές καλένδες, αδερφές μου, στις ελληνικές καλένδες...

KONTRES

Γαϊδουριές

«Δεν ζητήσαμε ούτε στήριξη ούτε ψήφο ούτε πολύ περισσότερο συμμετοχή στην κυβέρνηση, όπως φαντασιώνονται διάφορα παράκεντρα εξουσίας που χάνουν τη γη κάτω από τα πόδια τους και αναζητούν σανίδα σωτηρίας σε οικουμενικές κυβερνήσεις», είπε ο Τσίπρας στη Βουλή, απευθυνόμενος στην αντιπολίτευση.

Τότε τι εννοούσε η Γεροβασίλη με τα περί επικείμενης διεύρυνσης της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας; Τι εννοούσε ο Φλαμπουράρης όταν προοιωνιζόταν συνάντηση Τσίπρα-Λεβέντη και πιθανή στήριξη της κυβέρνησης από τον Λεβέντη; Και γιατί τους μάζεψε όλους ο Τσίπρας στο προεδρικό μέγαρο, λες και επίκειται πόλεμος;

«Ζητήσαμε εθνική κόκκινη γραμμή απέναντι στους δανειστές, όχι νέες περικοπές στις συντάξεις, και αρνηθήκατε». Αυτή ήταν η εξήγηση που έδωσε ο Τσίπρας για τη σύσκεψη στο προεδρικό. Και τα έλεγε αυτά στη συζήτηση για τον Κρατικό Προϋπολογισμό, που περιλαμβάνει πετσόκομμα 1,8 δισ. ευρώ στο κονδύλι για συντάξεις! Δηλαδή, εγκαλούσε την αντιπολίτευση ότι δεν μπαίνει σε εθνικό μέτωπο έναντι των δανειστών για μη περικοπές στις συντάξεις, τις οποίες έχει ήδη αποφασίσει να περικόψει.

Απειλές

«Παρακαλώ, μην συνεχίζετε το λασποπόλεμο, ο οποίος έχει ξεκινήσει πριν από τις εκλογές από τα γνωστά διαπλεκόμενα συμφέροντα και κάποιοι από εσάς συνεχίσατε. Αυτά είχαν ως αποτέλεσμα τον εμπρησμό και την παραλίγο, δυστυχώς για εμάς, δύσκολη κατάσταση στο δικό μου σπίτι. Και παρακαλώ μην συνεχίζετε αυτή την τακτική, διότι θα με αναγκάσετε πραγματικά να προχωρήσω σε πράξεις και πρωτοβουλίες τις οποίες μέχρι τώρα δεν έχω κάνει. Σέβομαι τις απόψεις όλων, αλλά όταν αυτές αγγίζουν τα όρια της

ανεντιμότητας, παρακαλώ να μη συνεχιστούν».

Ο υπουργός Φλαμπουράρης ζήτησε το λόγο για ν' απαντήσει στο βουλευτή της ΝΔ Σαλμά, που έθεσε ζήτημα ασυμβίβαστου της βουλευτικής του ιδιότητας με την ιδιότητα του μετόχου εταιρίας που κάνει δουλειές με το δημόσιο. Δεν στεκόμαστε στην ουσία του ζητήματος (αν έχει δίκιο ή όχι ο Σαλμάς στο νομικό ζήτημα που εγείρει), αλλά στην απάντηση Φλαμπουράρη. Πρώτον, ζητάει να σταματήσει η πολεμική στο πρόσωπό του, γιατί αυτή τροφοδοτεί ενέργειες όπως η απόπειρα εμπρησμού της εξώπορτας του σπιτιού του (και όχι «εμπρησμός», όπως λέει). Αλήθεια, η αντιλαϊκή πολιτική της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν είναι αρκετός λόγος στοχοποίησης κάθε υπουργού; Δεύτερο, απειλεί με δικαστικές προσφυγές για την αντιμετώπιση της πολιτικής πολεμικής! Αυτό αποδεικνύει τον πανικό του και τίποτ' άλλο.

Ψεματάκια...

Κομπάζει από το βήμα της Βουλής η αναπληρώτρια υπουργός Φωτίου, απευθυνόμενη στη μνημονιακή αντιπολίτευση: «Διασπαθίσατε 450 εκατομμύρια ευρώ, όταν βλέπετε σήμερα πώς μπορούμε να αξιοποιήσουμε 200 εκατομμύρια ευρώ». Ο Σταϊκούρας την... διορθώνει: «Είναι 100 εκατομμύρια ευρώ». Η Φωτίου κάνει σα να μην άκουσε και συνεχίζει: «Μέχρι το τέλος του χρόνου, φέτος, θα έχουν δοθεί 106 εκατομμύρια ευρώ, κύριοι συνάδελφοι -δεν λέμε ψεματά- από τα 200 εκατομμύρια

Πινόκιο

«Εμείς, δεν ζητήσαμε τη συμμετοχή του ΔΝΤ στο Γ' Πρόγραμμα. Γιατί πιστεύουμε, από θέση αρχής, ότι η Ευρώπη πρέπει να αντιμετωπίζει μόνη της τα προβλήματά της και δεν θεωρούμε ότι υπάρχουν κάποιοι που έχουν μια τεχνολογία καλύτερη από αυτή που μπορούμε να έχουμε εμείς». Ο Τσίπρας στη συνέντευξη που έδωσε την περασμένη Δευτέρα στην ΕΡΤ.

«Ως εκ τούτου, και κατ' εφαρμογή της απόφασης της Συνόδου Κορυφής της 12ης Ιουλίου 2015, σας ενημερώνουμε ότι αιτούμεθα μίας νέας δανειακής διευκόλυνσης από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Προσδοκούμε τη συγχροση της συνεργασίας μας με το Ταμείο». Κατακλείδα της επιστολής Τσακαλώτου προς το ΔΝΤ, με ημερομηνία 24 Ιούλη 2015.

Η κυβέρνηση Τσίπρα έχει ζητήσει επίσημα τη συμμετοχή του ΔΝΤ στο «Γ' Πρόγραμμα» και ο Τσίπρας δηλώνει με θράσος ότι δεν τη ζήτησε. Ο άνθρωπος αυτός δεν είναι περιστασιακός ψεύτης. Είναι ο ορισμός του ψεύτη.

Στις 10 Ιούλη, όταν ο Τσίπρας ζήτησε από τη Βουλή εξουσιοδότηση για να κλείσει συμφωνία για νέο δάνειο και νέο Μνημόνιο, διαβεβαίωσε ότι «η Συμφωνία αυτή θα οδηγήσει σε ένα αποκλειστικά αμιγώς ευρωπαϊκό πρόγραμμα, αποκλειστικά των ευρωπαϊκών μηχανισμών στήριξης. Αυτό σημαίνει ότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο δεν θα είναι αντισυμβαλλόμενος. Η πιθανή συμμετοχή του θα είναι μόνο τεχνικής υποστήριξης. Αυτό σημαίνει ότι τελειώνει η τρόικα όπως τη γνωρίσαμε». Τρεις μέρες μετά, γύρισε με μια συμφωνία που προέβλεπε: «Ενα μέλος της Ευρωζώνης, το οποίο αιτείται οικονομική βοήθεια από τον ΕΜΣ, αναμένεται να υποβάλει, όποτε είναι δυνατόν, ένα ανάλογο αίτημα στο ΔΝΤ. Αυτό αποτελεί προϋπόθεση προκειμένου να συμφωνηθεί ένα νέο πρόγραμμα. Κατά συνέπεια η Ελλάδα θα ζητήσει τη συνέχιση της υποστήριξης του ΔΝΤ (υποστήριξη και χρηματοδότηση) από τον Μάρτιο του 2016». Τελικά, την αίτηση για τη συμμετοχή του ΔΝΤ την έκανε όχι το Μάρτη του 2016, που λήγει η συμμετοχή του ΔΝΤ στο Β' Πρόγραμμα, αλλά στις 24 Ιούλη. Κανένα από τα παπαγαλάκια, όμως, δε θέλησε (μπορεί και να μην ήξεραν) να ξεσκεπάσει το χοντρό τσιπραϊκό ψέμα.

ευρώ που υποσχεθήκαμε». Ο Σταϊκούρας την ξαναδιακόπτει: «Πώς δεν λέτε ψέματα; Λέγατε για 200 εκατομμύρια ευρώ». Και η Φωτίου, σα να μην τρέχει τίποτα: «Μήπως δεν ξέρατε ότι υπήρχε οικονομική ασφυξία και δεν μπορέσαμε να τα δώσουμε όλα; Ομως, γι' αυτό εγγράφουμε 99 εκατομμύρια ευρώ και θα τα δώσουμε μέσα στο 2016 γι' αυτούς της προηγούμενης χρονιάς».

Μιλάμε για αδίστακτους ψεύτες. Πετάνε ψεύτικους αριθμούς για να κάνουν εφέ κι αν βρεθεί κανείς να τους διορθώσει, κάνουν γαργάρα το ψέμα που μόλις εκστόμισαν.

Παλιότομαρα

Δεν είναι η μοναδική περίπτωση. Είναι όμως μια χαρακτηριστική περίπτωση. Θαυμάστε αποσπάσματα από την ομιλία στη Βουλή για τον Κρατικό Προϋπολογισμό, της βουλευτινίας του ΣΥΡΙΖΑ Φωτεινής Βάκη, επίκουρης καθηγήτριας Φιλοσοφίας στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο, παρακαλώ:

«Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο παρών Προϋπολογισμός είναι ένας σταθμός που έπεται αυτών της πρώτης αξιολόγησης και της πρόσφατης ανακεφαλαιοποίησης. Η ανακεφαλαιοποίηση και η πρώτη αξιολόγηση δεν υπαγορεύονται από κάποια ξαφνική αγάπη μας και έλξη μας προς το χρηματοπιστωτικό σύστημα. Δεν γίναμε αίφνης θιασώτες νεοφιλελεύθερων εργαλείων, αλλά ακριβώς το αντίθετο. Είναι οι οδοδείκτες που οδηγούν στον προορισμό. Είναι τα εργαλεία που θα δώσουν σάρκα και οστά στην απομείωση του χρέους και σε ένα αναπτυξιακό όραμα της Αριστεράς του 21ου αιώνα, στην επανεκκίνηση ενός παραγωγικού και όχι ενός παρασιτικού μοντέλου οικονομίας.

» Τέλος, ο παρών προϋπολογισμός καλείται να ισορροπήσει μεταξύ της άτεγκτης χρηματοπιστωτικής αρχιτεκτονικής της Ευρωζώνης και της δυνατότητας άσκησης κοινωνικής πολιτικής.

» Μόνο αυτή η Κυβέρνηση εξέπεμψε σήματα καπνού και από πειραματόζωα ανάληπτων πολιτικών, έγινε εργαστήρι μίας άλλης πολιτικής βάζοντας οδοδείκτες που ακολουθούν πλέον κι άλλες χώρες. Πώς το έκανε αυτό; Το έκανε απεγκλωβίζοντας μία μεταλλαγμένη σοσιαλδημοκρατία που εξέπεσε σε ουραγό των πιο σκληρών νεοφιλελεύθερων πολιτικών και επιτελώντας ρόλο εμπροσθοφυλακής στη μάχη για μία άλλη Ευρώπη».

Βούτσης επικαλείται Στουρνάρα!

Βρε πως αλλάζουν οι καιροί. Ο Στουρνάρας, ο άνθρωπος των τραπεζιτών, ο άνθρωπος της Μέρκελ και του Σόιμπλε (έτσι δεν τον κατήγγειλε ο ΣΥΡΙΖΑ πριν από ένα χρόνο;) έγινε «παράγων αληθείας».

Τη «θετική αποτίμηση» της ΤτΕ για την ανακεφαλαιοποίηση επικαλέστηκε ο Ν. Βούτσης για ν' απαντήσει στην αντιπολίτευση. Ε, αφού το λέει ο Στουρνάρας ότι δεν υπάρχει σκάνδαλο, πρέπει να το δεχτούμε και να σκίσουμε τις αναλύσεις που έχουμε κάνει. «Γλιτώνει και 16 δισεκατομμύρια περίπου από τα χρέη σε σχέση με τη δανειακή σύμβαση. Και αυτό είναι σημαντικό», είπε ο Βούτσης. Το ότι το δημόσιο έχασε όλα τα λεφτά που είχε βάλει στις τράπεζες με την προηγούμενη ανακεφαλαιοποίηση δεν έχει καμιά σημασία!

Γκλουπ, γκλουπ...

Αστραψε και βρόντηξε ο Καμμένος, απευθυνόμενος προς τον Βενιζέλο: «Όταν παίρνατε το κρατικό αεροπλάνο με τον κ. Νίκο Παπανδρέου και πηγαίνατε στο Αμπου Ντάμπι, δεν μας λέγατε τι κάνατε». Άλλο που δεν ήθελε ο Βενιζέλος, ξεσήκωσε τον κόσμο, ανάγκασε τον Βούτση να του δώσει το λόγο και αφού ασόκαλεσε τον Καμμένο ψεύτη, τον... αποτελείωσε: «Δεύτερο μεγάλο ψέμα, το οποίο γνωρίζετε προσωπικά, ότι εγώ πήγα με τον κ. Παπανδρέου στο Αμπου Ντάμπι. Όχι, κύριε Καμμένο. Ξέρετε ότι αυτά έγιναν με άλλα πρόσωπα, χωρίς τη δική μου συμμετοχή και ήσασταν πάντα υποστηρικτής μου και οπαδός μου την περίοδο εκείνη και μου χτυπούσατε τον ώμο στην Επιτροπή Αμυνας».

Και ο Καμμένος; Γκλουπ, γκλουπ, ξεροκατάπие και δεν απάντησε, μολονότι πήρε αμέσως μετά το λόγο. Τι να σου κάνει κι αυτός, με τόσα σενάρια συνωμοσίας... μπέρδεψε τους πρωταγωνιστές. Η Λούκα Κατσέλη (στέλεχος της σημερινής συγκυβέρνησης) ήταν που είχε πάει στο Αμπου Ντάμπι, παρέα με τον Χ. Παμπούκη και τον Νικολάκη τον Παπανδρέου, ο οποίος πήγε ως... φίλος των εμίρηδων, όπως είχε δηλώσει. Και για να σοβαρευτούμε: δεν πιστεύουμε ότι τα μπέρδεψε ο Καμμένος. Αυτό είναι το... στίλ του. Και δεν του καίγεται καρφί όταν οι αντίπαλοί του τον πιάνουν επ' αυτοφώρω.

Πώς θα ζήσουμε χωρίς Αμάλ

Όπως ανακοίνωσε ο Μπαλτάς, η κυβέρνηση αποφάσισε να μην προχωρήσει τη δικαστική διαδικασία για τη διεκδίκηση των Μαρμάρων του Παρθενώνα, γιατί μπορεί να τη χάσει. Ποιος είδε τον Τασούλα και δε φοβήθηκε! Κατηγόρησε την κυβέρνηση για την απόφασή της και υπερασπίστηκε την ενέργειά του να φέρει τη μαντάμ Κλούνι, που εξασφάλισε στη χώρα «παγκόσμια δημοσιότητα».

ZOOM

Αστικό εξουσιαστικό credo

Μαθήματα σύγχρονου μπερνσταϊνισμού ανέλαβε να παραδώσει στη Βουλή ο υπουργός Εφοπλισμού Θ. Δρίτσας. Για να είμαστε σωστοί, βέβαια, πρέπει να πούμε ότι μπροστά στους επιγόνους του ο Μπερνστάιν μοιάζει με... επαναστάτη. Διότι αυτός διατύπωσε τις πρώτες αρχές του ρεφορμισμού, χωρίς να βάλει ζήτημα διαχείρισης της αστικής εξουσίας. Το κίνημα είναι το παν, ο τελικός σκοπός δεν είναι τίποτα, έλεγε, διατυπώνοντας μια στρατηγική κατεύθυνση διεκδίκησης μεταρρυθμίσεων υπέρ της εργατικής τάξης μέσα στον καπιταλισμό. Ενώ οι σημερινοί επίγονοι του Μπερνστάιν έχουν αντιστρέψει το δόγμα του: το κίνημα δεν είναι τίποτα, ο τελικός σκοπός είναι το παν. Οπου τελικός σκοπός είναι η κατάκτηση της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας που επιτρέπει τη διαχείριση της αστικής εξουσίας.

Όλοι θυμόμαστε πως η ορμητική εκλογική άνοδος του ΣΥΡΙΖΑ συνέπεσε με την ορμητική πτώση του αστορεφορμιστικού εργατικού κινήματος. Η απογοήτευση από τις συνεχείς ήττες που καταγράφονταν οδήγησε σε εγκλωβισμό στον μεσσιανικό πολιτικό λόγο του ΣΥΡΙΖΑ. Τον ψήφισαν εκτιμώντας ότι θα συγκρουστεί τουλάχιστον με τις πιο ακραίες πλευρές της μνημονιακής πολιτικής και ότι θα φέρει μια -οριακή έστω- ανακούφιση στα χειμαζόμενα εργατικά στρώματα.

Το αποτέλεσμα αυτής της αυταπάτης είναι πλέον ορατό, όμως είναι θαυμαστός ο τρόπος με τον οποίο οι εκπρόσωποι της θεωρούμενης αριστερής πτέρυγας του ΣΥΡΙΖΑ προσάρμοσαν τη θεωρία τους στις εξουσιαστικές ανάγκες, στις ανάγκες παραμονής τους όχι απλά στην εξουσία σήμερα, αλλά στις κορυφαίες θέσεις του αστικού πολιτικού σκηνικού, ώστε να μπορούν να εναλλάσσονται στην εξουσία με άλλα αστικά κόμματα.

Αν ψάξει κανείς και βρει το αραχνιασμένο πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, θα διαβάσει σ' αυτό ότι τελικός σκοπός είναι ο... σοσιαλισμός (μπορεί ν' ακούγεται σαν κακόγουστο καλαμπούρι, αλλά αυτό γράφει), που θα προκύψει μέσα από τον κοινοβουλευτικό δρόμο. Η κατάκτηση της κυβερνητικής εξουσίας -πάντα κατά το ίδιο θεωρητικό σχήμα- δεν συνεπάγεται και κατάκτηση της εξουσίας. Η κυβέρνηση της Αριστεράς θα είναι ένα εργαλείο προς την κατάκτηση της εξουσίας, καθώς μέσα από το θεσμικό της έργο θα διευρύνει τα δικαιώματα των εργαζόμενων και θα πραγματοποιεί τέτοιους μετασχηματισμούς που θα επιτρέψουν βαθμιαία να προκύψει ο σοσιαλισμός.

Αυτές δεν ήταν απόψεις μόνο των Λαφαζανιδών, αλλά και των περιβόητων «53», που αποτελούνταν από στελέχη με θητεία παλαιότερα στη λεγόμενη άκρα αριστερά και τον αριστερό ευρωκομμουνισμό. Σ' αυτούς συγκαταλέγεται και ο Θ. Δρίτσας, ο οποίος επεχείρησε από το βήμα της Βουλής τη θεωρητική κωλοτούμπα. Δε θ' ασχολούμασταν με τα θεωρητικά φληναφήματα του Δρίτσα, αν η κωλοτούμπα που επιχειρεί ο αριστερός ΣΥΡΙΖΑ δεν έδινε την ευκαιρία να στοχαστούμε γενικότερα πάνω στη στρατηγική των «διαδοχικών ρήξεων» ή -για να το γενικεύσουμε περισσότερο- στη στρατηγική του «ειρηνικού περάσματος στο σοσιαλισμό».

«Η πολιτική είναι η προοδευτική, προ-

ωθητική σύνθεση αντιθέσεων και αντιφάσεων», λέει ο Δρίτσας. Από τον ορισμό ακόμα απουσιάζει ο ταξικός προσδιορισμός της πολιτικής. Και δεν απουσιάζει τυχαία. Προς το παρόν, σημειώνουμε ότι η αναφορά στην πολιτική γενικά, στην πολιτική χωρίς ταξικό πρόσημο, υποδηλώνει ότι υπάρχει ένα σταθερό και απαρασάλευτο πεδίο επί του οποίου αναπτύσσεται η πολιτική, συνθέτοντας αντιθέσεις και αντιφάσεις. Και αυτό το πεδίο είναι, φυσικά, ο καπιταλισμός.

Αντιλαμβανόμενος ότι ο ορισμός της πολιτικής γενικά δεν αρκεί, ο Δρίτσας επεξηγεί αμέσως: *«Σημασία έχει -για να κρινόμαστε όλοι- ποιο κλειδί χρησιμοποιεί κανείς για να αναγνωρίσει αυτές τις αντιφάσεις, για να αναγνωρίσει τις αντιθέσεις, για να σταθεί απέναντι σε αυτές, για να σταθεί υπέρ των πολλών ή υπέρ των λίγων στις αντιθέσεις, για να αναγνωρίσει δυσκολίες, για να αναγνωρίσει τα αίτια λόγω των οποίων παράγονται αυτές οι δυσκολίες και για να προχωρήσει σε μια κατεύθυνση όπου να συνθέσει προωθητικά μέσα από αυτές τις δυσκολίες».*

Σ' αυτή την πρώτη εξειδίκευση, η πολιτική αποκτά κάποιο οιονεί ταξικό πρόσημο, αφού εξειδικεύεται σε πολιτική «υπέρ των πολλών» και σε πολιτική «υπέρ των λίγων», όμως δεν χάνει το γενικό της χαρακτήρα, δεν εξέρχεται από το δεδομένο (σταθερό και απαρασάλευτο) πεδίο ανάπτυξής της, τον καπιταλισμό. Πάνω στο έδαφος του καπιταλισμού συγκρούονται η πολιτική «υπέρ των πολλών» και αυτή «υπέρ των λίγων», χωρίς αυτή η σύγκρουση να έχει ανταγωνιστικό χαρακτήρα, χωρίς να θυμίζει σε τίποτα εκείνο το καταραμένο λενινιστικό «ποιος ποιον».

Με ευλυγισία αιλουροειδούς, ο Δρίτσας κατηγορεί την αντιπολίτευση ότι δεν ακολουθεί αυτούς τους κανόνες της πολιτικής, εν αντιθέσει με τον ΣΥΡΙΖΑ που τις ακολουθεί. «Ο λόγος ο αντιπολιτευτικός του ΣΥΡΙΖΑ -λέει- σε αντίθεση προς όσα λέγονται, ήταν σκληρός, πολλές φορές μπορεί να πει κανείς ότι εκ των υστέρων μπορεί να αποδεικνύεται και υπερβολικός ως ρητορική, αλλά ποτέ δεν ήταν αποδομητικός. Ήταν προς την κατεύθυνση της σύνθεσης, της εναλλακτικής πρότασης».

Κι αμέσως επιτίθεται στην αντιπολίτευση: *«Πού είναι η εναλλακτική πρόταση σε αυτήν την κατεύθυνση; Πού είναι η καταξίωση της πολιτικής; Πού είναι η δικαίωση της πολιτικής; Η πολιτική δικαιώνεται με την εναλλακτική πρόταση».* Παρακάτω θα πει ότι *«σήμερα διαρκώς διογκώνεται το φαινόμενο μιας οικουμενικής αντιπολίτευσης. Όλοι ενωμένοι εναντίον του ΣΥΡΙΖΑ».*

Αυτό θα έπρεπε να αποτελεί παράσημο για τον ΣΥΡΙΖΑ. Απόδειξη της ορθότητας της πολιτικής του, αφού αυτή η πολιτική βάλλεται από την αστική αντιπολίτευση. Όμως από τον υπουργό και στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ αυτό θεωρείται κατάπτωση της πολιτικής, διότι η αντιπολίτευση απλώς επιτίθεται κατά του ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς να προτείνει εναλλακτική λύση. Τι είδους εναλλακτική λύση θα μπορούσε να προτείνει αυτή η αντιπολίτευση; Και τι είδους εναλλακτική πρόταση διατύπωσε ο ΣΥΡΙΖΑ όταν ήταν στην αντιπολίτευση;

Όλοι θυμόμαστε πως ο ΣΥΡΙΖΑ απέρριπτε συλλήβδην την πολιτική των προη-

γούμενων κυβερνήσεων, τις οποίες κατηγορούσε ως δωσιλογικές. Ακόμα και στις πρόσφατες εκλογές, του Σεπτεμβρίου 2015, μολονότι όλοι μαζί είχαν ψηφίσει το τρίτο Μνημόνιο, ο ΣΥΡΙΖΑ διατύπωνε ως κεντρικό εκλογικό στόχο το «τελειώμα του παλιού». Καλούσε τον ελληνικό λαό να πετάξει στα σκουπίδια τα κόμματα που κυβέρνησαν τα προηγούμενα χρόνια. Δηλαδή, παρουσίαζε τα πράγματα ως εάν να υπήρχε ένα αγεφύρωτο χάσμα ανάμεσα στην πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ και την πολιτική των κομμάτων που κυβέρνησαν τα προηγούμενα χρόνια.

Τώρα, μέμφεται αυτά τα κόμματα ότι ασκούν μηδενιστική αντιπολίτευση. Οτι δεν αναζητούν προωθητικές συνθέσεις και δεν διατυπώνουν εναλλακτικές λύσεις. Μ' άλλα λόγια, βάζει αυτά τα κόμματα στην ίδια βαθμίδα με τον ΣΥΡΙΖΑ και τα καλεί να αντιπαρατεθούν επί του πεδίου της πολιτικής (της πολιτικής υπό τη γενική της έννοια). Η διάκριση ανάμεσα σε πολιτική «υπέρ των πολλών» και σε πολιτική «υπέρ των λίγων» εξαφανίστηκε. Χρησιμοποιήθηκε για λίγο, εν είδει φερετζέ, και μετά παραχώρησε τη θέση της στην πολιτική γενικά, την οποία οφείλουν να υπηρετήσουν όλα τα κόμματα, προτείνοντας προωθητικές συνθέσεις και εναλλακτικές λύσεις.

Ουσιαστικά, αυτό που λέει ο Δρίτσας στα άλλα κόμματα είναι πως πρέπει να μείνουν πιστά σε κάποιες γενικές αρχές πολιτικής (και να μην είναι ουραγοί των «μίντια και άλλων κύκλων»), ώστε να μπορέσουν κάποια στιγμή να διαδεχτούν τον ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση. Φυσικά, αυτό υποκρύπτει μια πολιτικάντικη σκοπιμότητα. Επιδωκόμενος σκοπός είναι να κατεβάσουν τα άλλα κόμματα την ένταση της πολιτικής τους. Πράγμα που δεν πρόκειται να γίνει, βέβαια, διότι και ο ΣΥΡΙΖΑ το ίδιο ακριβώς έκανε όσο βρισκόταν στην αντιπολίτευση. Όμως εν προκειμένω δεν μας αφορά αυτό. Μας αφορά το ξεβράκωμα του δήθεν αντισυστημικού-αντικαπιταλιστικού χαρακτήρα του ΣΥΡΙΖΑ.

Ο περιβόητος «ειρηνικός-κοινοβουλευτικός δρόμος προς το σοσιαλισμό» ξεπέφτει σε ένα κυνικό εξουσιαστικό credo. Όλα τα κόμματα τίθενται στον ίδιο παρονομαστή, της πολιτικής γενικά, η οποία διεξάγεται με τη διαμόρφωση συνθέσεων διαχείρισης του καπιταλισμού. Η κάλπη αποτελεί τον τελικό κριτή του κατά πόσο κάθε κόμμα καταφέρνει να πείσει τους πολίτες-ψηφοφόρους για την πολιτική του, δηλαδή για το διαχειριστικό πακέτο που προτείνει σε κάθε συγκυρία. Τα κόμματα επιδίδονται σε πολιτικό ανταγωνισμό και όχι σε ταξικό ανταγωνισμό, σε ανταγωνισμό ζωής και θανάτου.

Όσο τα αστικορεφορμιστικά κόμματα βρίσκονται στην αντιπολίτευση, έχουν τη δυνατότητα να δηλητηριάζουν την ταξική συνείδηση με τις ιδέες τους, που συνήθως κάνουν επίκληση του «εφικτού» (εν αντιθέσει με το «ανέφικτο» της επαναστατικής στρατηγικής). Όταν κάποιο απ' αυτά τα κόμματα κληθεί να κυβερνήσει, τότε ο ρεφορμιστικός βερμπαλισμός εξατμίζεται και στη θέση του προβάλλει γυμνή η αποκρουστική διαχείριση του καπιταλισμού.

Πέτρος Γιώτης

Εντολές προς τους υποτελείς

Στο προτεκτοράτο που λέγεται Ελλάδα και κυβερνάται από την «πρώτη φορά Αριστερά» αν δε δώσει έγκριση η τρόικα -νυν το κουαρτέ-το των «θεσμών»- δεν κινείται φύλλο.

Ο εκπρόσωπος της Κομισιόν Ντέκλαν Κοστέλο, έστειλε επιστολή στον υπουργό Παιδείας Φίλη («Εφημερίδα των Συντακτών», 8/12), εκφράζοντας τη δυσφορία του για την τροπολογία που ψηφίστηκε πρόσφατα στο νομοσχέδιο για τα βοσκοτόπια στη Βουλή και αναφέρεται στον τρόπο επιλογής των Διευθυντών Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

«Η εντύπωση που αποκομίσαμε από τη συνάντηση μαζί σας ήταν πως δεν πρόκειται να υποβληθούν αλλαγές του εκπαιδευτικού συστήματος στη Βουλή, χωρίς να έχει προηγηθεί συνεννόηση με τους θεσμούς», λέει ο Κοστέλο.

Και με ύφος γκαουλάιτερ τονίζει: «Η ψήφιση των τροπολογιών που κατατέθηκαν στο νομοσχέδιο για τα βοσκοτόπια δεν θα ήταν σύμφωνη με το Μνημόνιο και θα μας υποχρέωνε να επανεξετάσουμε την αξιολόγησή μας για τη συνεργασία της ελληνικής κυβέρνησης με τους θεσμούς για την εφαρμογή του προγράμματος ESM».

Κοντολογίς, ο εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής απειλεί ακόμη και με διακοπή του «προγράμματος» έτσι και ο υπουργός Παιδείας δεν πάρει πίσω την τροπολογία για την εκλογή των Διευθυντών.

Σημειώνουμε ότι οι Διευθυντές Εκπαίδευσης εκλέγονται από πενταμελές Περιφερειακό Συμβούλιο, με τρία από τα πέντε μέλη διορισμένα και τα μόριά τους προέρχονται από «αντικειμενικά μετρήσιμα» κριτήρια όπως η επιστημονική-παιδαγωγική συγκρότηση και κατάρτιση και η υπηρεσιακή κατάσταση και η διοικητική εμπειρία, καθώς και από τη μυστική ψηφοφορία των διευθυντών και υποδιευθυντών των σχολικών μονάδων, και την προφορική συνέντευξη. Αλλά, ως φαίνεται, ούτε και με αυτή τη ρύθμιση είναι ευχαριστημένο το κουαρτέτο των «θεσμών».

Όταν το γεγονός έγινε γνωστό μετά το δημοσίευμα της «Εφημερίδας των Συντακτών», ο Φίλης ήταν υποχρεωμένος να δώσει μια απάντηση-εξήγηση, επικαλούμενος την υποχρέωση του υπουργείου Παιδείας «να νομοθετεί... προκειμένου να αντιμετωπίσει επείγοντα λειτουργικά προβλήματα, με σεβασμό στη συνταγματική τάξη και τις υποχρεώσεις της χώρας».

Βεβαίως, εκτός από αυτή την καθαρά αμυντική σε ύφος απάντηση, ο υπουργός Παιδείας έστειλε και μήνυμα υποταγής στα αφεντικά, δηλώνοντας ότι σε κάθε περίπτωση δεν πρόκειται να κάνει του κεφαλιού του, ότι το υπουργείο προχωρεί «με σχέδιο και μεθοδικότητα» «στις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις», γι' αυτό και οργανώνει τον «εθνικό διάλογο» και «στο πλαίσιο αυτό, αξιοποιούμε την ευρωπαϊκή εμπειρία, σε συνεργασία με τους θεσμούς και τον ΟΟΣΑ».

Από την πλευρά του, ο Αναπληρωτής υπουργός Παιδείας Κώστας Φωτάκης, μιλώντας στην Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Ερευνας και Τεχνολογίας της Βουλής είπε ότι εκτός από το σχέδιο νόμου για την έρευνα, θα σταλούν για έγκριση στους «θεσμούς» και οι ρυθμίσεις για τα Πανεπιστήμια και ΤΕΙ. Μάλιστα εξέφρασε την άποψη ότι πιθανόν να υπάρξουν αντιδράσεις των «θεσμών» για τις ρυθμίσεις για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ (οι ρυθμίσεις αφορούν τις αλλαγές στις αρμοδιότητες των Συμβουλίων διοίκησης, τις αλλαγές στα εκλεκτορικά σώματα με συμμετοχή των φοιτητών, κ.λπ.).

Αποδεικνύεται ότι ούτε μια τροπολογία δεν μπορεί να περάσει η κυβέρνηση της «σκληρής διαπραγματεύσεως» αν δε συναινέσουν τα αφεντικά των ιμπεριαλιστών δανειστών.

Αξιολόγηση, νέο «σχέδιο Αθηνά», εξετάσεις στις σχολές υψηλής ζήτησης και άλλα εκσυγχρονιστικά

Ο Αντώνης Λιάκος πρόεδρος της επιτροπής εθνικού διαλόγου για την Παιδεία, με τροτσιστικό παρελθόν, πρώην ηγετικό στέλεχος του στενού πυρήνα των εκσυγχρονιστών του σημερινού ΠΑΣΟΚ, δεξί χέρι του Σημίτη, ένας εκ των «1000» υποστηρικτών του νόμου Γιαννάκου και στη συνέχεια θερμός αρθρογράφος-υποστηρικτής της ανόδου του ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία, με συνέντευξή του στο «Εθνος της Κυριακής» (6/12) μας έδωσε σε αδρές γραμμές τις κατευθύνσεις στις οποίες θα κινηθεί η συριζαϊκή «μεταρρύθμιση» στην Παιδεία.

Η συνέντευξη διαπνέεται από εκσυγχρονιστικό οίστρο με μπόλικη σάλτσα για μια «εκπαίδευση που δεν θα αποτελεί μηχανισμό εξετάσεων, αλλά μηχανισμό μόρφωσης και δημιουργίας προσωπικοτήτων».

Στο προσκήνιο επανέρχονται χιλιοειπωμένα πράγματα, που απετέλεσαν αγαπημένες «συνταγές επιτυχίας» και προηγούμενων υπουργών Παιδείας, με εξαίρεση, ίσως, τις εξετάσεις εισαγωγής μόνο για τις πανεπιστημιακές σχολές υψηλής ζήτησης (αν δεν κάνουμε λάθος και σε αυτό δεν πρωτοτυπεί ο Λιάκος. Την πατρότητα με κάποιες διαφοροποιήσεις -π.χ. τα ΤΕΙ είναι τα «τοπικά κολέγια», όπου οι φοιτητές εισάγονται χωρίς εξετάσεις και στη συνέχεια μια μερίδα μόνο συνεχίζει στο Πανεπιστήμιο- διεκδικεί ο αμερικανόθρεφτος Γιωργάκης και ο κολλητός του Πανάρετος).

Ας δούμε τις απόψεις του Αντώνη Λιάκου, που θα αποτελέσουν και τον καμβά των αλλαγών, με δεδομένο ότι αυτός είναι πρόεδρος της επιτροπής διαλόγου.

Για τις εξετάσεις:

«Τις εξετάσεις, όπου είναι αναγκαίο, θα τις δούμε από την αρχή. Προτεραιότητα είναι να στηθεί το λύκειο στα πόδια του, γιατί μέχρι τώρα είναι διάδρομος για το πανεπιστήμιο με πολλές αρνητικές συνέπειες για το σύνολο της ελληνικής νεολαίας...

Ερώτηση δημοσιογράφου: Ποιες σχολές θα μπορούν να εξαιρούνται από τις εξετάσεις;

Απάντηση: Πρόκειται για τις σχολές όπου η ζήτηση και η προσφορά θέσεων συμβαδίζουν, αλλά και τα τμήματα που έχουν κάθε χρόνο κενές θέσεις...

Ερώτηση δημοσιογράφου: Σε τμήματα υψηλής ζήτησης, όπως Νομική, Ιατρική και Πολυτεχνικά όπου ο ανταγωνισμός είναι τεράστιος, σ' αυτές θα εισάγονται οι υποψήφιοι μόνο βάσει του απολυτηρίου ή θα ζητούνται και κάποια πρόσθετα προαπαιτούμενα;

Απάντηση: Το απολυτήριο θ' αποτελέσει το σκαλοπάτι για να μπαίνουν οι υποψήφιοι σε οποιαδήποτε σχολή. Θα πρόκειται για αναβαθμισμένο απολυτήριο. Αν θα παίζει ρόλο η βαθμολογία και πόση βαρύτητα θα έχει θα πρέπει να το δούμε προσεκτικά ώστε να μη μετατραπεί το

λύκειο σε αντικείμενο φροντιστηριακής εκπαίδευσης. Τα πρόσθετα προαπαιτούμενα θα διερευνηθούν και θα μπορούν να καθορίζονται από τον Εθνικό Οργανισμό Εξετάσεων σε συνεργασία με τα πανεπιστήμια... Θα μπορούσαν κάποιο τύπο εξετάσεων να διοργανώνουν και τα ίδια τα ανώτατα ιδρύματα για να επιλέγουν τους φοιτητές τους. Ωστόσο τα ΑΕΙ με αυτή την οικονομική συγκυρία δεν έχουν το προσωπικό και τους πόρους να σηκώσουν αυτό το βάρος».

Από τα παραπάνω συνάγονται τα εξής: Η περίφημη «ελεύθερη πρόσβαση» στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, που διατυμπάνιζαν οι συριζαίοι προεκλογικά, πάει περίπατο. Μόνο σε κάποιες σχολές που βρίσκονται στα αζήτητα των προτιμήσεων των υποψηφίων, κυρίως ΤΕΙ, δεν θα απαιτούνται εξετάσεις εισαγωγής. Στις σχολές υψηλής ζήτησης θα υπάρχουν εξετάσεις και «πρόσθετα προαπαιτούμενα» (π.χ. συντελεστές βαρύτητας σε κάποια μαθήματα, συνέντευξη, κ.λπ.), που θα καθορίζονται από τον Εθνικό Οργανισμό Εξετάσεων και τα πανεπιστήμια. Και στις δυο περιπτώσεις προϋπόθεση θα είναι η απόκτηση του απολυτηρίου του λυκείου, που θα είναι «αναβαθμισμένο». Το τελευταίο μας θυμίζει και πάλι το Εθνικό Απολυτήριο του Γιωργάκη. Τώρα, πώς θα αποκτάται αυτό το «αναβαθμισμένο απολυτήριο» μένει να το δούμε, αν θα είναι δηλαδή με κάποιες εξετάσεις πανελλαδικού τύπου σε όλες τις τάξεις, ώστε η βαθμολογία να είναι «αντικειμενική», ή αν η βαθμολογία θα προκύπτει από τον συμψηφισμό προφορικής και γραπτής βαθμολογίας, κ.λπ. Συμπεραίνουμε, λοιπόν, ότι δεν ήταν τυχαία η διατήρηση της τράπεζας θεμάτων της Διαμαντοπούλου ως «συμβουλευτικό εργαλείο» για μαθητές και εκπαιδευτικούς. Σημειώνουμε επίσης ότι κάτι ανάλογο με την τράπεζα θεμάτων προτείνει και η έκθεση του ΟΟΣΑ για την ελληνική εκπαίδευση, που η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου την έχει κάνει «ευαγγέλιο».

Όλα τούτα έχουν και πάλι στον πυρήνα τους την αγωνία του αστικού συστήματος να κρατήσει έξω από τις βαρβάτες σχολές, τις σχολές που αποτελούν εφελτήριο για την κοινωνική καταξίωση και μεταπήδηση σε ανώτερο κοινωνικό στρώμα, τα παιδιά της εργατικής τάξης και των πλατιών λαϊκών στρωμάτων. Είναι μέτρα που αναπαράγουν τις ταξικές διαφορές και περιορίζουν της ροή προς την τριτοβάθμια εκπαίδευση, που αποτελεί διακαή πόθο του αστισμού. Και βεβαίως οι αλλαγές αυτές, σε κάθε περίπτωση, εξαρτώνται από τη θέληση της τρόικας, γιατί άπτονται των «δημοσιονομικών αναγκών», που καθορίζονται με βάση τα Μνημόνια και όχι το τί θέλει η κάθε ελληνική κυβέρνηση.

Για ένα νέο «σχέδιο

Αθηνά»:

«Επίσης πρέπει να υπάρξει αναδιάρθρωση του χάρτη της Ανώτατης εκπαίδευσης με έμφαση στον εξορθολογισμό των πανεπιστημίων. Δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν μεγάλα πανεπιστημιακά ιδρύματα σε μία περιφέρεια και λίγο πιο δίπλα ένα μικρότερο που να φιλοξενεί ομοιόδη τμήματα. Για κάποιες από αυτές τις περιπτώσεις θα πρέπει να εξετάσουμε το ενδεχόμενο ενώσεων των ΑΕΙ».

Πάμε, λοιπόν, σε ένα νέο «σχέδιο Αθηνά», αν και ο Λιάκος αποφεύγει επιμελώς να χρησιμοποιήσει τον όρο, γιατί ξέρει καλά ότι ο «εξορθολογισμός» που αυτό έφερε στο χάρτη της ανώτατης εκπαίδευσης και προφανώς και αυτός που ο ίδιος έχει κατά νου να κάνει, στον πυρήνα του είχε και έχει ως στόχο τη μεγάλη περικοπή των κρατικών δαπανών για την Παιδεία και τον περιορισμό της τάσης της νεολαίας της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση.

Για τις σπουδές και τα πτυχία:

«Στο εσωτερικό των πανεπιστημίων θα πρέπει να επανεξεταστούν οι σχέσεις ανάμεσα στους φοιτητές, τα μαθήματα και το πτυχίο τους. Αντί του πολυπληθούς αμφιθεάτρου θα ενισχύσουμε όπως μπορούμε τα σεμινάρια και τις μικρές ερευνητικές ομάδες. Θα προσπαθήσουμε να δώσουμε τη δυνατότητα συνδυασμού πτυχίων στους φοιτητές, με κύρια και δευτερεύουσα ειδικότητα. Για παράδειγμα, ένας φοιτητής που σπουδάζει φιλολογία ως κύρια ειδικότητα να μπορεί να λαμβάνει πτυχίο με δευτερεύουσα ειδικότητα στην Ιστορία».

Οι αναφορές στην επανεξέταση των σχέσεων «ανάμεσα στους φοιτητές, τα μαθήματα και το πτυχίο τους», στην ενίσχυση των «σεμιναρίων» και «των μικρών ερευνητικών ομάδων» αντί του πολυπληθούς αμφιθεάτρου, που αντιστοιχεί στο σύνολο των φοιτητών, που διδάσκονται ένα κοινό επιστημονικό αντικείμενο και έχουν έναν κοινό στόχο, στη «δυνατότητα συνδυασμού πτυχίων με κύρια και δευτερεύουσα ειδικότητα», παραπέμπουν στα πτυχία πολλών ταχυτήτων που απονέμει η ίδια πανεπιστημιακή σχολή. Με τον τρόπο αυτό διασπώνται η ενότητα της επιστήμης και των αναγκών για την κατάκτησή της γνώσεων, με αποτέλεσμα να υποβαθμίζονται στην ουσία οι ίδιες οι πανεπιστημιακές σπουδές. Ενώ και οι απόφοιτοι επιλέγοντας μόνοι τους «διαδρομές», με την ελπίδα να βρουν θέση στην αγορά εργασίας (οι εργοδότες θα εξετάζουν αν το πτυχίο ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της αντίστοιχης θέσης εργασίας), «εσωτερικεύουν» ως δική τους αποκλειστική υπαιτιότητα την πολύ πιθανή αποτυχία να αποκατασταθούν επαγγελματικά.

Ο πρόεδρος της επιτροπής δι-

αλόγου μιλά με μισόλογα και δίνει μόνο ψήγματα της πολιτικής που θα ακολουθηθεί, όμως όλα αυτά μαζί με την ύπαρξη των πιστωτικών μονάδων και τα επικρατούντα διεθνώς στα ευρωπαϊκά και αγγλοσαξωνικά πανεπιστήμια «μυρίζουν» έντονα Μπολόνια.

Για την αξιολόγηση:

«Θα πρέπει να προχωρήσουμε σε ένα είδος εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης της τάξης, του σχολείου και των εκπαιδευτικών με απώτερο στόχο να υπάρξει βελτίωση των θεσμών και όχι τιμωρητικό πνεύμα. Από την άλλη πλευρά, το πλαίσιο των «παραβάσεων» που παρατηρούνται από ορισμένους εκπαιδευτικούς θα πρέπει να αυστηροποιηθεί. Να γίνει με απλά λόγια πιο αυστηρό το πλαίσιο γι' αυτούς που δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους. Το σχολείο χρειάζεται την αξιολόγηση. Θα πρέπει δηλαδή ακόμη και οι ίδιοι οι μαθητές να αξιολογούν τους καθηγητές αλλά και τους εαυτούς τους».

Οι μάσκες ξεσκίστηκαν. Οι αρμόδιοι που έχει επιλέξει το υπουργείο Παιδείας να «ανασυγκροτήσουν» την εκπαίδευση, μιλούν πλέον καθαρά και για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού και των σχολείων, πέραν αυτής του εκπαιδευτικού έργου. Οδηγούμαστε σε κατηγοριοποιήσεις σχολείων, μαθητών και εκπαιδευτικών. Οι τελευταίοι, με όχημα την αξιολόγηση και το νέο μισθολογίο-φτωχολογίο που ετοιμάζεται, θα μπουν σε ένα βαθύ τούνελ ανασφάλειας, φόβου και μισθολογικής καθήλωσης σε εξαθλιωμένους μισθούς, απ' όπου θα βγαίνουν μόνο ελάχιστοι κατόπιν αξιολογικών κρίσεων. Προφανώς, τα κριτήρια προαγωγής θα είναι τέτοια ώστε να υπηρετείται ο σκοπός του αστικού σχολείου.

Η «αυστηροποίηση του πλαισίου των παραβάσεων» συνάδει με τις οδηγίες του ΟΟΣΑ: Η εξέλιξη των εκπαιδευτικών να συνδέεται με τους ευρύτερους στόχους εξέλιξης του σχολείου και με την αξιολόγηση. Οι αξιολογήσεις να έχουν «ουσιώδεις συνέπειες» για τους αξιολογούμενους για να αντιμετωπίζεται η αξιολόγηση με «σοβαρότητα».

Η αναφορά του Αντώνη Λιάκου σε αυτούς «που δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους» πλήττει πρώτ' απ' όλα τους εκπαιδευτικούς που τιμούν το ψωμί τους, αντιστεκόμενοι στις αντιδραστικές αλλαγές που υποβαθμίζουν το δημόσιο σχολείο και πασχίζουν μέσα από το ασφυκτικό πλαίσιο να πλάσουν προσωπικότητες με αξιοπρέπεια και όχι γυμνοσάλιαγκες της αστικής εξουσίας.

Όσο για την ιδέα της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών από τους μαθητές (την πατρότητα διεκδικεί η Διαμαντοπούλου) είναι σίγουρο ότι αυτή θα οδηγήσει σε σχέσεις διαπλοκής, που σε καμιά περίπτωση δε βοηθούν την έντιμη εκπαιδευτική διαδικασία.

Τεμενάδες στο δολοφόνο του αιγυπτιακού λαού

Πιστή στην υπηρέτηση των αμερικάνικων στρατηγικών συμφερόντων στη Μεσόγειο, η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου υποδέχτηκε με τεμενάδες στην Αθήνα το ματοβαμμένο δικτάτορα της Αιγύπτου Αμπντελφατάχ αλ-Σίσι. Δεν είναι τυχαίο ότι η τριμερής Τσίπρα-Σίσι-Αναστασιάδη έγινε λίγες μέρες μετά την επίσκεψη του Τσίπρα στο Ισραήλ και τις διαβεβαιώσεις προς το σιωνιστικό καθεστώς ότι η «πρώτη φορά Αριστερά» όχι μόνο θα σεβαστεί το «στρατηγικό χαρακτήρα» της σχέσης Ελλάδας-Ισραήλ, αλλά και θα τον αναβαθμίσει.

Η τριμερής Τσίπρα-Σίσι-Αναστασιάδη εντάσσεται στην αμερικάνικη στρατηγική του ελέγχου των ενεργειακών κοιτασμάτων της Μεσογείου και των δρόμων μεταφοράς τους. Δεν πρόκειται, δηλαδή, για πρωτοβουλία των τριών κυβερνήσεων, αλλά για υλοποίηση του γενικού σχεδίου των Αμερικανών, στο οποίο «παίζουν», επίσης το Ισραήλ και η Τουρκία. Αυτές οι δύο χώρες εντάσσονται στο σχεδιασμό μέσω διμερών επαφών, καθώς η μεν Τουρκία έχει τεταμένες σχέσεις με την Αίγυπτο (λόγω της στήριξης που προσέφερε ο Ερντογάν στον ανατραπέζα από τον πραξικοπηματία Σίσι πρόεδρο Μόρσι) και με την Κύπρο, το δε Ισραήλ προτιμά να μείνει «απέξω», διότι έχει να διαπραγματευθεί τα δικά του κοιτάσματα.

Δεν υπήρχε κανένας λόγος να συμμετάσχει η ελληνική κυβέρνηση σ' αυτό το παιχνίδι, αποδίδοντας τιμές σ' έναν πραξικοπηματία που βάφει συνεχώς τα χέρια του στο αίμα του αιγυπτιακού λαού, έχοντας επιβάλει μια δικτατορία πιο σκληρή κι απ' αυτή του Μουμπάρακ (την οποία είχε υπηρετήσει ως επικεφαλής των μυστικών υπηρεσιών και αρχιβασανιστής). Όταν, όμως, έχεις επιλέξει την τακτική του yesman προς τους Αμερικανούς, το να τιμάς τον Σίσι σου φαίνεται απλώς λεπτομέρεια.

Ολόκληρη συνέντευξη Τύπου οργάνωσε ο πολύπλαγκτος Τρύφω Αλεξιάδης για να παρουσιάσει τη «λίστα Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας», η οποία αφίχθη στην Ελλάδα με τιμές αντίστοιχες αυτών της υποδοχής του αγίου πνεύματος ή των λειψάνων της αγίας Βαρβάρας. Και τι αποδείχτηκε; Οτι δεν υπάρχει καμιά λίστα με ονόματα καταθετών, αλλά ένας τεράστιος όγκος τραπεζικών δεδομένων, τα οποία μπορούν, «έπειτα από συνδυαστικό έλεγχο», να οδηγήσουν σε ονόματα.

Το απεκάλυψε ο σοσιαλδημοκράτης πρωθυπουργός του γερμανικού κρατίδιου Νόρμπερτ Βάλτερ-Μπόργιανς, σε συνέντευξή του στα «Νέα», που δημοσιεύτηκε αφού προηγουμένως ο Αλεξιάδης οργάνωσε την προπαγανδιστική φιάστα του και εξήγγειλε (για πολλοστή φορά) το... τέλος των φοροφυγών, καλώντας τους να πάνε μόνοι τους και να δηλώσουν τη φορολογητέα ύλη που έκρυψαν, γιατί όταν θα τους πιάσει στην τσιμπίδα του ο Αλεξιάδης θα είναι ανελέητος.

Όπως απεκάλυψε ο γερμανός κρατιδιακός πρωθυπουργός, γι' αυτόν το ζήτημα δεν είναι η λίστα (που ως τέτοια δεν υπάρχει), αλλά η εκπαίδευση ελλήνων φορολογικών και τελωνειακών υπαλλήλων! Το πρότεινε για πρώτη φορά πριν από τρία χρόνια στον τότε γενικό πρόξενο της Ελλάδας στο Ντίσελντορφ (σε... υψηλότατο επίπεδο), αυτός έδειξε ενδιαφέρον, η πρόταση έγινε και

Γλάστρες του Μελισσανίδη

Και άλλη συνάντηση είχαν την περασμένη Τρίτη παρόντες του ΥΠΕΚΑ, της περιφέρειας Αττικής και του δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας με ανθρώπους του Μελισσανίδη. Οι τρεις πρώτες πλευρές δεν εξέδωσαν καμιά ανακοίνωση, εξέδωσε όμως και πάλι η ΠΑΕ ΑΕΚ. Με πολύ πιο συγκρατημένους τόνους σε σχέση με την προηγούμενη φορά και με προσπάθεια να ρίζουν το ανάθεμα στο δήμο (αυτό το ανέλαβαν οι «υπάλληλοι» του χουλιγκάνικου Τύπου).

«Η πλευρά της ΑΕΚ θα ενημερώσει εγγράφως το Υπουργείο για τις θέσεις της, όπως αναπτύχθηκαν στη σημερινή συνάντηση», έγραφε η ανακοίνωση. Και κατέληγε: «Αποφασίστηκε να γίνει ακόμα μία συνάντηση ανάμεσα στους υπεύθυνους του έργου και στις τεχνικές υπηρεσίες του Δήμου Φιλαδέλφειας - Χαλκηδόνας για να συζητηθούν τα ως άνω αναφερόμενα ζητήματα με περισσότερες λεπτομέρειες, ενώ από την πλευρά των εκπροσώπων του Δήμου τέθηκε προς συζήτηση και το θέμα του ύψους του γηπέδου».

Σε δουλειά να βρισκόμαστε, θα έλεγε κάποιος. Όμως εδώ υπάρχει ένα μείζον θέμα. Μπορεί πολιτικά ο Σκουρλέτης, η Δούρου και ο Βασιλόπουλος να μην έχουν (και δεν έχουν, όπως αποδεικνύει η στάση τους) κανένα πρόβλημα να γίνουν γλάστρες στο προπαγανδιστικό παιχνίδι

του Μελισσανίδη, που προσπαθεί να παραμυθιάσει τους οπαδούς της ΑΕΚ. Μπορεί να μην ενδιαφέρονται για τη στοχοποίησή τους από τον Μελισσανίδη, όταν θα μεγαλώσει η γκρίνια των οπαδών κι αυτός θα πρέπει να βρει κάποιους για να τους φορτώσει την ευθύνη. Νομικά, όμως, παρανομούν οργανώνοντας αυτές τις συσκέψεις με εκπροσώπους της εταιρίας του Μελισσανίδη («Δικέφαλος 1924 ΑΕ»).

Η εταιρία αυτή ακόμα δεν έχει αναγνωριστεί από τις υπηρεσίες του υπουργείου ως έχουσα δικαίωμα να κατασκευάσει το γήπεδο και να το εκμεταλλεύεται για μισό αιώνα. Κι αν αυτό θα μπορούσε να ξεπεραστεί, δεν μπορεί να ξεπεραστεί η δικαστική εκκρεμότητα που επιβάλλει στη δημόσια διοίκηση να απέχει από κάθε ενέργεια υπέρ της μίας πλευράς. Η νομιμότητα της εταιρίας του Μελισσανίδη ως παραχωρησιούχου έχει αμφισβητηθεί, η υπόθεση εκκρεμεί ενώπιον των ελληνικών δικαστηρίων (και μάλιστα με ευθύνη της ΑΕΚ η εκδίκαση πήρε αναβολή) και μέχρι να τελεσιδικήσει αυτή η υπόθεση το δημόσιο είναι υποχρεωμένο να απέχει. Πώς, λοιπόν, ο Σκουρλέτης, η Δούρου και ο Βασιλόπουλος στέλνουν πολιτικά πρόσωπα και υπηρεσιακούς παράγοντες να συζητούν σε επίσημες συσκέψεις (στο υπουργείο γίνονται) με εκπροσώπους αυτής της εταιρίας; Με αυτές τους τις ενέργειες παραβιάζουν ευθέως τις αρχές

της χρηστής διοίκησης και έχουν όχι μόνο πολιτικές αλλά και ποινικές ευθύνες.

Όπως έχουμε ξαναγράψει, εμείς έχουμε υποβάλει συγκεκριμένα αιτήματα στην πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ, στα οποία είναι αναγκασμένη να απαντήσει, όπως προβλέπει ο νόμος. Από την άλλη, ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης είναι υποχρεωμένος να επιστρέψει τη ΜΠΕ, γιατί αυτή έχει υποβληθεί από τη «Δικέφαλος 1924 ΑΕ», η οποία εμφανίζεται παρανόμως ως παραχωρησιούχος της έκτασης και φορέας του έργου. Έχει πλέον όλα τα δεδομένα στα χέρια του και οφείλει να αποκαταστήσει τη νομιμότητα, ανεξάρτητα από τι θέλει ή δε θέλει ο πολιτικός του προϊστάμενος. Όπως έχουμε ξαναγράψει, οι υπουργοί έρχονται και παρέρχονται, όμως οι υπηρεσιακοί παράγοντες μένουν και όταν παράνομες πράξεις φέρουν την υπογραφή τους, υπέχουν ποινικές ευθύνες (ας θυμηθούμε το σκάνδαλο του Βατοπεδίου, για παράδειγμα). Αν ο Σκουρλέτης θέλει να κλείσει τα μάτια μπροστά στη νομιμότητα μπορεί να το κάνει (οπλισμένος με το θράσος που χαρακτηρίζει τα πολιτικά στελέχη). Οι υπηρεσιακοί παράγοντες, όμως, δεν έχουν την ασυλία που έχει ο υπουργός. Οποιος βάλει την υπογραφή του σε παρόνομη πράξη θα είναι προσωπικά υπόλογος γι' αυτό. Ας το έχουν υπόψη τους.

Κλειστές οι κάνουλες της ΕΚΤ

«Η συμμετοχή της Ελλάδας στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης είναι πιο περίπλοκο θέμα και δεν αρκεί μόνο η επιτυχής ολοκλήρωση της αξιολόγησης». Ο άνθρωπος που έκανε αυτή τη δήλωση δεν είναι κάποιος δημοσιογράφος της Bild ή άλλης κιτρινοφυλάδας. Είναι ο αντιπρόεδρος της ΕΚΤ Βίτορ Κονσταντίο. Κι όμως, αυτή η δήλωση πέρασε σχεδόν στο ντούκου στην Ελλάδα. Δεν σχολιάστηκε από τον Τύπο, δεν έγινε αντικείμενο σπέκουλας στην κοινοβουλευτική συζήτηση για τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Υποτίθεται πως εμπόδιο για τη συμμετοχή της Ελλάδας στο περιβόητο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης της ΕΚΤ ήταν το ότι η Ελλάδα είχε ξεπεράσει το πλαφόν δανεισμού από την Τράπεζα. Μόλις πληρωθούν τα ομόλογα που λήγουν Ιούλη-Αύγουστο, έλεγε τον περασμένο Φλεβάρη ο Ντράγκι, η Ελλάδα θα μπορεί να συμμετάσχει -με το ποσό που της αναλογεί- στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης. Τα ομόλογα που έληγαν τον Ιούλη και τον Αύγουστο αποπληρώθηκαν (με το νέο δάνειο που συνήψε η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου), όμως καμιά συζήτηση δεν έγινε έκτοτε για δανεισμό στο πλαίσιο αυτού του προγράμματος της ΕΚΤ. Και τώρα ο Κονσταντίο λέει πως ούτε η ολοκλήρωση της πρώτης αξιολόγησης αρκεί.

Ακόμα και μετά τη νέα ανακεφαλαιοποίησή τους, οι ελληνικές τράπεζες αντλούν από την ΕΚΤ ρευστότητα μόνο μέσω του ELA με τα εξαιρετικά υψηλά επιτόκια. Ακόμα δεν έχει επανέλθει το περιβόητο waiver (ρήτρα εξαίρεσης), ώστε να μπορούν οι ελληνικές τράπεζες να «παρκάρουν» στην ΕΚΤ ομόλογα και να παίρνουν ρευστότητα με χαμηλό επιτόκιο. Όπως διέρρευσε από την ΤτΕ, ο Στουρνάρας, σε συνεννόηση με την κυβέρνηση, σχεδιάζει να υποβάλει αίτημα επαναφοράς του waiver μετά την ολοκλήρωση της πρώτης αξιολόγησης. Ο Ντράγκι και η κλίκα του έχουν διαμηνύσει πως τυχόν υποβολή αυτού του αιτήματος πριν από την ολοκλήρωση της αξιολόγησης δεν έχει καμιά πιθανότητα να περάσει από το Συμβούλιο της ΕΚΤ.

Όπως αντιλαμβάνεστε, η κάνουλα της ρευστότητας από την ΕΚΤ δεν πρόκειται ν' ανοίξει όπως για τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωζώνης. Πρώτα θα επανέλθει το waiver και σε μια επόμενη φάση θα εξεταστεί η συμμετοχή της Ελλάδας στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης. Και βέβαια, κάθε φάση θα συνδέεται με την υλοποίηση συγκεκριμένων προαπαιτούμενων. Η κάνουλα της ΕΚΤ εξακολουθεί να λειτουργεί σαν εργαλείο συμμόρφωσης με τις επιταγές του Μνημονίου. Και βέβαια, όσο οι ελληνικές τράπεζες δανείζονται με υψηλά επιτόκια σε σχέση με τον ανταγωνισμό, δεν μπορεί να γίνει λόγος γι' αυτή την περιορισμένη έστω χρηματοδότηση του ελληνικού καπιταλισμού.

Τι σημαίνει αυτό; Οτι όλα όσα ακούγονται από τον Τσίπρα περί «σκληρής διαπραγματεύσης» και «ματώματος» είναι παπάρες για εσωτερική κατανάλωση. Οι ιμπεριαλιστές έχουν τη δυνατότητα να επιβάλλουν τη θέλησή τους στα πάντα και η κυβέρνηση θα πρέπει να βρει τρόπο να νομοθετήσει όλα όσα έχει συμφωνήσει στο Μνημόνιο. Αν δεν έχει την πολιτική δυνατότητα να το κάνει, τότε θα πρέπει να την βρει, έστω κι αν χρειαστεί να πάει σε άλλη κυβερνητική λύση. Και βέβαια, δεν υπάρχει καμιά δυνατότητα διαπραγματεύσεως στο ζήτημα της νέας αναδιάρθρωσης του χρέους. Η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων «θα πάρει» αυτό που θα της «δώσουν» οι δανειστές, κριτήριο των οποίων θα είναι η διατήρηση του ασφυκτικού ελέγχου τους πάνω στον ελληνικό καπιταλιστικό σχηματισμό.

Λίστα Ρηνανίας-Βεστφαλίας

Προπαγανδιστική φούσκα των Τσιπροκαμμένων

άλλες φορές αυτά τα τρία χρόνια, αλλά από ελληνικής πλευράς δεν έγινε τίποτα, μέχρι τον περασμένο Μάη που έδειξε ενδιαφέρον η νέα κυβέρνηση.

Ο Βάλτερ-Μπόργιανς λέει πως ρώτησε τον Σόιμπλε και αυτός του απάντησε ότι δεν υπάρχει πρόβλημα να αναπτύξει το κρατίδιο απευθείας σχέσεις με την Ελλάδα και σπεύδει να καλύψει τους υπουργούς Οικονομικών που προηγήθηκαν και ιδιαίτερα τον Στουρνάρα, δηλώνοντας ότι δεν είχε καμιά επαφή μ' αυτόν ή με άλλον υπουργό Οικονομικών. Αφού, όμως, το θέμα ήταν τόσο σημαντικό, γιατί δεν έγινε καμιά επίσημη επαφή της γερμανικής κυβέρνησης με την ελληνική, αλλά άφησαν να περάσουν τρία χρόνια; Προφανώς, γιατί η κυβέρνηση της Β. Ρηνανίας-Βεστφαλίας είχε ένα «προϊόν» που ήθελε να το πουλήσει, πράγμα που άφηνε αδιάφορη την ομοσπονδιακή κυβέρνηση και τον Σόιμπλε. Γι' αυτό και ο Βάλτερ-Μπόργιανς έφτασε μέχρι τον έλληνα πρόξενο στο Ντίσελντορφ και μέχρι τον υφυπουργό Εξωτερι-

κών Κ. Τσιάρα, στον οποίο έκανε την πρόταση το Γενάρη του 2013, όπως λέει. Δεν κατάφερε να φτάσει παρ'όλα αυτά, γιατί η μπίζνα είναι κρατική και όχι ομοσπονδιακή.

Ποιο είναι το «προϊόν» που θέλει να πουλήσει ο γερμανός περιφερειακός πολιτικός; Το κρατίδιό του έχει δυο σχολές εκπαίδευσης υπαλλήλων, με χωρητικότητα 50-60 θέσεων η καθεμιά. Σ' αυτές μπορούν να εκπαιδευτούν για διάστημα τεσσάρων έως έξι εβδομάδων έλληνες υπάλληλοι του υπουργείου Οικονομικών, που θα διδαχτούν πώς μπορούν να κάνουν «συνδυαστικούς ελέγχους» και από τα «ακατανόητα» στοιχεία του CD (αριθμοί λογαριασμών και κινήσεις) να φτάσουν σε ονόματα ελλήνων καταθετών. Το Γενάρη έχει προγραμματιστεί νέα συνάντηση για να συμφωνήσουν αν και πότε θα πάνε έλληνες υπάλληλοι για να εκπαιδευτούν στο Ντίσελντορφ. Κι άμα εκπαιδευτούν, θα πρέπει να γίνει πολλή δουλειά για να υπάρξουν ταυτοποιήσεις με φυσικά πρόσωπα ή εταιρίες. Δηλαδή, ζήσε Μάη...

Οι Γερμανοί λένε ότι τα περισσό-

τερα φορολογικά έσοδα προήλθαν από «αυτοκαταγγελία». Δηλαδή, κάποιοι έσπευσαν να κάνουν δηλώσεις ποσών και να πληρώσουν φόρους, εκμεταλλευόμενες τις ευνοϊκές ρυθμίσεις που θεσπίστηκαν, φοβούμενοι ότι θα τους βρουν μετά τους «συνδυαστικούς ελέγχους». Δεν γνωρίζουμε τι ακριβώς συνέβη στη Γερμανία και τι ισχύει εκεί, σε ό,τι όμως αφορά την Ελλάδα μπορούμε να κάνουμε μια σύγκριση με τη «λίστα Λαγκάρντ», που απέδωσε ελάχιστα, και να φανταστούμε τι μπορεί να αποδώσει η «λίστα Ρηνανίας-Βεστφαλίας», που δεν έχει ονόματα και που τα αποτελέσματα των «συνδυαστικών ελέγχων» θα μπορούν να αμφισβητηθούν στα δικαστήρια.

Οι Γερμανοί θα κάνουν μια ωραία μπίζνα, η εικόνα τους στην Ελλάδα θα ωραιοποιηθεί, ενώ το ελληνικό κράτος θα πληρώσει λεφτά για το «σχολείο» του Βάλτερ-Μπόργιανς με μοναδικό αντίκρισμα μια προπαγανδιστική εκστρατεία δήθεν για την πάταξη της φοροδιαφυγής.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Σήμερα (Σάββατο 12 Δεκεμβρίου) κλείνει εξήντα χρόνια ζωής η Γιάννα Αγγελοπούλου-Δασκαλάκη. Το αναφέρουμε κυρίως για συντρόφους που έχουν οποιαδήποτε ροπή ή έστω χαρακτηρίζονται από φιλομάθεια ως προς τους εμπρησμούς, μιας και η εν λόγω (που παρά λίγο ο ΣΥΡΙΖΑ να αποτελέσει one night stand και γι' αυτή) είναι μαίτη του είδους όπως καταγράφηκε στο αλήστου μνήμης εθνοσωτήριο ολυμπιακό έτος 2004.

Όπως η χούντα, η Γκεστάπο και όλες οι... ευαγείς υπηρεσίες, έτσι και τα -κάποτε υπό καταργηση- ΜΑΤ της ψευδεπίγραφης αριστερής και αντιλαϊκής

μέχρι το μεδούλι κυβέρνησης του μισοκακόμοιρου και αξιολύπητου «ποντικίου που βρυχάται», έκαναν έφοδο τα ξημερώματα για να καθαρίσουν την Ειδομένη από της Γης τους κολασμένους. Τα κατάφεραν μια χαρά, αφού πρώτα έσυραν δημοσιογράφους και φωτορεπόρτερς για εξακρίβωση στο αστυνομικό τμήμα των Ευζώνων. Με σκοπό να στείλουν ευανagνωστα μηνύματα, αλλά και να κάνουν παστρικά τη δουλειά τους, μακριά από αδιάκριτα βλέμματα και μαρτυρίες.

Άλλο ένα έγκλημα συντελέστηκε στην πολύπαθη Γάζα, η οποία δεν είχε την «τύχη» να δει τη σημαία της στα μούτρα των επιλεκτικά και επιδεικτικά... ευαίσθητων των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Ξαν να μην έφταναν οι καθημερινές δολοφονίες παιδιών -και όχι μόνο- ο αιγυπτιακός στρατός πλημμύρισε τούνελ στα σύνορα με την αποκλεισμένη Λωρίδα της Γάζας, με αποτέλεσμα να αγνοούνται δεκατέσσερις Παλαιστίνιοι. Ακριβώς την ίδια ώρα, ο πρόεδρος της δεχόταν τις περιποιήσεις και ανίχνευε συνεργασίες με τον έλληνα ομολόγό του.

«Τώρα υπάρχουν βασιλιάδες χωρίς στέμματα: είναι τα μονοπώλια, αληθινό αφέντες ολόκληρων χωρών, ακόμα και ηπείρων σαν την περίπτωση της Αφρικής, ενός γερού τμήματος της Ασίας και δυστυχώς επίσης της Αμερικής μας. Κατά καιρούς προσπάτησαν να κυριαρχήσουν στον κόσμο. Όπως ο Χίτλερ, ο εκπρόσωπος των μεγάλων γερμανικών μονοπωλίων, που προσπάθησε να επιβάλει την ιδέα της ανωτερότητας μιας φυλής στον κόσμο με έναν πόλεμο που στοίχισε τη ζωή σαράντα εκατομμυρίων ανθρώπων υπάρξεων. Η σημασία των μεγάλων μονοπωλίων είναι τεράστια. Σε σημείο που να εξουδετερώνει την πολιτική ισχύ σε πολλές από τις δημοκρατίες μας» (Che Guevara).

Μια χαρά τα έχωσαν ο Μάριος Λώλος και οι συν αυτό! Αξίζει να παρατεθεί ολόκληρη η ανακοίνωση: «Το αληθινό φιλανθρωπικό έργο τελείται πάντα διακριτικά, μακριά από τα βλέμματα τρίτων.

Η Ενωση Φωτορεπόρτερ Ελλάδας (Ε.Φ.Ε.) υποθέτει ότι οι αυθαίρετες προσαγωγές που έγιναν τα ξημερώματα της 9ης Δεκεμβρίου, σε βάρος των δυο μοναδικών φωτορεπόρτερ που βρίσκονταν στην Ειδομένη λίγο πριν ξεκινήσει η αστυνομική επιχείρηση απομάκρυνσης των εγκλωβισμένων προσφύγων και μεταναστών, δηλώνουν απλώς τη σεμνότητα της αστυνομίας που δεν ήθελε μάρτυρες ενόσω θα προέβαινε στη φιλανθρωπική της δράση.

Επικροτώντας αυτή την έξαρση αστυνομικής σεμνότητας, η Ε.Φ.Ε. παρακαλεί την ηγεσία της ΕΛ.ΑΣ. να την ενημερώνει εφεξής για παρεμφερείς φιλανθρωπικές δραστηριότητες ούτως ώστε οι φωτορεπόρτερ να προσέρχονται μόνοι τους σε κάποιο αστυνομικό τμήμα και να πίνουν εκεί φρόνιμα τον καφέ τους μέχρι την ολοκλήρωση του εκάστοτε φιλανθρωπικού έργου της αστυνομίας.

Τέλος, δεδομένου ότι οι φωτορεπόρτερ πρέπει να έχουν πλήρη γνώση της πραγματικότητας, αφού η φύση του επαγγέλματός τους συνίσταται στην απεικόνιση της πραγματικότητας, η Ε.Φ.Ε. προτείνει στην ΕΛ.ΑΣ. να βοηθήσει τους φωτορεπόρτερ να απαλλαγούν από τις αυταπάτες τους, εισηγούμενη την κατάργηση των συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων της ελευθερίας του τύπου και του δικαιώματος των πολιτών για ενημέρωση».

«Τελειώνουμε με το παλιό!» (μάλλον εννοούσαν το παλιό διορισμένο προσωπικό και προχωρούν στις τακτοποιήσεις ημετέρων, όπως είθισται στη Μπανανία δυο αιώνες τώρα). Όπερ εγένετο και στο νοσοκομείο Ξάνθης, με ένα λογιστή και μια εκπαιδευτικό. Ω της συμπτώσεως! Ο πρώτος είναι «αφανής» νεροκουβαλητής της τοπικής κομματικής οργάνωσης και η δεύτερη οικονομολόγος-εκπαιδευτικός και σύζυγος του γραμματέα της νομαρχιακής επιτροπής (αλήθεια, οι νομοί δεν καταργήθηκαν εδώ και μια πενταετία!).

«Δε δίνω λέξεις παρηγορία, δίνω μαχαίρι σ' ολουνούς / καθώς το μπήγω μες στο χώμα, γίνεται φως, γίνεται νους» (Κώστας Βάρναλης - «Ο οδηγητής»).

Κοκκινισκουφίτσα

Δίκη νεοναζί ΧΑ Δεν ολοκληρώθηκε το δικαστικό πραξικόπημα Καταπέλτες οι αυτόπτες μάρτυρες

Την Τετάρτη 2 Δεκέμβρη, στην προηγούμενη συνεδρίαση του δικαστηρίου, ο συνήγορος του Ρουπακιά Β. Οπλατζάκης υπέβαλε και γραπτά αίτημα για κατ' αντιπαράσταση εξέταση της αυτόπτη μάρτυρα Δ.Ζ. με τον αστυνομικό Γ. Ρώτα. Ο αστυνομικός αυτός μαζί με επτά ακόμη συναδέλφους του από δύο ομάδες ΔΙΑΣ ήταν στην περιουσία που έγινε η επίθεση των μελών της ΧΑ, που κατέληξε στη στυγερή δολοφονία του Παύλου Φύσσα από τον αδιάτακτο Ρουπακιά, τον οποίο συνέδραμαν πολλά μέλη του χρυσαυγίτικου τάγματος εφόδου.

Οι συγκεκριμένοι αστυνομικοί κανονικά θα έπρεπε να είναι κατηγορούμενοι, γιατί άφησαν ελεύθερο το πεδίο στο τάγμα εφόδου να πραγματοποιήσει την επίθεσή του ενάντια στους αντιφασίστες και να την ολοκληρώσει με τη δολοφονία του Π. Φύσσα. Γι' αυτό και το δικαστήριο δεν νομιμοποιείται να δεχτεί τον Ρώτα και τους υπόλοιπους ως αξιόπιστους μάρτυρες και μάλιστα ως κριτές της αξιοπιστίας των άλλων μαρτύρων. Όχι μόνο πριν ολοκληρωθεί η εξέταση των μαρτύρων του καταλόγου του κατηγορητηρίου, αλλά ούτε μετά την ολοκλήρωσή της.

Τη μέρα που ο συνήγορος του Ρουπακιά υπέβαλε γραπτά το αίτημά του, η προεδρεύουσα Μ. Λεπενιώτη ειδοποίησε -μέσω του γραμματέα του δικαστηρίου- τον αστυνομικό Ρώτα να προσέλθει στο δικαστήριο, προφανώς μετά από παρασκηνακή συνεννόηση με συνηγόρους υπεράσπισης. Ο Ρώτας ειδοποιήθηκε να προσέλθει πριν το δικαστήριο αποφασίσει επί του αιτήματος του συνηγόρου του Ρουπακιά για κατ' αντιπαράσταση εξέτασή του με την Δ.Ζ.! Ο αστυνομικός ήρθε στο δικαστήριο. Επειδή δεν τον γνωρίζουμε φυσιογνωμικά, δεν ξέρουμε αν ήταν και μέσα στην αίθουσα κατά τη διάρκεια της κατάθεσης της μάρτυρα Δ.Ζ.

Το γεγονός αυτό αποκαλύψαμε και στηλιτεύσαμε με δημοσίευσμά μας στην ιστοσελίδα της «Κόντρας» στις 3 Δεκέμβρη, με τίτλο: «Συνεχίζουν ν' απειλούν τους μάρτυρες οι νεοναζί - Παρασκήνιο της προέδρου με συνηγόρους υπεράσπισης». Γράφαμε: «Αυτό το παρασκήνιο της προεδρεύουσας με συνηγόρους υπεράσπισης των νεοναζί συνιστά από μόνο του δικαστικό πραξικόπημα και ως τέτοιο πρέπει να αντιμετωπιστεί. Τα πράγματα θα γίνουν χειρότερα αν το δικαστήριο δεχθεί το αίτημα της υπεράσπισης των νεοναζί να κληθεί ο αστυνομικός Γ. Ρώτας για να εξεταστεί κατ' αντιπαράσταση με τη μάρτυρα Δ.Ζ., γιατί θα αναγορεύσει αυτόν τον αστυνομικό στον μοναδικό αξιόπιστο μάρτυρα, που θα κρίνει τις καταθέσεις των πολιτών αυτοπτών μαρτύρων».

Μετά από την αποκάλυψη και υπό την πίεση της τεκμηριωμένης τοποθέτησης των συνηγόρων πολιτικής αγωγής, που ζήτησαν να απορριφθεί το αίτημα για κατ' αντιπαράσταση εξέταση του αστυνομικού Ρώτα με την αυτόπτη μάρτυρα Δ.Ζ., το δικαστήριο δεν είχε άλλη επιλογή από το να επιφυλαχθεί επί του αιτήματος και να αποφασίσει μετά την ολοκλήρωση της εξέτασης των μαρτύρων του κατηγορητηρίου.

Επαναλαμβάνουμε και θα το τονίζουμε συνέχεια, πως ούτε μετά την ολοκλήρωση της εξέτασης των μαρτύρων του κατηγορητηρίου θα πρέπει να κληθούν οι αστυνομικοί των ομάδων ΔΙΑΣ για κατ' αντιπαράσταση εξέταση, αναγορεύοντας έτσι σε κριτές της αξιοπιστίας των πολιτών που είδαν τη στυγερή δολοφονία του Π. Φύσσα, γιατί αυτοί είναι οι κατά τεκμήριο αναξιόπιστοι μάρτυρες, αφού άφησαν ελεύθερο το πεδίο στο

τάγμα εφόδου της ΧΑ να ολοκληρώσει το οργανωμένο δολοφονικό σχέδιό του, και έχουν κάθε λόγο να θέλουν να συγκαλύψουν τις ευθύνες τους.

Θα επιμένουμε, επίσης, ότι μετά από την ολοκλήρωση της κατάθεσης της δεύτερης αυτόπτη μάρτυρα Π.Κ., θα πρέπει να κληθούν να καταθέσουν οι επίσης αυτόπτες μάρτυρες Α. Νικολάου και Ι. Μιχαηλίδης και οι κάτοικοι του Κερατινίου στους οποίους αυτοί αναφέρθηκαν στις καταθέσεις τους στην ΣΤ' ανακρίτρια του Πειραιά. Μόνον έτσι θα σχηματιστεί στο δικαστήριο πλήρης εικόνα για το πώς εξελίχτηκε η επίθεση του χρυσαυγίτικου τάγματος εφόδου και πώς ο Ρουπακιάς μαχαίρωσε εν ψυχρώ τον Παύλο Φύσσα. Μολονότι οι δύο αυτοί μάρτυρες υπήρξαν αυτόπτες, δεν κλήθηκαν από την ειδική ανακρίτρια εφέτη Ι. Χριστοδουλέα-Κλάπα να καταθέσουν, ενώ δεν έχουν κλητευθεί ούτε από την εισαγγελία για να καταθέσουν στο δικαστήριο!

Για να φανεί καθαρά η σημαντικότητα αυτών των μαρτύρων παραθέτουμε εκτενές απόσπασμα από την κατάθεση του αυτόπτη μάρτυρα Α. Νικολάου:

«Μένω στον β' όροφο πολυκατοικίας, που βρίσκεται στον αριθμό 52 της Π. Τσαλδάρη. Δεκαπέντε (15) περίπου μέρες μετά την δολοφονία του Π. Φύσσα, μίλησα με δύο συνεργάτες του δημοσιογράφου Σταύρου Θεοδωράκη, οι οποίες είχαν έρθει στην περιοχή για δημοσιογραφική έρευνα. Τρεις-τέσσερις (3-4) ημέρες αργότερα, μίλησα με τον ίδιο τον δημοσιογράφο, του είπα όσα είχα δει και του δήλωσα ότι δεν είχα κανένα πρόβλημα να μιλήσω και στις Ανακριτικές Αρχές, αν με καλούσαν. **Κατάθεση στην αστυνομία δεν μου ζητήθηκε να δώσω...**

Οι δημοσιογράφοι με βρήκαν μέσω του Ιωάννη Μιχαηλίδη, τον οποίον είχαν προσεγγίσει προηγουμένως, και ο οποίος διατηρεί λογιστικό γραφείο στο Νο 69 της Π. Τσαλδάρη. Από πάνω μάλιστα είναι και το σπίτι του.

Από το μπαλκόνι του σπιτιού μου, παρακολούθησα την εξέλιξη όλου του επεισοδίου επί 10-15 λεπτά, γύρω στις 23.40 μμ. Συγκεκριμένα γύρω στις 12 παρά, ενώ έβλεπα τηλεόραση, άκουσα φωνές και βιγίλα να δα τι γίνεται. Δεν κοίταξα εκείνη την ώρα το ρολόι, θεωρώ όμως ότι η ώρα πρέπει να ήταν αυτή, γιατί περίμενα να ξεκινήσει η τηλεοπτική σειρά, (DROP DEAD DIVA) που παρακολουθούσα συστηματικά. Στο πεζοδρόμιο, κάτω από το σπίτι μου, στα δεξιά μου, σε απόσταση περίπου 30 μέτρων, είδα τον Παύλο Φύσσα, να δέχεται κτυπήματα από 3 άτομα, ένα ψηλό (στο ύψος του Παύλου) αδύνατο, με ένα σακίδιο στην πλάτη και δύο κοντύτερα. Και τα 3 άτομα αυτά ήταν μαυροφορεμένα, ο ένας εξ αυτών είχε περασμένο στο μπράτσο του χεριού του ένα κράνος. Δεν νομίζω τα κτυπήματα να έγιναν με το κράνος, αλλά με γροθιές. Ο Φύσσας δεν έπεσε ποτέ κάτω από τα κτυπήματα, αντίθετα φαινόταν να αμύνεται επαρκώς, ούτε μου φάνηκε ότι είχε τραυματιστεί ή ότι αιμορραγούσε. Παράλληλα, στο απέναντι πεζοδρόμιο στην Τσαλδάρη, βρίσκονταν συγκεντρωμένα τουλάχιστον 20 άτομα, μαυροφορεμένα, κάποιοι απ' αυτούς με ξυρισμένα κεφάλια, κάποιοι με παντελόνια παραλλαγής, ηλικίας 25 έως 35 ετών, οι περισσότεροι γεροδεμένοι, τα οποία βρίσκονταν σε συνεχή κίνηση, δημιουργούσαν θόρυβο και σύγχυση.

Σε λίγα δευτερόλεπτα, βλέπω από τα αριστερά μου, να πλησιάζει προς το σημείο που βρίσκεται ο Παύλος ένας αστυνομικός κοντός. Ερχόταν πεζός, με αργό βήμα, και επιφυλακτική στάση, είχε μάλιστα το χέρι

του στη θήκη του όπλου του. Λίγα μέτρα πιο πίσω του, ερχόταν μια κοπέλα αστυνομικός καστανή, και αυτή με αργό βήμα. Με την κοπέλα αυτή δεν είχα συνεχή οπτική επαφή, έβλεπα συνέχεια τον αστυνομικό, ο οποίος βρίσκονταν άλλωστε πιο κοντά στο σημείο που δεχόταν επίθεση ο Παύλος Φύσσας, από τα τρία άτομα που προανέφερα. Στην εμφάνιση του αστυνομικού, τα άτομα που χτυπούσαν τον Παύλο αποχώρησαν, δύο εξ αυτών πέρασαν απέναντι στην νησίδα του δρόμου και έμειναν εκεί, και το τρίτο εξ αυτών παρέμεινε κοντά στα παρκαρισμένα αυτοκίνητα χωρίς να περάσει απέναντι. Τα συγκεντρωμένα άτομα που σας προανέφερα ότι βρίσκονταν στο απέναντι πεζοδρόμιο, προς στιγμήν μειώθηκαν, αλλά δεν διαλύθηκαν τελείως. Ο αστυνομικός απευθυνόμενος προς όλους, είπε: "θα το διαλύσετε τώρα ή θα αρχίσω τις προσαγωγές".

Την στιγμή όμως εκείνη, ένα αυτοκίνητο μάρκας NISSAN ALMERA ασημί χρώματος, έρχεται και παρκάρει ακριβώς στο σημείο που βρίσκονταν ο Παύλος. Ο Παύλος δεν είχε απομακρυνθεί από το σημείο, έχω μάλιστα την εντύπωση, ότι πρέπει να μιλούσε με τον αστυνομικό. Παράλληλα, τα άτομα που τον χτυπούσαν επανήλθαν, και **συνέχισαν να τον χτυπούν**. Σε κλάσματα δευτερολέπτου, βγαίνει από το αυτοκίνητο ένα άτομο από τη θέση του οδηγού, εύσωμο με γκριζα μαλλιά και **κατευθύνεται με κανονικό βήμα και ήρεμη έκφραση προς τον Παύλο**. Παράλληλα, θυμάμαι από την άλλη πλευρά του αυτοκινήτου του δολοφόνου ένα άτομο να τρέχει, ψηλό και με πολύ κοντό μαλλί, σχεδόν ξυρισμένο, και αδύνατο, φορούσε μια άσπρη φόρμα και έτρεξε με κατεύθυνση προς την Γ. Λαμπράκη. Δεν τον είδα να βγαίνει από το αυτοκίνητο, αλλά εκείνη την στιγμή μου δόθηκε η εντύπωση, ότι μάλλον είχε βγει από το αυτοκίνητο. Ακριβώς τη στιγμή του μαχαίρωματος δεν την είδα, γιατί ο Παύλος είχε μετακινήθει πιο πίσω και οι τέσσερις των καταστημάτων μου έκοψαν την οπτική επαφή που είχα για λίγα δευτερόλεπτα. Είδα το δολοφόνο να επανέρχεται και να **κατευθύνεται ήρεμα και με κανονικό βηματισμό προς το αυτοκίνητό του**, και τότε άκουσα κάποιον να φωνάζει "το φάγαν το παιδί". Πρόλαβα μάλιστα να δω πριν κατέβω κάτω, ότι έκανε μια κίνηση με το χέρι του, σαν να πετούσε γόπα από τσιγάρο».

Και όμως, αυτός ο μάρτυρας, που έχει δει τα πάντα και έχει περιγράψει τα πάντα, δεν κλήθηκε από την εφέτη ειδική ανακρίτρια και δεν έχει κληθεί να καταθέσει στο δικαστήριο!

Συνδυάστε δυο γεγονότα. Πρώτο, δεν έχουν κληθεί να καταθέσουν ουσιώδεις αυτόπτες μάρτυρες, οι μαρτυρίες των οποίων συμπίπτουν με τις μαρτυρίες άλλων αυτοπτών μαρτύρων. Δεύτερο, η αξιοπιστία των αυτοπτών μαρτύρων που κλήθηκαν να καταθέσουν, καταβάλλεται προσπάθεια να κλονιστεί μέσω των κατά τεκμήριο αναξιόπιστων αστυνομικών, και σ' αυτό συναινεί η προεδρεύουσα του δικαστηρίου, όπως αποδείχτηκε από την πρωτοβουλία της να καλέσει έναν εκ των αστυνομικών για κατ' αντιπαράσταση εξέταση, πριν καν αποφασίσει το δικαστήριο για την αποδοχή ή μη αυτού του αιτήματος. Επαναλαμβάνουμε: **αυτόπτες μάρτυρες δεν καλούνται να καταθέσουν και η αξιοπιστία άλλων αυτοπτών μαρτύρων καταβάλλεται προσπάθεια να αμφισβητηθεί, μέσω των κατά τεκμήριο αναξιόπιστων αστυνομικών**. Το συμπέρασμα είναι εύκολο να εξαχθεί. Αυτή η μεθόδευση δεν πρέπει να περάσει! **Όλοι**

Τρύφωνας το λαγουδάκι...

Ηαστική πολιτική, πέρα από την ουσία, έχει και το στίλ της. Καμιά φορά το στίλ, επειδή είναι ιδιαίτερα προκλητικό, επισκιάζει την ουσία. Κάθε αστική κυβέρνηση έχει τους καραγκιόζηδες, τους γελωτοποιούς και τους καρπαζοεισπράκτορες της. Με το προσωπικό τους στίλ βοηθούν και αυτοί στο να εφαρμόζει την πολιτική της η κυβέρνηση.

Ο Τρύφων Αλεξιάδης είναι ένα μείγμα γελωτοποιού και καρπαζοεισπράκτορα. Ενας δευτεροκλασάτος συνδικαλιστής που ξαφνικά εκτινάχτηκε στα ύψη της εξουσίας και ακόμα δεν έχει συνέλθει από τη ζαλάδα της εκτίναξης. Προκλητικός, θρασύς, γκροτέσκος, είναι ο υπουργός με τις περισσότερες αυτοδιαψεύσεις. Πολιτική δε χαράζει ούτε στον τομέα ευθύνης του. Παρλάρει όμως συνεχώς, είναι media friendly δεν έχει πρόβλημα να αυτοδιαψευστεί και αυτό τον κάνει ιδανικό για το ρόλο του «λαγού». Βγαίνει, πετάει κάτι, μετράνε αντιδράσεις και μετά τον βάζουν και το μαζεύει. Κι έχουν και άλλοθι πως ό,τι ειπώ-

θηκε δεν είναι θέση της κυβέρνησης, αλλά μια παπάρα που εκστόμισε το απύλωτο στόμα του Τρύφωνα.

Στα τέλη της προηγούμενης εβδομάδας είχαμε την ιστορία με τον ειδικό φόρο στα καύσιμα, που θα αντικαταστήσει τμήμα των τελών κυκλοφορίας οχημάτων. Το ανακοίνωσε με όλη τη σοβαρότητα που αρμόζει στο αξίωμά του ο Τρύφων, παρουσιάζοντάς το σαν μια δική του μεγαλοφυή ιδέα, που θα αποτρέψει το φαινόμενο της παράδοσης πινακίδων και της ακινητοποίησης οχημάτων. Διότι, όπως είπε ο γίγαντας της μαθηματικής σκέψης Τρύφων, «άλλο πράγμα είναι αυτός ο οποίος έχει ένα μικρό αυτοκινητάκι και δεν έχει μεγάλη κατανάλωση και άλλο πράγμα ο άλλος ο οποίος έχει πολύ μεγάλη κατανάλωση»! Κι αν ένας με μικρό αυτοκινητάκι κάνει είκοσι χιλιάδες χιλιόμετρα το χρόνο, επειδή πηγαίνω έρχεται στη δουλειά του, ενώ ένας άλλος έχει τη τζιπούρα των 3.000 κυβικών στο γκαράζ και τη βγάζει κάθε δεύτερο Σαββατοκύριακο για να πάει για

«ράφτινγκ»; Ο κακομοίρης με το αυτοκινητάκι και τα πολλά χιλιόμετρα θα τιμωρηθεί, ενώ ο μπρούκλης με τη τζιπούρα θα επιβραβευτεί για τα λίγα χιλιόμετρα που κάνει.

Την Τρίτη νέος πανικός: αναδρομική φορολογία για τα εισοδήματα του 2015 ανακοινώνει ο αναπληρωτής υπουργός Τρ. Αλεξιάδης, σάλπισαν τα μίντια. Ποιος είδε τον Τρύφωνα και δεν φοβήθηκε. «Από απλή ανάγνωση του κειμένου και ο πλέον φανατικός και εμπαθής επικριτής, μπορεί να καταλάβει ότι τα σημερινά δημοσιεύματα και οι αναρτήσεις μερίδας του Τύπου, ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΑ ΨΕΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΠΑΡΑΠΛΗΡΟΦΟΡΗ-ΣΗ» ανακοίνωσε (τα κεφαλαία δικά του).

Εστειλε και το απομαγνητοφωνημένο κείμενο της ομιλίας του σε μια ημερίδα, για να μας πείσει ότι τον διαστρεβλώνουν συνειδητά. Τι είχε πει; **«Μετά το περσινο λογίο ή και μαζί, θα έχουμε μικρές αλλαγές στα εισοδήματα του 2015. Λίγες αλλαγές γιατί θέλουμε να ξεκινήσουν έγκαιρα οι φορολο-**

γικές δηλώσεις τον Φεβρουάριο και θέλουμε να δώσουμε τη δυνατότητα στους λογιστές να κάνουν διακοπές το καλοκαίρι και να μη ξαναζήσουμε το 2016 ότι το 2015, δηλαδή να έχουμε συνεχώς φορολογικές δηλώσεις» (οι εμφάσεις είναι του Τρύφωνα). Από μια απλή ανάγνωση του κειμένου καταλαβαίνει κανείς ότι **προαναγγέλλει αλλαγές στο φορολογικό καθεστώς που θα ισχύσει για τα εισοδήματα του 2015**, χωρίς να πει τι ακριβώς θα περιλαμβάνουν αυτές οι αλλαγές. Επειδή, λοιπόν, έχουμε συνηθίσει σε συνεχή χαράτσια, είναι λογικό το μυαλό του καθένα να πάει σε νέους φόρους. Και για να μην μας περνάει ο Αλεξιάδης για ηλίθιους, να σας πούμε εμείς ένα νέο φόρο: θα αυξηθεί ο συντελεστής φορολόγησης εισοδημάτων από ενοίκια, γιατί βέβαια ισοδύναμα δεν υπάρχουν. Το ερώτημα είναι αν θα υπάρξουν αλλαγές και στο γενικό καθεστώς άμεσης φορολογίας. Είναι πιθανότατο να υπάρξουν και ο Αλεξιάδης να λειτούργησε για μια φορά ακόμη σαν «λαγός».

οι αυτόπτες μάρτυρες πρέπει να κληθούν να καταθέσουν στο δικαστήριο.

Σε σχέση με την αναδιοπιστία της αστυνομίας, που έκανε πλάτες στους νεοναζί δολοφόνους, τα φιλαράκια της, συνηγορεί και το γεγονός ότι οι συγκεκριμένοι αυτόπτες μάρτυρες, που είδαν τα πάντα από το μπαλκόνι του σπιτιού τους, δεν βρέθηκαν από την αστυνομία, αλλά από δημοσιογράφους μιας τηλεοπτικής εκπομπής! Τυχαίο; Σίγουρα όχι.

Από τις δικογραφίες των υποθέσεων ένοπλης επαναστατικής αντίβιας (αυτών που χαρακτηρίζονται «τρομοκρατία») ξέρουμε πως όταν γίνεται μια ενέργεια, η αστυνομία «σκοουπίζει» κυριολεκτικά όλη την περιοχή. Πάει πόρτα-πόρτα και παίρνει καταθέσεις απ' όλους τους κατοίκους της περιοχής, στην προσπάθειά της να βρει έστω και το παραμικρό στοιχείο. Στην περίπτωση της δολοφονίας του Π. Φύσσα δεν έκαναν το ίδιο. Δεν ρώτησαν τους περριοίκους και άφησαν αυτή τη δουλειά να την κάνουν κάποιοι τηλεοπτικοί ρεπόρτερ!

Κι όχι μόνον αυτό. Ενώ είναι προφανές ότι πρόκειται για ουσιώδεις μάρτυρες, αφού είδαν τα περιστατικά, ευρισκόμενοι οι ίδιοι στην ασφάλεια και την ησυχία του μπαλκονιού τους, η έμπειρη εφέτη ειδική ανακρίτρια δεν τους καλεί να καταθέσουν! Και η εισαγγελία, που έχει όλο το προανακριτικό και ανακριτικό υλικό, δεν τους συμπεριλαμβάνει στον κατάλογο των μαρτύρων που καλεί για να καταθέσουν στη δίκη! Το ερώτημα, λοιπόν, είναι σαφές: θα ακολουθήσει την ίδια γραμμή και το δικαστήριο; Θα αγνοήσει αυτούς τους ουσιώδεις μάρτυρες; Εάν το κάνει, η σκανδαλώδης εύνοια προς τους νεοναζί θα έχει ολοκληρωθεί. Ποιος θα τολμήσει τότε να ισχυριστεί ότι αυτή η δίκη είναι δίκαιη (έτσι όπως ορίζει τη δικαιοσύνη το ισχύον αστικό Ποινικό Δίκαιο);

Ο μάρτυρας, στην κατάθεση του οποίου αναφερθήκαμε παραπάνω, καταθέτει με ακρίβεια όσα μπόρεσε να δει από το σημείο που βρισκόταν. Για όσα δεν μπόρεσε να δει εξηγεί τους λόγους που δεν

μπόρεσε (π.χ. τη στιγμή που ο Ρουπακιάς κατέφερε τα θανατηφόρα πλήγματα στον Π. Φύσσα). Όλοι οι αυτόπτες μάρτυρες δεν είναι πρακτικά δυνατό να δουν και να αποτυπώσουν στη μνήμη τους όλα τα συμβάντα τέτοιων περιστατικών. Παίζουν ρόλο διάφοροι παράγοντες, όπως η απόσταση που βρίσκονται, η γωνία από την οποία βλέπουν τα διαδραματιζόμενα, η ψυχολογική τους κατάσταση μετά απ' όσα παρακολούθησαν, η προσωπική τους συγκρότηση, ο χαρακτήρας τους κτλ. Οι καταθέσεις τριών αυτοπτών μαρτύρων, των δύο γυναικών που κλήθηκαν να καταθέσουν και του Α. Νικολάου, που δεν κλήθηκε, δεν μπορούσαν να είναι πανομοιότυπες. Έχουν όμως κοινά μια σειρά βασικά στοιχεία, που αποδεικνύουν ότι ο Ρουπακιάς δολοφόνησε τον Π. Φύσσα οργανωμένα, δρώντας μαζί με το τάγμα εφόδου της ΧΑ, ότι δεν προηγήθηκε καμία συμπλοκή Φύσσα-Ρουπακιά και ότι οι αστυνομικοί της ΔΙΑΣ, ενώ μπορούσαν να αποτρέψουν τη δολοφονία του Π. Φύσσα και το χτύπημα των φίλων του, **άφησαν την επίθεση να εξελιχθεί, στο πλαίσιο της ασυλίας που πρόσφεραν οι αστυνομικοδικαστικοί μηχανισμοί και οι μνημονιακές κυβερνήσεις στη ΧΑ και στο δολοφονικό της έργο.**

Αν είχε προηγηθεί η εύρεση και η εξέταση όλων των αυτοπτών μαρτύρων στην προανάκριση, την ανάκριση και στο δικαστήριο, δε θα προέκυπτε καμία ανάγκη να σχολιάζουν οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής τις καταθέσεις των μαρτύρων, ενώ οι συνήγοροι υπεράσπισης δε θα τολμούσαν να υποβάλλουν αιτήματα για κατ' αντιπαράσταση εξέταση μαρτύρων.

Η 31η συνεδρίαση, της Παρασκευής 4 Δεκεμβρίου, συνεχίστηκε με το σχολιασμό της κατάθεσης της μάρτυρα Δ.Ζ., ενώ άρχισε να καταθέτει η δεύτερη αυτόπτης μάρτυρας Π.Κ. Η κατάθεσή της δεν ολοκληρώθηκε, γιατί οι νεοναζί και οι συνήγοροί τους «εκτροχιάστηκαν» και οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής αποχώρησαν από τη συνεδρίαση σε ένδειξη διαμαρτυρίας.

Ο δικηγόρος Ευστάθιος Καρυδομήτης (υπερασπίζεται τον χρυσαυγίτη Πανταζή, κατηγορούμενο για τις δολοφονικές επιθέσεις κατά των μελών του ΠΑΜΕ και των αιγυπτίων ψαράδων), χειροδίκησε σε βάρος γερμανού δημοσιογράφου που καλύπτει τη δίκη και ελληνίδας πολίτη. Το περιστατικό συνέβη σε διάλειμμα της δίκης και καταγγέλθηκε από το συνήγορο πολιτικής αγωγής Θ. Καμπαγιάννη, ο οποίος ανακοίνωσε την αποχώρηση όλων των συνηγόρων της πολιτικής αγωγής. Η πρόεδρος προσπάθησε να συνεχίσει τη δίκη, όμως η μάρτυρας Π.Κ. δήλωσε αδυναμία να συνεχίσει και η δίκη διακόπηκε, με τη σύμφωνη γνώμη και της υπεράσπισης (Π. Μιχαλόλιας).

Ηταν το τελευταίο από μια σειρά επεισόδια, που αποκαλύπτουν τον πανικό των χρυσαυγιτών από την τροπή που παίρνει η δίκη, μετά τις τελευταίες καταθέσεις αυτοπτών μαρτύρων για τη συγερή δολοφονία του Π. Φύσσα. Προηγήθηκαν ύβρεις και απειλές κατά μάρτυρα, για τις οποίες γράψαμε αναλυτικά σε προηγούμενα ρεπορτάζ μας. Συγκαλυμμένες απειλές εκτοξεύτηκαν και κατά της «Κόντρας», το ρεπορτάζ της οποίας ενοχλεί σφόδρα τους χρυσαυγίτες και τους υπερασπιστές τους.

Η πρόεδρος αρνήθηκε να πάρει θέση, μολονότι της ζητήθηκε από την πολιτική αγωγή, με το επιχείρημα ότι το περιστατικό συνέβη στο διάλειμμα και έξω από την αίθουσα. Επιχείρημα έωλο, γιατί η ίδια έχει την ευθύνη για ό,τι συμβαίνει στον απομονωμένο αυτό χώρο. Μήπως πρέπει πρώτα να σφάξουν κανέναν οι νεοναζί για να πάρει μέτρα;

ΥΓ. Η φρουρά εξακολουθεί να βγάζει τον Γ. Ρουπακιά για να καπνίσει στο διάδρομο, ανάμεσα στους δικηγόρους υπεράσπισης, και όχι στο χώρο που προβλέπεται για τους κρατούμενους. Το αίμα νερό δε γίνεται... Επί τη ευκαιρία, να πούμε ότι τον Ρουπακιά τον «καίει» στην κυριολεξία ο συγκατηγορούμενός του Ι. Καζατζόγλου. Λεπτομέρειες θα δώσουμε σε επόμενο δημοσίευμα.

Με το βούρδουλα η «πρώτη φορά Αριστερά»

Η ΑΔΕΔΥ δεν είναι κανένα άντρο του... ταξικού συνδικαλισμού. Όταν φτάνει στο σημείο να καταγγείλει συριζαίο δήμαρχο για αυταρχική συμπεριφορά, με στόχο να τρομοκρατήσει συνδικαλιστή, σημαίνει πως δεν είχε άλλη επιλογή. Όσο κι αν το ύφος είναι προσεκτικό και οι αρμόζοντες χαρακτηρισμοί απουσιάζουν, τα γεγονότα προβάλλουν ωμά. Παραθέτουμε την ανακοίνωση της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΑΔΕΔΥ, που αναφέρεται στα γεγονότα που συνέβησαν στο δήμο Αιγιάλεω, με την προσθήκη ότι ενέργειες σαν αυτή που καταγγέλλει η ΑΔΕΔΥ είναι το προανάκρουσμα της πολιτικής του βούρδουλα που πρόκειται ν' ακολουθήσει η «πρώτη φορά Αριστερά» όταν η εξουσιαστική της θέση αρχίσει να κλονίζεται. Το 'χουμε ξαναδεί το έργο:

«Ο νομοθετικός “περιορισμός” της δυνατότητας να διώκεται πειθαρχικά εκπρόσωπος των εργαζομένων για τη συνδικαλιστική του δράση με την κατηγορία της ανάρμοστης και αναξιοπρεπούς συμπεριφοράς μέσα και έξω από την Υπηρεσία, ήταν σίγουρα μία από τις στοχευμένες και θετικές παρεμβάσεις του συνδικαλιστικού κινήματος του προηγούμενου χρονικού διαστήματος. Ετσι, πλέον, απαγορεύεται να διωχθεί εργαζόμενος για τη συνδικαλιστική, κοινωνική και πολιτική του δράση!!!

Δυστυχώς, ακόμη και σήμερα υπάρχουν αιρετοί που στην προσπάθειά τους να “κατευνάσουν” και να “πειθαρχήσουν” εκπροσώπους των εργαζομένων και παρά την πρόσφατη νομοθετική ρύθμιση, εξακολουθούν να “μεθοδεύουν” την τιμωρία συνδικαλιστών για ανάρμοστη συμπεριφορά.

Αυτή τη φορά ήταν η σειρά του στελέχους του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. Δημάρχου Αιγιάλεω κ. Δημήτρη Μπίρμπα, ο οποίος με συνοπτικές διαδικασίες και με μόνο “επιχείρημα” έγγραφο σημείωμα της Γενικής Γραμματέως του Δήμου, κάλεσε σε απολογία και τιμώρησε με χρηματική ποινή μέρους του μισθού, το μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Εργαζομένων του Δήμου, Γεώργιο Καρακουλάκη.

Παρά το γεγονός πως μετά την κλήση σε απολογία και πριν την τιμωρία του συνδικαλιστή, το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου κάλεσε τη Διοίκηση του Δήμου να σταματήσει κάθε πειθαρχική διαδικασία για τη συνδικαλιστική δράση του συναδέλφου μιας και αυτός ενήργησε με βάση απόφαση του Συλλόγου, αυτό δεν ήταν προφανώς αρκετό για να μην επιβληθεί η χρηματική ποινή των 300 ευρώ περίπου.

Η Εκτελεστική Επιτροπή της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. καταγγέλλει την ενέργεια του Δημάρχου Αιγιάλεω, Δημήτρη Μπίρμπα, για τη συνδικαλιστική δίωξη του μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου του Δήμου Αιγιάλεω, Γεώργιου Καρακουλάκη και τον καλεί άμεσα να αποσύρει κάθε κατηγορία και ποινή που μόνο στόχο έχουν τον εκφοβισμό και την τρομοκρατία των εργαζομένων.

Τέτοιες τακτικές, ιδιαίτερα από αιρετούς που επικαλούνται τη Δημοκρατία, το διάλογο, τη δημόσια διαβούλευση και λογοδοσία, επιβεβαιώνουν μόνο όσους υποστηρίζουν πως όλοι είναι το ίδιο μόλις πάρουν την “καρέκλα”.

Και αυτό είναι επικίνδυνο για την πολιτική, για τον συνδικαλισμό, για την ίδια τη Δημοκρατία!!!».

Στουρνάρας στηρίζει Τσίπρα

Δεύτερο «χτύπημα» Στουρνάρα, ενώπιον του Βούτση αυτή τη φορά, στον οποίο παρέδωσε το στικάκι με την Ενδιάμεση Εκθεση της ΤτΕ για τη Νομισματική Πολιτική του 2015. «Η Εκθεση αυτή, σαφώς, έχει **μια νότα αισιοδοξίας για το μέλλον**, αφού αναλύει όλα τα διαθέσιμα στοιχεία», είπε ο Στουρνάρας. Και συμπλήρωσε: «Βέβαια, έχει και τις προϋποθέσεις για να ευοδωθεί αυτή η αισιοδοξία, η βασικότερη από τις οποίες είναι ότι **πρέπει να υπάρχει ένα κλίμα πολιτικής σταθερότητας, η κυβέρνηση να συνεχίσει τις ομαλές διαπραγματεύσεις με τους εταίρους και να υλοποιήσει στη Βουλή τη συμφωνία**. Αυτό πρέπει να γίνει γιατί σήμερα στην Ευρώπη, όλες οι χώρες απολαμβάνουν μία πολύ χαλαρή νομισματική πολιτική και πρέπει και εμείς, προς όφελος του ελληνικού λαού, να μπορέσουμε να εκμεταλλευτούμε αυτές τις χαλαρές συνθήκες νομισματικής πολιτικής που επικρατούν σήμερα στην Ευρώπη».

Τα ίδια είχε πει πέρσι τέτοια εποχή και οι συριζαίοι, με επικεφαλής τον ίδιο τον Τσίπρα, σκαρφάλωσαν στα κάγκελα και απαιτούσαν την αποπομπή του Στουρνάρα, διότι μιλώντας για την ανάγκη πολιτικής σταθερότητας αβαντάριζε τους Σαμαροβενιζέλους που προσπαθούσαν να μαζέψουν ψηφάλακια και να εκλέξουν πρόεδρο της Δημοκρατίας αποφεύγοντας τις εκλογές. Θα μπορούσε φέτος να κάνει το ίδιο η νυν αντιπολίτευση. Να καταγγείλει τον Στουρνάρα ότι με τη δήλωση του στηρίζει τον Τσίπρα. Δεν το έκανε. Όχι γιατί ο Στουρνάρας διορίστηκε απ' αυτήν (αυτά δεν έχουν καμιά σημασία), αλλά γιατί δεν έχει τακτική ανατροπής της κυβέρνησης και πρόκλησης εκλογών. Θ' αφήσουν τους Τσιπροκαμμένους να πιουν το πικρό ποτήρι μέχρι το τέλος και να πέσουν εντελώς ξεφτισμένοι.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Μπόχα από τη σαπίλα

Συνεχίζονται οι αποκαλύψεις για τα φαινόμενα διαφθοράς στη ΦΙΦΑ και οι συλλήψεις ηγετικών στελεχών της. Η Γενική Εισαγγελέας των ΗΠΑ, Λορέτα Λιντς, προχώρησε σε στοιχειοθέτηση κατηγοριών σε άλλα 16 επίσημα μέλη της FIFA για διαφθορά, μετά από πολύμηνη έρευνα του FBI, η οποία δείχνει «ξέπλυμα» που ξεπερνά τα 200 εκατ. δολάρια!

Οι ελβετικές αρχές την περασμένη Παρασκευή έκαναν ντου σε πολυτελές ξενοδοχείο, συλλαμβάνοντας τους Αλφρέδο Χάουιτ και Χουάν Ανχελ Νάπουτ. Ο πρώτος (Ονδύρα) είναι ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Βόρειας, Κεντρικής Αμερικής & Καραϊβικής (CONCACAF) και ο δεύτερος (Παραγουάη) πρόεδρος της Ομοσπονδίας Ν. Αμερικής (CONMEBOL). Από το ρεπορτάζ προκύπτει ότι οι δυο άνδρες ήταν έτοιμοι να αναχωρήσουν από τις Βρυξέλλες, αλλά τους προλάβανε.

Εκτός από τους δυο προέδρους που συνελήφθηκαν, ένα βήμα πριν τη σύλληψη βρίσκεται και ο πρόεδρος της βραζιλιάνικης ομοσπονδίας, Μάρκο Πόλο ντελ Νέρο, που φέρεται να παίρνει χρήματα ακόμα και από δωρεές. Ο βραζιλιάνος παράγοντας, μετά τις νέες συλλήψεις, επέλεξε να φύγει από το Μαϊάμι και τις Βρυξέλλες και να επιστρέψει στην πατρίδα του, προκειμένου να αποφύγει τη δική του σύλληψη.

Από τον περασμένο Μάη που ξεκίνησε το σκάνδαλο κατηγορούνται συνολικά 23 υψηλόβαθμα στελέχη της ΦΙΦΑ, με τις έρευνες να συνεχίζονται και τη μπόχα από τη σαπίλα να κατακλύζει το παγκόσμιο επαγγελματικό ποδόσφαιρο.

Εξελίξεις υπάρχουν όμως και στο θέμα της τιμωρίας του προέδρου της ΟΥΕΦΑ, Μισέλ Πλατινί. Ο γάλλος πρόεδρος κατέθεσε στο Ανώτερο Αθλητικό Δικαστήριο της Λωζάννης (CAS) έφεση κατά της ποινής που του επέβαλε η Επιτροπή Δεοντολογίας της ΦΙΦΑ, ζητώντας να διαγραφεί αυτή. Η απόφαση αναμένεται να εκδοθεί τις επόμενες ημέρες και θα καθορίσει τις μετέπειτα κινήσεις του Πλατινί και ιδιαίτερα την υποψηφιότητά του για τη θέση του προέδρου της ΦΙΦΑ. Από την πλευρά του Πλατινί εκφράζεται αισιοδοξία ότι το CAS θα κάνει δεκτή την προσφυγή και θα ανοίξει ο δρόμος για την προεδρία της ΦΙΦΑ, όμως οι αξιωματούχοι της ΦΙΦΑ δε δείχνουν να συμμερίζονται την αισιοδοξία του. Τονίζουν μάλιστα πως, ακόμα και αν δικαιωθεί από το CAS, αυτό δε σημαίνει ότι θα γίνει δεκτή η υποψηφιότητά του.

Αγώνας για τα στοιχειώδη

Αποχή διαρκείας αποφάσισε το συνδικαλιστικό όργανο των ποδοσφαιριστών της Super League και της Football League, ξεκινώντας από τα παιχνίδια της 3ης αγωνιστικής στο Κύπελλο Ελλάδας το τριήμερο 15-17 Δεκεμβρίου και συνεχίζοντας στα πρωταθλήματα των δύο κατηγοριών. Ο Πανελλήνιος Σύλλογος Αμειβομένων Ποδοσφαιριστών (ΠΣΑΠ) αποφάσισε να αντιδράσει δυναμικά, γιατί παρά τις συνεχείς υποσχέσεις που έχουν δοθεί από την ΕΠΟ και τις δυο λίγκες, δεν έχει λειτουργήσει το Εγγυητικό Ταμείο Αρωγής.

Η θεσμοθέτηση του Ταμείου και η λειτουργία του είχαν συμφωνηθεί πριν δυο χρόνια, με σκοπό να αποτελέσει «ασπίδα» και να προσφέρει οικονομική στήριξη στους ποδοσφαιριστές που οι ομάδες τους «διαλύονται» κατά τη διάρκεια του πρωταθλήματος ή αδυνατούν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους.

Ισως κάποιοι να παραξενευτούν ακούγοντας για απεργία από επαγγελματίες ποδοσφαιριστές που έχουν παχυλά συμβόλαια και κερδίζουν εκατομμύρια ευρώ. Η πραγματικότητα όμως είναι διαφορετική, αφού εκτός από τους πρωτοκλασάτους ποδοσφαιριστές που κερδίζουν εκατομμύρια, η συντριπτική πλειοψηφία κερδίζει τα απαραίτητα προς το ζην. Στην ανακοίνωση του ΠΣΑΠ τονίζεται το γεγονός ότι ήδη έχουν «διαλυθεί» τρεις ομάδες, που έπρεπε να συμμετέχουν στο πρωτάθλημα αλλά δεν κατέβηκαν, ή ξεκίνησαν το φετινό πρωτάθλημα αλλά αποσύρθηκαν στη συνέχεια (ΟΦΗ, Νίκη Βόλου και Πανηλειακός) και ότι τα συμβόλαια που υπογράφουν οι ποδοσφαιριστές με τις ομάδες προβλέπουν μηνιαίο μισθό 491 ευρώ.

Εχουμε γράψει αρκετές φορές για την αγωνιστική απαξίωση του ελληνικού επαγγελ-

ματικού ποδοσφαίρου και για τη λογική της αρπαχτής με την οποία λειτουργούν οι έλληνες παράγοντες, αδυνατώντας να θέσουν έστω και στοιχειώδεις κανόνες λειτουργίας. Οι βασικές πηγές χρηματοδότησης των ομάδων ήταν η κρατική επιχορήγηση, η χορηγία του ΟΠΑΠ (έμμεση κρατική επιχορήγηση), τα φράγκα από τα τηλεοπτικά δικαιώματα, το μεγαλύτερο ποσοστό από τα οποία τα έπαιρναν οι 5-6 μεγάλες ομάδες, ενώ οι υπόλοιποι μοιράζονταν τα ψίχουλα, και τα φράγκα που «έβαζε» από την τσέπη του ο καπιταλιστής πρόεδρος, ο οποίος επί της ουσίας είτε τα αφαιρούσε από το ποσό που έπρεπε να πληρώσει στην εφορία (χορηγός) είτε «ξεπλένοντας» χρήμα από τις άλλες επιχειρηματικές του μπιζνες. Οι ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου έχτισαν όλα αυτά τα χρόνια ένα ποδοσφαιρικό οικοδόμημα κρατικοδίαιτο και μη παραγωγικό, το οποίο εξαιτίας της οικονομικής κρίσης έφτασε στο σημείο να μην μπορεί να ανταποκριθεί ούτε στα στοιχειώδη. Και επειδή δεν μπορεί να γίνει πρωτάθλημα με 5-6 ομάδες, η ΕΠΟ, η Super League και η Football League δεσμεύτηκαν, με την υπογραφή των Μνημονίων Κατανόησης πριν από δυο χρόνια, να συμβάλλουν οικονομικά στη δημιουργία του Εγγυητικού Ταμείου Αρωγής, προκειμένου να εξασφαλίσουν τις ελάχιστες οικονομικές απολαβές των ποδοσφαιριστών και κατά συνέπεια και την ύπαρξη του αναγκαίου αριθμού ομάδων για να διεξάγονται ομαλά τα πρωταθλήματα.

Όπως όλα δείχνουν, δεν μπορούν να ανταποκριθούν ούτε σε αυτή τη στοιχειώδη δέσμευση και το μέλλον του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου είναι δυσοίωνα. Η εμπειρία από προ-

γούμενες κινητοποιήσεις των ποδοσφαιριστών δείχνει ότι πολύ δύσκολα θα μπορέσουν να πραγματοποιήσουν την αποχή διάρκειας που εξήγγειλαν. Ο λόγος είναι απλός. Οι ποδοσφαιριστές των 5-6 ομάδων που μπορούν να ανταπεξέλθουν στις δεσμεύσεις τους συνήθως δε συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις, αφού η ομάδα τους απειλεί με τιμωρία αν δεν κατέβουν να αγωνιστούν, με αποτέλεσμα να μεταφέρεται στους ώμους των παιχτών από τις μικρές ομάδες όλο το βάρος των συνεπειών της αποχής και το δίλλημα ότι συνεχίζοντας την αποχή από τους αγώνες, η οικονομική και βαθμολογική θέση της ομάδας τους χειροτερεύει. Μπροστά στο φάσμα της ολοκληρωτικής καταστροφής, συμβιβάζονται με κάποια μικροποσά που τους προσφέρει η διοίκηση της ομάδας (τα οποία συνήθως προέρχονται από έρανο που γίνεται από τους οπαδούς της ομάδας) και με τις υποσχέσεις που τους δίνουν η κυβέρνηση, η ΕΠΟ οι παράγοντες και ο λοιπός ποδοσφαιρικός εσμός.

Με τα δεδομένα που έχουμε στη διάθεσή μας από το ρεπορτάζ, η εκτίμηση της στήλης είναι ότι και η τωρινή κινητοποίηση δε θα έχει τη δυναμική που απαιτείται για να αλλάξουν προς το καλύτερο τα δρώμενα στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Το πρώτο στοιχείο είναι η ανακοίνωση των παιχτών της εθνικής ομάδας που μιλούν για την αναγκαιότητα να ληφθούν δραστικότερα μέτρα, όσο δεν ενεργοποιείται το Εγγυητικό Ταμείο για τους ποδοσφαιριστές, αφού αν οι διεθνείς αποφασίσουν να απέχουν οι συνέπειες για την ΕΠΟ θα είναι σημαντικές. Το δεύτερο σημείο είναι οι χαμηλές απολαβές των ποδοσφαιριστών, αφού τα φράγκα που θα κινδυνεύσουν να χάσουν θα είναι ελάχιστα.

Από την πλευρά της ΕΠΟ εκφράζεται δυσaréσκεια για την τροπή που πήραν τα πράγματα, ενώ καλεί σε διάλογο για να βρεθεί μια λύση. Εν αναμονή της πρώτης φάσης των κινητοποιήσεων, θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι η στήριξη στον αγώνα των ποδοσφαιριστών δεν έχει ως στόχο την υπεράσπιση του επαγγελματικού ποδοσφαίρου και την ομαλή διεξαγωγή των πρωταθλημάτων, αλλά -εκτός από τη συμπαράσταση στον αγώνα τους- την επιβεβαίωση για μια ακόμη φορά της σαπίλας του επαγγελματικού ποδοσφαίρου.

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΠΑΤΡΙΣΙΟ ΓΚΟΥΣΜΑΝ

Το μαργαριταρένιο κουμπί

Ο 74χρονος χιλιανός σκηνοθέτης (τριλογία «Μάχη της Χιλής», «Υπόθεση Πινοσέτ», «Σαλβαδόρ Αλιέντε»), μετά την ντοκιμαντέρ «Νοσταλγώντας το Φως», παρουσιάζει το νέο του ντοκιμαντέρ, κατά τη διάρκεια του οποίου, με όχημα το νερό, περιπλανιόμαστε στην ιστορία του τόπου του.

Με πλάνα εξαιρετικής λυρικότητας και ομορφιάς, ο σκηνοθέτης αφήνει το υγρό στοιχείο να πει τη δική του ιστορία. Από την εποχή που σχεδόν ήταν ένα με τους ιθαγενείς, μέχρι την εξόντωσή τους από τους βρετανούς αποίκους, έως και τότε που υποδέχονταν τους πολιτικούς κρατούμενους του Πινοσέτ, ώστε να αποτελέσει την τελευταία κατοικία τους. Ο Γκουσμάν μας παραδίδει ένα ντοκιμαντέρ που συνδυάζει πρωτοτυπία και ευαισθησία στον αγώνα ενάντια στη λήθη.

ΝΤΕΝΙΖ ΓΚΑΜΖΕ ΕΡΓΚΙΒΕΝ

Ατίθασες

Πέντε αδερφές σ' ένα απομακρυσμένο χωριό της Τουρκίας παίζουν στη θάλασσα με τους συμμαθητές τους. Το γεγονός αυτό θα αποτελέσει μια αρχή γεγονότων, από τη σταδιακή μετατροπή του σπιτιού σε φυλακή, την αντικατάσταση του σχολείου με μαθήματα οικοκυρικής, μέχρι το γάμο. Πέντε κορίτσια, πέντε διαφορετικοί τρόποι αντιμετώπισης των κοινωνικών επιταγών.

Η σκηνοθέτις περπατά σε γνώριμα και αρκετά εύκολα μονοπάτια ως προς το ύφος και την αφήγηση. Καταφέρνει όμως να κρατά το ενδιαφέρον του θεατή, γιατί διακρίνεται για την ευαισθησία και την αισιοδοξία της.

Η πρώτη ταινία της Εργκιβέν κέρδισε -ανάμεσα σ' άλλα- το Βραβείο Κοινού FISCHER του τμήματος Ματιές στα Βαλκάνια στο 56ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και αποτελεί τη συμμετοχή της Γαλλίας για το Οσκαρ Καλύτερης Ξενόγλωσσας Ταινίας 2016.

ΣΤΙΒΕΝ ΦΡΙΑΡΣ

Το πρόγραμμα

Ο Λανς Αρμστρονγκ ήταν ένας από τους ζωντανούς θρύλους στο χώρο του αθλητισμού. Είχε περάσει καρκίνο, τον είχε ξεπεράσει, επέστρεψε στον αθλητισμό και κέρδισε επτά φορές τον Ποδηλατικό Γύρο της Γαλλίας. Ταυτόχρονα, έκανε αντικαρκινική καμπάνια, χρηματοδοτώντας έρευνες και στηρίζοντας παιδιά που νοσούσαν (όλοι θυμόμαστε κάτι κίτρινα λαστιχένια βραχιολάκια LIVE STRONG: ήταν δικά του για την καταπολέμηση του καρκίνου). Ο ποδηλάτης που νίκησε το θάνατο και αποδέχτηκε δυνατός μαχητής ήταν μία περίπτωση ιδανική για σύγχρονο ήρωα. Ενας δημοσιογράφος όμως, ο Ντέιβιντ Γουόλς, δεν πείθεται και μετά από πολλές προσπάθειες και πολλά δικαστήρια, με τη βοήθεια κάποιων από τον περίγυρο του αθλητή, αποκαλύπτει την αλήθεια. Ο Αρμστρονγκ παρακολουθούσε «το πρόγραμμα», το πιο προωθημένο πρόγραμμα ντόπινγκ που γνώρισε ποτέ το άθλημα.

Ο σκηνοθέτης υιοθετεί μια σχεδόν δημοσιογραφική ματιά και καταβάλλει μια καθαρή προσπάθεια για αντικειμενική παράθεση των γεγονότων (μολονότι πρόκειται για μυθοπλασία), με κάποιες στιγμές σαρκαστικού χιούμορ. Το τελικό στοίχημα κερδίζει ο πρωταγωνιστής Μπεν Φόστερ.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΛΕΓΑΚΗ

Ψ

Τριάντα χρόνια μετά την ψυχιατρική μεταρρύθμιση στην Ελλάδα (τέλος πάντων), η σκηνοθέτις δίνει το λόγο σε επτά

Ελπίζουμε ότι οι αναγνώστες με ερυθρόλευκα ποδοσφαιρικά αισθήματα θα συγχωρέσουν το γέροντα Παίσιο για την πρόβλεψη που έκανε για το αποτέλεσμα της αναμέτρησης Ολυμπιακού - Αρσενάλ 0-3, που άφησε τους ερυθρόλευκους εκτός Champions League. Όσον αφορά την «πρόβλεψη» αυτή καθεαυτή, δε χρειάστηκε να προσπαθήσει πολύ ο γέροντας για να μας πει το αυτόνοτο...

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Κρυοστούγεννα + Χρωστούγεννα

Ο Πιερ, ο Μοσκόφ και το Vichy

Γιορτές με δρώμενα, χωρίς δράση

3,79 - 3,59 - 4,99 - 5,49 - 4,39 - 1,49 - 1,11 - Ενδεικτικές τιμές των προϊόντων που ΔΕΝ θα αγοραστούν

Maki Messer

> «Οι πολίτες έσωσαν τις τράπεζες...» (Εφημερίδα Συντακτών, 4-12-2015). Καλώς ή κακώς, ω κυβερνητική φυλλάδα;

> Σλουρπ, γλειψ, η στήλη της ΕφΣυν, «άποψη», απ' αφορμή την επίσκεψη του Τζον Κέρι: «Οι ΗΠΑ ως η κυριότερη υπερδύναμη που αναμειγνύεται στη συριακή κρίση, ασφαλώς μπορούν να προσφέρουν πολλά στην προώθηση των ελληνικών θέσεων στην Ευρώπη». Στρατηγέ μου, ιδού η κυβέρνησή σας...

> Να μην «πετάξει» κι ο γάλλος συγγραφέας Ζακ Ζιλιάρ την πατάτα του; «Η Αριστερά δεν κατοικεί στα κόμματα, αλλά στις καρδιές των ανθρώπων».

> Μείωση συντάξεων: εμφανώς κάθετη, ποικιλοτρόπως οριζόντια.

> Κι ο Μαν. Δρεττάκης εκεί (επί χρόνια): «Απεμπόληση της απλής αναλογικής από τον Σύριζα». Και της απλής λογικής, μάλλον...

> Το δημοσίευμα του Γ. Πετρόπουλου («Η βρετανική προπαγάνδα στις τάξεις του ΕΛΑΣ», ΕφΣυν, 4-12-2015) καλό είναι να το διαβάσουν όσοι εν έτει 2015 χρησιμοποιούν το σύνθημα «Βάρκιζα τέλος»...

> Μεσαίας καπιταλιστικής ανάπτυξης χώρα η Ελλάδα, υπερβαρέων βαρών χώρα στη φορολογία (1997-2004).

> Αθ. Ζυθοποιία ή πώς οι καπιταλιστές δεν «γουστάρουν» να πληρώνουν...

> Η δική μας απορία είναι το (πραγματικό) γιατί κάποιοι καλλιτέχνες υπερασπίζονται μία «τρύπα» 2,7 εκ. ευρώ.

> Σ' αντίθεση μ' αρχαίους καιρούς, λοιπόν, χωρίς τη φύση, / Σκέτος ο λύκος μέσα στο κλουβί / Δεν είχε περιθώρια γι' άλλη

Αιχάρδος ο Τερντοκερδός

κίνηση / Ούτε κι εγώ επανέλαβα την εκφοβιστική χειρονομία. / Γιατί βαθύς της δυστυχίας παρατηρητής, / Μεγάλος γνώστης της ανημπόριας και της αναδιοπάθειας, / Δεν είχα πια καρδιά για σαρκασμούς και χάχανα / Σε τούτη τη ζωή, σ' αυτόν τον αιώνα! [Ν. Φωκάς, «Εκφοβιστής λύκων», από την ανθολογία «Τα γνωστά» (1981-2000)].

> Δένει τ' ασάλλι, μα θέλει χέρια ροζιασμένα και σκέψη που να διαλύσει τα σκοτάδια.

> James Taylor Quartet.

> Και στη ΝΔ: Τρία πουλάκια κάθονται, το χρίσμα περιμένουν... Το τέταρτο είναι χαζό, 'πό τέτοια δε νογεί.

> Μέσα σε τέτοιο χαλασμό και φύλλο δεν κουνιέται; (απορία μη ειδημόνων).

> Για να φυσήξει λεύτερα, θέλει τροχό κι αγώνα.

> Ογκος σκουπιδιών, λέει, στην αρχαία Ολυμπία, λίγο πριν γίνει η αφή της ολυμπιακής φλόγας (όλα τάχαν εκεί η αφή τους έλειπε...).

> «Κατά λάθος» ψήφισε κατά της άρσης της ασυλίας του νεοναζί Ν. Μιχαολιάκου ο Χ. Βερναρδάκης (οι παλιές π...ς του «εσωτερικού» σε δράση...).

> Ακόμα ψάχνουμε να βρούμε

την «κλιμάκωση» μετά την απεργία της 12ης Νοέμβρη (επικρατεί σιγή... ψυγείου).

> Πάτος η Ελλάδα για το κλίμα (τόφαγε κι ο γάιδαρος και... αποπάτωσε...).

> Τη λέξη «ντροπή» χρησιμοποιεί η ΕφΣυν για το συνεχιζόμενο έγκλημα της Ελληνικός Χρυσός σε βάρος περιβάλλοντος και ανθρώπων (ρέμα Καρτζά, Ασπρόλακκας). Μήπως κοκκινίσουν από τη ντροπή τους οι καπιταλιστές και αναστείλουν από μόνοι τους τις εργασίες...

> Σε ποιούς άραγε αναφερόταν η -πρόσφατη- μήνις του Ambrose; (Μην εννοούσε τους κόλπους της church business;).

> Μουσικά σύνολα ΕΡΤ: από 50, έμειναν 33, οι εξής 19 μουσικοί... Μάλλον μουσικά υπόλοιπα είναι...

> Και τα κοινωνικά μύδια στον αγώνα («κατά της τρομοκρατίας»). Φόκο που θέλουν...

> Αλήθεια, ποιά ακριβώς είναι η κληρονομιά του (brace yourselves) κομαντάντε Ούγο Τσάβες;

> Ο Harrod's βγήκε παγανά.

> Live your myth in Greece.

Βασίλης

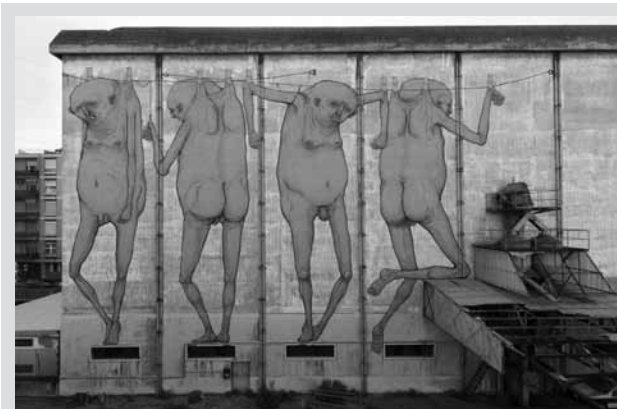
Η τελευταία προβολή της χρονιάς

Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30μμ
 Αγροτουλάχισ 65 & Αγορών, Αθήνα
 Ιουστινιανού 24, Θεσσαλονίκη
 Εισόδος ελεύθερη - www.eksegersi.gr

KONTA

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Εκπληκτικό γιγαντιαίο γκραφίτι από τον γνωστό καλλιτέχνη NemO σε τοίχο του λιμανιού της Μεσσίνα στη Σικελία. «Without Name» («Χωρίς Ονομα») είναι ο τίτλος του έργου και είναι αφιερωμένο στη Σααμίγια Γιουσούφ Ομάρ και στους χιλιάδες που έχασαν τη ζωή τους πνιγμένοι στη Μεσόγειο Θάλασσα. Μ' αυτά τα τέσσερα γυμνά σώματα δείχνω, μέσω μιας υπερρεαλιστικής μεταφοράς, τον ολοκληρωτικό και παράλογο τρόπο που χρησιμοποιούν οι εφημερίδες και η διπλωματία για να συζητήσουν για το θέμα των θανάτων στη θάλασσα, γράφει ο καλλιτέχνης. Και συμπληρώνει: Μπροστά στην τραγωδία του θανάτου, οι χειρότερες και εγωιστικές όψεις της κοινωνίας μας παίρνουν τα πτώματα από τη θάλασσα και τα κρεμούν σαν να είναι ρούχα για στέγνωμα. Είναι σαν το πρόβλημα αυτών των ανθρώπων να είναι να παραμείνουν στεγνοί και όχι να μην πνίγονται.

◆ Ο γιατρός ... χρηματίζεται, απαιτεί φακελάκι - Διαδώστε το - Πόσο κοστίζει η ζωή σου αλήθεια; (ανυπόγραφο flyer σε σχήμα φακέλου, που πετάχτηκε στο κέντρο της Λάρισης).

Δεν ξέρουμε σε τι κατάσταση απελπισίας έφτασαν οι άνθρωποι που έφτιαξαν και πέταξαν αυτά τα flyers στη Λάρισα, «κράζοντας» συγκεκριμένο γιατρό νοσοκομείου της περιοχής. Ακόμα και αν κάποιος/α λύνει προσωπικές διαφορές με τον εν λόγω γιατρό, το θέμα παραμένει. Και είναι τουλάχιστον προκλητική η αντίδραση της διοίκησης του νοσοκομείου, που ζήτησε να της υποβληθούν επώνυμες καταγγελίες για να ερευνήσει την υπόθεση και να αποδώσει τυχόν ευθύνες. Είναι προκλητική γιατί οι πάντες γνωρίζουν πως το φακελάκι αποτελεί καθεστώς στα δημόσια νοσοκομεία και πως υπό διωγμόν είναι εκείνη η μειοψηφία των γιατρών που αρνείται να χρηματιστεί και υπηρετεί με συνέπεια και ευσυνειδησία, κάνοντας το καθήκον της έναντι των ασθενών και απαιτώντας από το κράτος αύξηση των αποδοχών και όχι από τους ασθενείς. Χαλάνε την πιάτσα οι ευσυνειδήτοιοι γιατροί, όπως λέγεται. Και γιατί έγινε καθεστώς το φακελάκι; Γιατί το κράτος βολεύεται στο να κρατά σε εξευτελιστικά επίπεδα τις αμοιβές των γιατρών.

◆ Ψήφιζε και μη, ερεύνα - Α (σύνθημα στα Ιλίσια)

Εκείνο το κόμμα τι το θέλατε; Θα βρεθεί κάνας «γραμματιζόμενος» και θα σας «την πει», αφού αλλάζει το νόημα και παραβλέπει σε πυθιακό χρησμό. Εμείς, πάντως, το καταλάβαμε. Και συμφωνούμε, φυσικά. Αυτό είναι το μήνυμα των εκλογών. Ψήφιζε και άσε αυτούς που ψήφισες (είτε είναι στην κυβέρνηση είτε στην αντιπολίτευση) να κάνουν κουμάντο, να παίρνουν τις αποφάσεις. Αν διαφωνείς, θα έχεις την ευκαιρία να το δείξεις την επόμενη φορά που θα κληθείς να ψηφίσεις.

◆ Η λύση στην κρίση δεν είναι οι εκλογές - Κοινοότητες αγώνα σε όλες τις γειτονιές - Α (σύνθημα στα Κάτω Πετράλωνα)

Με το πρώτο συνθετικό του συνθήματος ουδείς μπορεί να διαφωνήσει. Ακόμα και συριζαίος! Θα σου πει ότι συμφωνεί, ότι πρέπει να υπάρξει και ενεργοποίηση του λαού, να στηρίζει και να πιέζει την κυβέρνηση και μπλα, μπλα, μπλα. Το δεύτερο συνθετικό σηκώνει πολλή συζήτηση. Η δική μας ένσταση είναι η... αποταξιοποίηση του αγωνιστικού καλέσματος, μέσω της αναγόρευσης της γειτονιάς σε χώρο αναφοράς για την αγωνιστική οργάνωση. Παλαιότερα, μία από τις γραμμές που ξεχώριζαν τις επαναστατικές από τις ρεφορμιστικές δυνάμεις ήταν και ο χώρος αναφοράς για την πολιτική οργάνωση. Οι επαναστάτες θεωρούσαν πως χώρος αναφοράς πρέπει να είναι ο χώρος δουλειάς ή ο εργασιακός κλάδος, ενώ οι ρεφορμιστές θεωρούσαν πως χώρος αναφοράς πρέπει να είναι η γειτονιά. Οι επαναστάτες επεδίωκαν να οικοδομήσουν ταξική οργάνωση με ανατρεπτικό προσανατολισμό, ενώ οι ρεφορμιστές επεδίωκαν να οικοδομήσουν οργάνωση με εκλογικό προσανατολισμό στο διαταξικό περιβάλλον της γειτονιάς.

ασθενείς να μιλήσουν για τον εαυτό τους και την ασθένειά τους. Η Καλλιόπη Λεγάκη με αυτό της το ντοκιμαντέρ ξαναθέτει επί τάπητος ερωτήσεις για την τρέλα, την κατάσταση των ψυχικά ασθενών στην Ελλάδα, τις εναλλακτικές μορφές θεραπείας, τη χρήση φαρμάκων, το κοινωνικό στίγμα. Επιλέγει συνειδητά να μη συμπεριλάβει στην ταινία της το λόγο των ειδικών (συνεντεύξεις υπάρχουν στην ιστοσελίδα της ταινίας), αλλά να βγάλει τους ίδιους τους πάσχοντες στο προσκήνιο, με την ιδιαιτερότητά τους και την ευαισθησία τους.

Ελένη Π.

Διανύοντας τον 20ό χρόνο κυκλοφορίας η «Κόντρα» απευθύνεται και πάλι στους αναγνώστες της, ζητώντας την οικονομική τους στήριξη.

Αυτή θα εξασφαλίσει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της, πάντα μαχητική και αποκαλυπτική.

Στις 21 Νοέμβρη, μια αντι-προσωπία εργαζόμενων και φοιτητών από το Συντονισμό Σωματείων, Φοιτητικών Συλλόγων και Συλλογικοτήτων για το Προσφυγικό επισκέφτηκε το κλειστό του Γαλασίου μεταφέροντας είδη πρώτης ανάγκης για τους πρόσφυγες. Όταν θέλησαν να έρθουν σε επαφή με τους πρόσφυγες

κή υποδομή για να στήσει τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Δεύτερο, ενέκρινε «ένα επιχειρησιακό σχέδιο με τον Frontex για νέα επιχείρηση στα ελληνικά σύνορα με την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, όπου ο οργανισμός θα συμβάλλει στην καταγραφή των προσφύγων». Τρίτο, «διατύπωσε επίσημο

Αρχισε το πογκρόμ κατά προσφύγων και μεταναστών

και να τους μοιράσουν μια ανακοίνωση, εκπρόσωποι του υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής και του δήμου Γαλασίου τους το απαγόρευαν με σκαιοτήτα, τους προπηλάκισαν και μετά φώναξαν την αστυνομία για να τους διώξει.

Ο στόχος ήταν σαφής: να μην έρθουν οι πρόσφυγες σε επαφή με συλλογικότητες που δεν ελέγχονται από το κυβερνητικό κύκλωμα και αντιτίθενται στη στρατηγική «εγκλεισμός-φιλανθρωπία-απέλαση». Δυο βδομάδες μετά, αυτό έγινε καθαρότερο στην Ειδομένη. Πρώτα έδωξαν όσους θα μπορούσαν να καταγράψουν την αστυνομική επιχείρηση (ξένους δημοσιογράφους, ακόμα και μέλη ΜΚΟ που δούλευαν με τους πρόσφυγες) και μετά ξαμόλησαν τα ΜΑΤ ναβάλουν με τη βία τους πρόσφυγες σε λεωφορεία που τους επέστρεψαν στην Αθήνα, όπου θ' ακολουθήσει η διαδικασία της απέλασης.

Το πρόβλημα δε θα λυθεί βέβαια, όπως δε λύθηκε και τα προηγούμενα χρόνια, παρά τα περιοδικά πογκρόμ που εξαπολύονταν ενάντια σε μετανάστες και πρόσφυγες, όμως η «πρώτη φορά Αριστερά» έδειξε καθαρά πως δεν σκοπεύει να διαφοροποιηθεί σε τίποτα από τους προκατόχους της. Θα αντιμετωπίσει πρόσφυγες και μετανάστες με αστυνομικά πογκρόμ, εγκλεισμούς σε

στρατόπεδα συγκέντρωσης (τώρα τα λένε hotspots) και μαζικές απελάσεις. Θα εφαρμόσει τα καθήκοντά της ως συνοριοφύλακας της ΕΕ, περιοριζόμενη απλώς να ζητά περισσότερα λεφτά για να κάνει τη βρόμικη δουλειά. Όπως έκαναν και οι προηγούμενες κυβερνήσεις.

Η γραμμή στην ΕΕ άλλαξε. Από «ανοιχτή αγκαλιά» έγινε «σφραγισμένα σύνορα». Η ελληνική κυβέρνηση, μολοντί δεν έφερε καμιά αντίρρηση στη λήψη των αποφάσεων, προσπάθησε να κερδίσει λίγο χρόνο, μπας και προλάβει να «διώξει» μερικές ακόμη χιλιάδες μετανάστες και πρόσφυγες προς Βορρά, πριν αναγκαστεί να σφραγίσει και πάλι τα σύνορα. Υπήρχαν δίοδοι προς το έδαφος της Γιουγκοσλαβικής Μακεδονίας, τις οποίες μπορούσαν να χρησιμοποιούν τα κυκλώματα των δουλεμπόρων, σε συνεργασία με τα κυκλώματα που έχουν δημιουργηθεί στην άλλη πλευρά των συνόρων. Αυτή η χαλαρότητα στα βόρεια σύνορα επέτρεψε να φύγουν την τελευταία διετία χιλιάδες μετανάστες και πρόσφυγες που είχαν εγκλωβιστεί τα προηγούμενα χρόνια στην Ελλάδα (είναι αυτοί για τους οποίους έλεγε η Χριστοδουλοπούλου ότι «λιάζονται» για λίγο στην Ομόνοια και μετά «εξαφανίζονται»). Τους τελευταίους μήνες στην ουσία

δεν υπήρχε κανένας έλεγχος και έτσι μαζί με τους σύριους περνούσαν και μετανάστες άλλων εθνικοτήτων.

Μόλις στο Βερολίνο και στις Βρυξέλλες διαπίστωσαν ότι η ελληνική κυβέρνηση εξακολουθεί να εφαρμόζει την ίδια χαλαρή γραμμή και να μη σφραγίζει τα βόρεια σύνορα, ήρθε η προειδοποίηση για αποπομπή της Ελλάδας από τη Σένγκεν. Επίσημη ανακοίνωση δεν εκδόθηκε, αλλά ο Γιούνκερ φρόντισε να διαρρεύσει την τοποθέτησή του στο Κολέγιο των Επιτρόπων, σύμφωνα με την οποία η Ελλάδα θα πρέπει να αποβληθεί προσωρινά από τη Σένγκεν, αν μέχρι τις 17 Δεκέμβρη δεν εφαρμόσει τα συμφωνηθέντα. Πριν περάσει 24ωρο, η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου είχε ικανοποιήσει όλα τα αιτήματα των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών.

Στις 4 Δεκέμβρη, η Κομισιόν εξέδωσε Δελτίο Τύπου με τον εύγλωττο τίτλο: «Προσφυγική κρίση: ενεργοποίηση Μηχανισμών Πολιτικής Προστασίας και RABIT από την Ελλάδα - Συμφωνία με τον Frontex για συνεργασία στα σύνορα με ΠΓΔΜ». Σύμφωνα με την ανακοίνωση, η Ελλάδα έλαβε τρία μέτρα που προβλέπονται από το σχέδιο αντιμετώπισης της ανθρωπιστικής κρίσης. Πρώτον, ενεργοποίησε το Μηχανισμό πολιτικής προστασίας της ΕΕ, ζητώντας υλικότεχνι-

αίτημα για την ανάπτυξη μιας ομάδας ταχείας επέμβασης (RABIT) στα σύνορα για την παροχή άμεσης στήριξης στα εξωτερικά σύνορα στα νησιά του Αιγαίου. Ο Frontex θα εξετάσει τώρα το αίτημα κατά προτεραιότητα».

Αν σκεφτούμε ότι την περασμένη Τρίτη οι υπουργοί Εσωτερικών Γαλλίας και Γερμανίας, Καζνέβ και ντε Μεζιέρ, απηύθυναν κοινή επιστολή στην Κομισιόν, στην οποία εκφράζουν τη «βαθιά πεποίθησή τους» για την ανάγκη μείωσης των μεταναστευτικών ροών και προτείνουν να μπορεί η Frontex, «σε έκτακτες συνθήκες», να αναπτύσσει δυνάμεις ταχείας επέμβασης στα σύνορα και να αναλαμβάνει δράση χωρίς την έγκριση του κράτους-μέλους, θα καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι η πίεση πάνω στην ελληνική κυβέρνηση θα αυξηθεί και πως αυτή θα αναλάβει μόνη της να οργανώσει πιο σκληρά και πιο μαζικά πογκρόμ, προκειμένου να αποδείξει ότι είναι συνεπής στις υποχρεώσεις της ως συνοριοφύλακας της ΕΕ.

Αναμένεται, επίσης, να έχουμε νέα κύματα ρατσιστικής και ξενοφοβικής προπαγάνδας, για να μπορέσει η κυβέρνηση να αποσπάσει λαϊκή συναίνεση στο αντιπροσφυγικό και αντιμεταναστευτικό έργο που πρόκειται να διεκπεραιώσει.

βαθύ κόκκινο

Φαρισαίοι

Σοκαρίστηκε, λέει, ο λιθουανός επίτροπος Βιτένις Αντριουκάτις απ' αυτά που είδε όταν στις 19 Νοέμβρη επισκέφτηκε τη Μυτιλήνη. Και έστειλε ραπόρτο στην Κομισιόν, στον Γιούνκερ: «Ημουν σε μια ακτή, όταν έφτασε μια μικρή βάρκα, όπου βρίσκονταν γυναίκες και παιδιά, κάποια άρρωστα, κάποια απλώς εξαντλημένα, παγωμένα και αφυδατωμένα. Δεν υπήρχε μέρος για την εξέταση ή την περίθαλψή τους, δεν υπήρχε εξοπλισμός, ούτε προσωπικό υγείας, εκτός από ένα γιατρό μιας ΜΚΟ. Κανένα ασθενοφόρο, καμιά κουβέρτα. Μου είπαν ότι τρία μικρά παιδιά που είχαν φτάσει στην ίδια παραλία πέθαναν από υποθερμία πριν από μερικές μέρες. Κύριε πρόεδρε, δεν ήμουν στην Αφρική, ούτε σε κάποια απομακρυσμένη αναπτυσσόμενη χώρα. Τα είδα όλ' αυτά εδώ, στην ΕΕ, στο νησί της Λέσβου, στην Ελλάδα. Σοκαρίστηκα, έφριξα...».

Και ο καγκελάριος Φάιμαν, που τα βρήκε όλα μια χαρά; Και ο πρόεδρος Σουλτς, που επίσης τα βρήκε όλα μια χαρά; Και οι φωτογραφίες με τον Τσίπρα μπροστά στη φωτογραφία των «γιαγιάδων της Λέσβου»;

Αυτά έγιναν σε άλλη φάση. Τότε που η ελληνική κυβέρνηση έπρεπε να συμφωνήσει στο νέο γερμανικό σχέδιο για το προσφυγικό, που προβλέπει σκληρή βαθμιαία ανάσχεση των προσφυγικών ροών, μέχρι να σφραγίσουν ξανά τα περάσματα προς τη Γερμανία και τις άλλες κεντρο- και βορειο-ευρωπαϊκές χώρες. Τότε χάιδευαν τον Τσίπρα για να συμφωνήσει πλήρως στο σχέδιό τους. Και έρχονταν στην Ελλάδα για να πάρουν μέρος σε φιέστες που προέβλεπαν και επίσκεψη στη Λέσβο.

Τώρα, ήρθε η ώρα να απαιτήσουν από τον Τσίπρα να εφαρμόσει άμεσα τα συμφωνηθέντα. Να κλείσει τα σύνορα προς τη Γιουγκοσλαβική Μακεδονία και να μαντρώσει τους πρόσφυγες στα στρατόπεδα συγκέντρωσης χωρητικότητας 50.000 ανθρώπων, που συμφώνησαν να κατασκευάσει η Ελλάδα (hotspots και... κέντρα φιλοξενίας τα ονομάζουν).

Ετσι, το σκηνικό άλλαξε. Ο Αντριουκάτις πήρε εντολή να στείλει επιστολή και ο παραλήπτης της Γιούνκερ... έφριξε μ' αυτά που διάβασε και ανακοίνωσε στο Κολέγιο των Επιτρόπων ότι η Ελλάδα «είναι ανίκανη να προστατεύσει τα εξωτερικά σύνορα της ΕΕ και αν δεν υπάρξει πρόοδος μέχρι τις 17 Δεκέμβρη, θα πρέπει να αποβληθεί προσωρινά από τη Σένγκεν».

Βέβαια, αν συνδυάσει κανείς το περιεχόμενο της επιστολής Αντριουκάτις και την απειλητική δήλωση Γιούνκερ, θα μείνει με την απορία: τελικά τι πρέπει να κάνουμε με τους πρόσφυγες, να οργανώσουμε την υποδοχή τους όπως ταιριάζει σε ανθρώπους ή να τους πνίγουμε στο Αιγαίο για να φυλάξουμε αποτελεσματικά τα εξωτερικά σύνορα της ΕΕ; Αυτό θα αναρωτιόταν ένας λογικός άνθρωπος, όμως με τους γκάνγκστερ της ΕΕ δεν μπορείς να αναζητάς λογική, αλλά μόνο πολιτική σκοπιμότητα.

Δε θα σχολιάσουμε εδώ την αναμενόμενη αντίδραση της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου, που σε λιγότερο από 24 ώρες έσπευσε να προσαρμοστεί, επιτρέποντας στη Frontex να μεταφέρει δυνάμεις στα ελληνο-μακεδονικά σύνορα και διαβεβαιώνοντας ότι θα εγκαινιάσει σύντομα τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Την υποκρισία και τον αισχρό φαρισαϊσμό των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών θα σχολιάσουμε. Που παριστάνουν τους έκπληκτους για την κατάσταση που επικρατεί στη Λέσβο, λες και δεν ξέρουν τι συμβαίνει στα ελληνικά νησιά τους τελευταίους μήνες. Λες και δεν είναι αποτέλεσμα της δικής τους πολιτικής και οι συνεχείς πνιγμοί στο Αιγαίο και οι άθλιες συνθήκες που συναντούν οι πρόσφυγες μόλις πατήσουν στεριά.

Αφού ο μίστερ Αντριουκάτις σοκαρίστηκε και έφριξε, γιατί δεν εισηγήθηκε την άμεση οργάνωση αποστολών με γιατρούς, νοσηλευτές και εφόδια που θ' αναλάβουν δράση στα ελληνικά νησιά; Γιατί το μόνο που κάνουν σε πρακτικό επίπεδο είναι η άσκηση πίεσης πάνω στο ελληνικό κράτος ώστε να υιοθετήσει πιο σκληρή συνοριακή πολιτική και πιο σκληρή εσωτερική πολιτική σε βάρος μεταναστών και προσφύγων;

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση